

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

[Super Infortiato 1]

Bartolus <de Saxoferrato>

[Venedig], 29. Juli 1493

De heredibus instituendis

[urn:nbn:de:bsz:31-319110](#)

etim. Itē qā
ita sauerē de
bem' vt res
poti' valeat
qā pereat. l.
quoties. d. v.
bo. obli. t. b.
hoc hic vide
per Iml. su
stinentē vtrā
qā opī.

erit suus. Si vero tempore mortis testatoris nō reperitur in p̄tate nemini erit suus: vt hic s̄m se cundam lecturam. t. l. si sub conditione. d. inius. testa. Secūdo casu qā post testamētum se dedit ad arrogan dū: tunc si reperitur in arrogatione tempore mortis efficitur suus. vtrū autē sit suus īp̄uberi distingue eo modo quo. s̄. dictū est. t. s̄. de libe. t. posthu. l. filio. g. f. t. l. si quis heres. de inius. testa. t. tractas hic in tertia lec. Secūdo casu principali qā quis dat se in arrogationē extraneo: tūc aut tpe quo cedit dies substitutio nis pupillaris reperit sui iuris vel nō. vt. s̄. dictū est: t. probatur hic in ultima lec.

Ex. l. sequenti.

An testamentuz in quo filius ē institutus sub cōditiōe casuālī irritetur Et an hereditas possit statim adiri. t. quid si est institutus sub cōditiōe mixta: t. quid si sub potestatiua quā īp̄le non potuit morte preuenit? Et an testamētū sit nul lū cuz pater filium instituit in eo qā. g. sibi debet cu. g. nihil deberet. Et an etiā valeat si filius su it institutus ī re qā deſit extare: vt quia fuit euicta Et an si relinquitur certa quātitas filio iure isti tutionis: t. filius dicat illā nolle an possit.

Alius quoqz. Suus he res pōt sub omni cōditiōe institui: filius vero sub potestatiua tñi: cui si nō paruerit ab hereditate excluditur t. coheres statim potest adire non ex pectato qā īpleat conditionē. h. d. Primo ponit dictum. Secūdo excipit a dicto. Tertio for mat vñ questionem circa premissa. Quarto illa tutionē. Secūda ibi. sed excipiendus. Tertia ibi. sed vtrum. Quarta ibi. t. ideo. Opp. qā su' nō possit institui sub oī conditione: vt. C. de insti. t. substi. l. si pater. So. intelligas hoc de suo: hoc ē de eo qui potest esse suus: vt nepos t. similes. ita intelligitur prima glo. hic posita. dicam. j. l. pro xi. g. primo. Secūdo op. qā filius possit institui sub cōditiōe casuālī: vt. d. l. si pater. de insti. t. substi. Sol. verum est si in defectum conditionis exheredetur: ut ibi secus hic. Et est ratio: quia si cōditiō deficit semp fuit institutus. Et est ratio: quia retro trahitur: ut. l. heres qui de acqui. her. sed si non esset exheredatus in defectū cōditiōis aliquo casu posset se reperiēre preteritum. s. deficiente cōditiōe: t. sic testamētū ēt nullū. Tertio opponis de le. iij. g. si sub ea. j. d. contra tabu. So. ibi in filio emācipato qui pōt īstitui sub omni cōditiōe: hic in suo. Sed que ē ratio quia filius suus interī dicit nullū t. emācipatus non habet cōtra tabulas. s. pendente cōditiōne Ly. in. d. l. si pater. querit t. non soluit. Dic qā ratio est: quia pendente cōditiōne sub stitutus h̄z bo. pos. s̄m tabu. ut. l. iij. g. si sub con ditione: de contra tabu merito prētor denegat ibi contra tabu. sed filius emācipatus nō poterat aliter uenire qā per tabu. ergo t̄c. sed filius suus dicit nullū ipso iure nec haber necesse perte a pretore. unde pretor non pōt denegare ei beneficium qā habet a lege: illud uero quod h̄z a pretore pōt denegare. Oppo. qā filius insti tuitur sub cōditiōe potestatiua que non potest īplēti ultimo uite spiritu: uidetur qā debeat ex heredari ne inueniat se preteritū in ultimo uite spiritu: t. sic testm̄ est nullū: ut. l. inter cetera. de libe. t. posthu. Huius timore dicūt quidā eum debere exheredari. In contrariu est ueritas: ut. l. si libertus. v. existimo. j. de bo. li. Nec ob. qā reperiatur preteritus: quia hoc factō suo contin git qā ante ultimum uite spiritū debuit īplēti.

Eamus ad cōuentum dñi Pauli de neapolis. Reintro ad gl. t. opp. t. uiderur qā si instituā sub cōditiōe casuālī nō irritet testamētū: nā in legitima uidef institutus pure subducto grauamine: ut. l. qā in p̄oribus. C. de inossi. testa. gl. satetur contrarium. t. sic dicit hanc. l. esse corre ctam. Ja. de ra. t. guil. tenent cōtrarium. t. ideo dicunt qā qāqz instiā adiicitur conditio que facit testamentum subiacere querele: t. tūc illa re iicitur: ita loquitur. l. qā in prioribus. C. de inossi. testa. ut puta quando p̄ditio erat potestatiua t. per eā filius institutus nimis grauabatur. qāqz adiicitur cōditiō que reddit testim̄ nullū: vt conditio casuālis: t. tūc nihil immutatur de illo iure nō enim esset fauor filij qā aliquid mutaref: imo ēt odium. Ego teneo^b istaz glo. t. pluries tenui contrariū consulēdo t. est tex. in. l. sanctimus. g. cum autem. C. de inossi. testa. vbi aliquis fuit ro gatus restituere filio suo post mortē suam. s. ipsi us rogati. Constat qā ista est conditio casuālis. poterit enī filius decedere ante institutuz t. sic di es fideicomissi nō cederet: t. tñi illa dies vel conditio subducitur. Bñs Ray. de forli. misit d. pa duā vñqz ad ciuitatem istā. r̄ndendo mibi ad il lam. l. qā ibi filius nō erat institutus: ideo nihil ad propositū. Respondeo s̄m ista tēpora quo cun qz relictū titulo filius haberet legitimam exclude batur a rumpēdo. vt. l. omni modo in principio de inossi. testa. t. in auē. d. tri. t. semis. g. i. ideo ni hil ad propositū an esset institutus vel non. so lum hoc est aduertendū vtrum adiectio conditio casuālis sit reiicienda vel non. Secundo respondebat qā ille. g. est correctus p. auē. ex cā. t. in corpore vnde sumitur. respōdeo licet glo. H ibi nō teneat: tamen posito qā sit verum corrigif in hoc qā filius obet habere iure institutiōis nec sufficeret relinqui alio titulo in eo quod dicit cō ditionem casuālē remouendā ab eo quod relin quitur filio nullam īmutationem patitur. Est ergo ibi casus p. glo. nostra. Oppo. dictio etiā: īplicat idē in contrario. vt. l. conuenticulā. C. d. epis. t. cleri. l. etiam. j. de leg. i. C. si tu. vel cu. iter ue. l. etiam. sed hic dicitur etiam si cōditiōi nō paruerit submotū esse: innuit qā etiam si paruerit esse submotum. Huius contrariū timore glo. legit tribus modis. Primo qā abundat dictio etiā t. est clara. Secundo qā est verū qā innuit idē in contrario: tñi intellige si paruerit ēt sub motum. s. a testamēto rūpendo. t. s̄m predicta oportet te ponere qā filius habebat coheredem cuius adiitione testamentum īfirmatur etiam si non pareat cōditiōi. potest etiam intelligi quā do filius institutus siue paruerit cōditiōi testa mentum est validum siue non paruerit tamē ad hoc testamentum dicit validum quo ad presta tionem legatorū ad que tenerur quasi volunta te omiserit ex causa testamenti t. adiuverit ab inte stato per ti. si quis. omis. cā testa. t. hoc innuit se quens glo. dum allegat. l. istius tit. C. Uenio ad ver. t. ideo dicitur hic qā potest statim adire nec tenetur expectare cōditiōis eventum. Contra cum dubitatur de viribus testamenti non potest hereditas adiri: vt. l. sed t. si de sua. j. de acq. her. sed hic est dubium an pater decedat testatus vel non ergo t̄c. vt. s̄. ti. iij. l. penultima. Huius timore sunt hic tres lec. prima qā hic in ver. cum t. si patrem: mutet casum t. loquitur quando filius est institutus sub conditione casuālis vñ mixta: tunc enim extraneus institutus coheres statim potest adire filio approbante testamentū p. l. filio. s̄. ti. iij. sed certe ibi non adiutur de iure cū

a. s. Ususqz
qā qā in
porib. add
Bar. in. l. si
pater. C. de i
stitu. t. substi.
t. ibi dicit.
b. C. Ego te
neo. ADDG
qā ipse p̄truz
cōsuluit cōs
ilio. xij. inci
piēte ex facto
p̄posito t. an
ge. cōsilio. c.
x. incipie
c. d. atonia quā
dā blasj. t. gl.
hāc sequitē
ipse bar. in. l.
si pater. C. d
insti. t. substi.
t. ibi sali. io. d
imo. hic sed
melius bunc
articulum ex
plicat i. l. si. j.
de p̄di insti.
in. xij. col. in
vñ. circa ca
suālē. Idē vo
luit pau. d. ca
stro i. d. l. si
pater vbi di
cit qā totus
mū. seruat
opi. bart. t
null. respō
det bene ad
d. g. cum aut
qā p. el. opī.
p̄seruant te
stamēta p. p
riā subvertū
tur eadē opī.
tenuit ange.
cōsilio. xvii.
incipie vi
uianus d. mō
te t. bal. cōs
lxxij. vñ. volu.

uili: sed de iure p̄torio petitur bo. pos. Secundo modo intelligitur iste ver. cum si patrem hoc modo si antecedens predictum est verum: ergo dubitaretur de viribus testamenti: et tunc sequetur ista conclusio q̄ expectari deberet. et ista ē bona lec. Tertia lec. est ut loquas quando filius non habuit coheredem. tūc adde ad glo. sic vel dic fecerit quando non habuit coheredem vel substitutum: et hec est tertia lec. dicit glo. et dic exspectare debet filius ut possit succedere ab itestato: dicit glo. vsq; ad finem vite ipsius quādō nō potest impleri ultima vite spū. quidam habent ī glo. testator sed debet esse vacat dicit glo. vel p̄ mortem quando potest impleri ultima vite spū. Quero qd si filius est institutus sub cōditiōe mixta. Glo. super verbo constat. ponit op̄. verū est q̄ testimoniū nullū sīm ista tēpora eo ipso q̄ filius institutus sub cōditiōne que non est in eius potestate: vt. l. si pater. C. de insti. et substi. Quero quid si erat institutus sub conditione potestatiua: tamen morte preuentus non potuit imple re. respondeo satis est q̄ conditio verisimiliter fuit potestatiua: vt. j. e. l. S. sed et si filio. hodie ve ro vt dixi omne grauamen subducitur: vt. l. quo niam. et l. omnino. et l. sancimus. S. cu; autem. C. de inossi. testa. et si fuerit ei relictum minus legi tama illud suppletur: vt dictis legib; hodie ve ro debet habere iure institutionis: vt. in auē. vt cum de ap. cog. S. alio quoq; capitulū. Quero quid si pater instituit filium in aliqua re⁸ que non extabat. exemplum instituo filium meū ī eo quod mibi debet sempronius: cum sempronius in veritate n̄bile debet. respondeo testamentū est nullum. quia in nibilo est institutus: vt. l. si fit S. de leg. i. coniuncta. l. omnino. C. de inossi. testa. ita sentit. glo. in. l. iij. S. sed vtrum. in. h. S. de mino. Item quero quid si instituatur in re q̄ extat tempore testamenti: sed postea evincitur vel esse desit. respondeo in re que postea evinci tur habemus casum in. l. sancimus. S. i. d. inossi. testa. et ibi. Guil. addit rationem. res enīz aliena illo casu relinquitur a patre filio. aut ergo pater sciebat et valet legatum. aut ignorabat et idēz cū relinquitur coniuncte persone: vt. l. cum alienaz C. de lega. Sed posset esse tertius casus. q̄ testator credebat rem esse suaz: et voluit heredē institutum vniuersaliter nō teneri de euictione. tamen. l. sancimus indistincte dicit testamentū esse validum et filio deberi legitimaz: q; ab initio relictum erat aliquod. et per hoc apparet respōsum ad id quod querebatur de re que esse desit. Quero si filio relinquatur iure institutionis certa quantitas: et filius dicat se nolle illam quantitatem: sed dicat se velle quantum est valor ipsi us in bonis defuncti: an audiatur. Guil. in dicta l. sancimus. dterminat q̄ sic: per. S. repletionē. J. e. l. per auē. de trien. et semis. S. i. col. iij. dum ta men non possit dicere se velle tantam partem in qualibet re: sed debet habere in aliqua re arbitrio boni viri: vt. C. quando et qui. quar. pars de be. l. iij. et l. non amplius. S. fi. cum. l. sequenti. J. de leg. i. Alia circa materiam legis nostre dic vt. l. si pater. C. de insti. et substi. p. glo. et doc.

Proto. Conditio dicitur potestatiua vt nō sīm id quod frequenter accidit. b. d. Quero que est ista generalis distin ctio. respondeo illa que frequentius accidit: vt in glo.

Ex. S. sequenti.

An substitutus filio instituto sub conditione que potest impleri ultima vite spiritu possit ad

mitti in vita statuendo terminum filio. j. quē im pleat conditionem. Et qualiter q̄ sīnat posse.

Sed et si filio. Sub conditione potestatiua q̄ po test impleri ultima vite spiritu viuo filio non ad mittritur substitutus: nisi in ea dies fuerit adiectus lecus si in ultima vite spiritu impleri non potest hoc dicit cum princi. l. sequen. C. Oppo. extra glo. de. l. si filius a patre. S. libe. et posthu. So. vt ibi dixi. C. Oppo. secundo q̄ licet cōditio po testatiua possit impleri ultima vite spiritu: tamē substitutus potest admitti in vita. nam statuetur certum tempus heredi infra quod si nō implet babeatur pro defecta: vt. l. si quis instituatur. j. e. Ultramont. fatentur contrarium. Ly. ponit in l. si pater. C. de insti. et substi. quod videt contra istum tex. vbi dicit substitutum non posse ad mitti in vita filii: propter quod dico q̄ ad petiti onem substituti vel sequentium in gradu nō po test statui certus terminus filio: vt hic. sed ad pe titionem creditoruz sic: vt in contrario. facit. l. i. S. sane. S. de suc. edi. C. Aides ergo ex bac. l. q̄ il lud quod potest quis non dicitur definere posse nisi cum moritur. babeos ergo tractare hic quan do dicatur definere posse. qualiter autem posse dicatur dixi in. l. gallus. in princi. l. i. d. in ius. te stamento. C. Ad quam declarationem est sciendū q̄ posse definit quis multis modis. quandoq; ex persona eius qui debet facere. quandoq; ex tempore in quo obet fieri. quandoq; ex materia ex qua debet fieri. quandoq; ex persona eius in quem debet impleri. Primo si definit q̄ pos se ex persona eius qui debet facere: et tunc proce dat distinctio huius. l. aut est conditio potestatiua que potest impleri ultima vite spiritu et nō d finit posse in vita: sed denum post mortem. Aut non potest impleri ultima vite spiritu et definit posse in vita: sed tunc cum est in articulo mortis et sic in bac. l. non consideras aliud per quod de finiat posse nisi persona que debet implere. Se cundo definit esse quandoq; ex tempore i quo debet impleri. si enim est limitatum tempus cer tum ab homine: vel a lege illo elapsio definit pos se fieri. quando limitatur ab homine est expressū in hac. l. sed si in conditione. in princi. et de ver bo. obliga. l. in illa. cum similibus. An autem tēpus possit apponiri a iudice. dixi. S. in precedenti contrario. An autem a lege hic intelligitur tem pus. aduerte: quandoq; cōditio potestatiua adi citur in ultima voluntate: quandoq; in disposi tione inter viuos. Primo casu aut adiicitur in stitutioni heredis: et nullum tempus habet limi tatu vt hic. Ideo expectatur tempus mortis ni si per iudicem aliud statuatur: vt dixi. aut adiicitur legato: et tunc habet tempus limitatum iſra quod impleatur cum primum potest: alias est dfecta conditio: vt. l. hec conditio. de condi. et de mon. Et istam differentiam inter institutionem et legatum ponit glo. in. l. si quis instituatur. j. e. et ibi dicam in contractibus vero inter viuos dic quandoq; incipit a precedenti dispositione: et tunc intelligitur tempus limitatum si illud non feceris quoad constituatur in mora faciendi si non habet precedentem dispositionem intelligi tur quo ad deherit posse fieri: vt. l. ita stipulatus de verbo. obliga. Juxta predicta quid si in sententia iudicis: vel in statuto dicatur q̄ con demnetur propter tale delictum in centum: et si soluere non potuerit vel non soluerit amputet sibi pes. quando dicatur illa conditio completa si soluere non potuerit: vtrū adaptabimus leges

m. C. ad tre bel. et i repe. et si pater i. fi. col. de testa. in vi. aliquid p. bar. i. lib. C. qñ et qui. quar. part. li. et p. bal. i. l. magis puto. S. ne passim. S. de reb. co. ADDE post dicta apostol la. videndum oīo bal. p̄ eccl. ii. vo lu. et p. d. in cha. cōsilio. exxv.

C. Sed et si filio. p̄mo ca su. vide bal. no. in. l. si pa ter i. v. q. C. de insti. et substi.

d. Quid si et cetera. Vide in simili qd no. Bar. i. l. cētēsimis. S. fi. de v̄b. ob. et mibi videb q̄ hoc deci dat. Bar. in. l. nō solū. S. morte in pe. col. de ope. no. nū. et ibi. Imol. et bal. hoc decidit et intelligit il lud nō posse arbitrio iudi cis. aliter ipse.

videtur loq
in. l. quicquid
in pe. col. C.
de ser. fugi.
z adde bald.
in. l. accepta
in viti. colis.
C. de vslur. z
in. l. qd seru.
si de condi.
ob ciz. an au
te dieas pos
se solvere si
habeat fide
iussor. p co
pmitentem
adeo qd sit re
laxanda. vide
qd no. Bar.
l. l. nemo du
bitat. p illuz
tex. j. d. reg
iur. in. l. i. j. d
eust. reo. l. sta
tuliveros. s.
si qd sic acce
pit. vbi tex
no. j. de sta
tulive. z in. l.
ite liberatus
s. i. ff. q. mo
pig. vel. hpp.
sol. z hic add
ang. e Amo.
in. l. i. ff. de in
justo testam.
Bar. in. l. i.
alias si. i. ff. b
pena. leg. et
vid. bal. in. l.
i. i. viij. q. C.
de isti. z sub
sti. quid si sta
tutu vel sen
tentia dicat qd
si soluerit non
poterit infra
mēsem. z. z
cōstat an mē
sem qd suo
nihil bz. vid
Bal. in. l. i.
qd id qd. s. i
seruos. s. de
turiadi. om
audi.

que loquuntur de contractibus: an leges que lo
quuntur de ultimis voluntatibus: cogitabis.
Eld predicta facit extra de rescr. c. sciscitatus.
vbi illa clausula si talis adesse non poterit: intell
gitur scilicet tūc cum cā agitur. z sic habes tē
pus limitatum a lege. Tertio dixi qd posse desi
nit ex materia ex qua debet aliquid fieri. Juxta
quod est aduentendū qd qd qd materia ex qua de
bet aliquid fieri in dispositiōe sumitur stricte. ex
emplū in. l. qd seruus. s. de condi. ob cau. vbi de
bet intelligi qd nō potest reperti donec matrimo
niū pōt. Sbi ex eisdē spōsalib^b ecce materia stri
era: z sic mutatiōe pīgēre: h ē illis spōsalib^b dis
solutis definit posse fieri z das repetitio. casus ē
in. l. stipulationē. z. l. sequen. que incipit z l. s. b
iure do. qd qd assumitur large: vt quo ad titi^c con
traxerit matrimoniu. z tunc definit posse fieri cū
spes nuptiarum defecerit: vt in aut. cui relictum
C. de indic. vidu. z in corpore vnde sumitur. Si
vero materia ex qua eset generalissima: vt si. x. d
dit in genere: tunc ex parte materie non potest:
desinere posse: quia genus perire non potest: vt
l. incendium. C. si cer. peta. z. l. in ratione. s. in
certe. j. ad. l. fal. C Quarto dixi qd definit posse
fieri ex persona in quam deberet impleri: vt si d
cem ticio dederis: licet enim ex parte tua nō pos
sit deficere in vita: nec ex parte materie: quia ī ge
nere. tū ex parte ticii potest deficere: quia potest
ante mori: vt. l. cū ita. de 2di. z demon. z. s. s. p
xi. ista ergo lex solum respexit an dīnat posse fie
ri ex parte eius qui debet facere.

Ed si in cōditione.

Nepotes. Liberi sequentis gradus
post filium possunt sub oī
cōditione institui. h. d. C Quero an hec lex itel
ligatur si tēpore quo sit testamētu filii^d precedat
nepotē: an etiam si nepos teneat primū locum.
glo. tenet qd loquitur in nepote quē filius prece
dit. tex. s. l. proxi. in prin. videtur facere differen
tiam inter filiū z nepotem. Azo in summa de in
sti. z substi. tenet idē quod hec glo. z Lx. in. l. si
pater. e. ti. tenet idem. C In contrarium video
j. de suis z legit. l. i. s. sciendū. z ibi hoc tenet gl.
idem tenet in. l. iij. s. si sub ea de contra tabu. cō
iuncta. l. illud. s. i. eo. titu. ille leges multum vrgēt
tamen qd hic dicit glo. est equius z doc. tenent:
z ideo vos teneatis.

Solemus. Incapacitas mediū tem
poris institutionē non
viciat. h. d. hoc intelligo quando perdit ciuitatē
tantum non libertatem. secus si ciuitatem: vt qd
dānatus in metallum: vt. l. interdicit. j. de cōdi.
z demon. z ibi dicam.

Seruus. Exemplum est precedentis
sumarij. C Oppo. qd insti
tutio vicietur: quia deuenit ad eū casuā a quo nō
potest incipere: vt. l. quia ratio. de 2di. insti. So
lu. tene ultimam solu. Jo. que est vera.

Si seruum. Si seruus cū libertate
institutus redimatur ī
vita testatoris efficitur necessarius: secus si post
mortē. h. d. C Oppo. de comuni ser. ma. l. i. So
lu. hodie aliud eset: circa qd distingue: vt in gl.
Ex. s. sequenti.

Clausula cassans z irritans qd operetur.
Sed si eum. Si seruus solus cum
libertate instituatur li
bertatem recipit a seipso ideo a seipso admī nō
potest. h. d. C Quero quid est hoc dicere qd li
bertatem habet a seipso. Respondeo hoc est qd

libertatis datio confirmatur aditione sui ipsius:
nec spectat aditionem alterius. posset ēt dici qd
libertas nō est hereditaria: ideo nō dicitur eam
capere a testatore: sed hoc non placet vlgzqua
qz: quia licet libertas non sit proprie in heredi
tate nec in bonis testatoris: est tū occasionaliter
quia pōt testator dare libertatē: sicut vslfructus
formalis non est in bonis dñi: tamen pōt consti
tui alteri. C Sed quero qd est hoc dictum qd a
se adimi non pōt sicut a se sibi legari non potest
Respon. ademptio requirit confirmationem p
aditionem hereditatis sicut legatū. sed si dicere
mus istā adēptionē valere non posset adiri here
ditas: quia seruus nō potest esse heres sine liber
tate: ideo adēptio valere nō potest: vt. l. si ita. s.
regula. de libe. z post. z ex hoc debet intelligi qd
hic seruus erat institutus solus fine coherede:
vel aditione coheredis posset confirmari adem
ptio z valeret: vt. C. d. comuni. s. ma. l. finali. z ita
intelligit hic glo. Et istud inducebā ad illā clau
sulam que in testō ponit cassans z irritās omne
aliud testim. z. c. quia oporter qd illa clausula con
firmetur aditione ex illo testō: vnde si nō potest
adiri illa clausula nihil operatur: vt dicam in. l. si
matri. j. de leg. iii. C Oppo. heredi non potest
legari a se ipso: vt. l. legatum. s. i. j. de leg. i. ergo
nec libertas potest dari ipsi a se ipso. glo. hic in
fine dicit aliud in legato: quia hereditas z lega
tum se inuicem nō compatiuntur aliud in liber
tate. C Et si quereretur quare hoc responderet
glo. qd libertas non est res hereditaria: declaro:
quia si habet hereditatem haber omnia que sūt
hereditatis: ideo legari non potest sibi illud qd
iam habet: nec pōt obligari ipse sibi met: sed li
bertas non est in hereditate ideo nō repugnat
qd ego relinquam tibi hereditatem z libertatem
cum libertas sit in dominio occasionaliter. Op.
d. l. senatus. j. de le. i. So. ibi nō habebit a se ipo.

I seruus.

In prima parte p
me glo. ponit ca
sum. secundo dubitatur quis fuit ille he
res qui seruum alienauit post mortem. glo. dicit
ille qui eset heres si hec conditio deficeret. hoc
non placet: quia pendente conditione: z sic est
spes institutionis alius substitutus vel ab intesta
to veniens venire nō potest: vt. l. quādiu. d. acq.
heredi. z cōia de suc. l. ante qd. vnde glo. subdit
hic qd fuit coheres. istud intellige in coherede q
interim est heres insolidum qui erat coniunctus
re tantum: vt no. in. l. iij. s. si pars here. pe. dixi. in
l. plane. s. si coniuncti. j. de lega. i. alias alienare
non posset.

Zo socii. Si hereditatis de
minis dies simul cedit: suus vtriqz ne
cessarius erit. hoc dicit.

Votiens. Lex tota pīcipia
liter diuiditur in
duas partes. primo tractat de forma in
stitutionis. Secundo de institutionis effectu. se
cunda ibi. heredes z. Prima subdividitur: qd
primo ponitur quando fuit erratus in corpore.
secundo quando in quantitate. tertio quando ī
ipsa institutione. quarto quando est erratum in
appositione persone extrinsece. quinto quando
dubitatur de incertitudine institutionis. secun
da ibi: sed si non in corpore. tercia ibi: tantundē
quarta ibi: sed si cum primū. quinta ibi: si qd no
men. Error in corpore viciat institutionem z le
gatū. hoc dicit. C Oppo. si appello fratre meū
qui non est nō viciatur dispositio: vt. j. e. l. nemo

a q. Voties.
s. sed si
non. quarta
quinta. Eld
no. p bald. e
Imol. post
Bar. in. l. q
quarta. i. pn.
j. de lega.
vbi omnino
vide. z bar. i
auē. qd fine.
C. de testa. z
in. l. sed cum
patrono. s. d
bono. pos. in
pma cōli. di
gesterū. vbi
dicunt qd illi
libri debent
scribi p litter
ras extensas
non p signa.
Quod autē
dictis hic sal
lit in casu. d.
auē. qd fine.
z fallit in li
bris iuris ci
uilio. qd in cō
si. decret. bz
Bar. in. d.
auē. qd fine.
Vico. de ne
apo. in. l. luti
us. de admī
tuto. z in. l.
lucinius. lo
custa. de leg
secundo. z bar
to. bic.

Sed errore. Vide cōcordantias. **J. S. propositio in apostilla.** si not. hic optimā. ad excusationē notariū. et tene mēti singul. qd notarius in dubio presumis errasse nō falso cōmisiſe. et addere que dixi post bar. in. l. si qd obrepserit. C. de fal. et vide ange. in. l. inter eos. de re iudi. et in. l. iurisgen tium. s. qd sc̄e. de pac. et addere bar. et doc. in. d. auē. qd sine Bal. in. l. ver buz volo. C. de fideicō. et ibi an sillaba posse p. di cione ponet et addere ang. in. l. lut. in prin. ff. d. te sha. mi. Quid in errore in dictionis an posse corri gis p. notariū exemplū notariū in ori ginali. et sic i prothocollo nō apposuit inductionē ſi in extēsione instrumenti sic. an possit corrīgī certe sic. qd probō nō in publi co instrumēto cōtinētur.

Sed si non in. Error in quantitate continua vel discreta dispositionem non viciat: et quod est dictum preualeat ei qd est scriptum. b. d. **De quantitate continua loquitur vſq; ad versi. sed si qd pro centum: ut puta tercīa quarta quinta et similia. de quantitate discreta loquitur versi. sed si quis pro centum: quia omnis numerus est quātus discreta.** C. No. ex principio huius. s. quō probatur error scripture. s. si aliter fuit dictū ali

et pōt: qd ipse ē talis ad cuius fidē recurrit. l. si quis decurio. C. d. fal. dū modo nō muter substātiā p. id qd habef in. l. semprom. de leg. ii. Si aut īā cū redagit in publicā formā: et ea tradidit pribus et tūc si error ē manifester: qd instrumētu caret inductione vel qd discordat indicatio cū annis dñi: tunc pōt emēdat: qd nō cēnet in effectu tradidisse ex quo ita mani

nifeste cū im perfectū tra didit. si aut error nō est sic patēs vt qd forte dixit die tertio et debuit dice re die secundo. et tūc secūdo. Imo. et p. cō lequēs male cōculuit. D. y. et illaz pte. D. y. sequtur do. card. in. d. c. inter dī lectos. in. v. sed p. in. iii. q. vbi dic. φ error idictio nis est error notarij id nō viciat: cū pos sit corrīgī. et allegat et seq

tur dicta Bar. in. d. l. si librarij. idē voluit Imo in. c. ex litteris. de fin istru. et facit qd voluit bar. in. l. si. ff. de tab. exhib. et si qd opponeret d. eo qd voluit Bal. in. l. post divisionem. C. de iur. igno. vbi voluit qd si notarius obmittit solēnitātē incubētē officio suo puniſ de falso. rfidetur et logitur qd fuit obmissa in instrumēto et pthocollo. nos logmur qd in pthocollo qd pōt ē supplere in instrumēto. Itē bal. ibi logtur qd obmisit solēnitātē in restib; et i. indicione vel annis dñi. et sic nō logf qd obmisit i dictionē dūtaxat. et istā pte etiā sequtur Imo. in. l. acto. p. de re iudi. dū remittit se ad Bar. in. d. l. si librarij. et D. e. de ancha. in. d. c. inter dilectos facit qd voluit Jo. in. data lib. vi. et qd no. spe. in. ti. de instru. edi. s. in strumēto. v. sed nūqd cōfecto. et ibi Jo. in. et qd voluit archy. xxv. q. ix. s. l. vbi voluit qd notarius pōt suū errore corrīgere: et sic illa ē communis op. qd pōt notarius corrīgere suū errore circa solēnitātē incubētē suo officio cōmissum. et facit qd voluit Ange. in. l. errore. C. de testa. vbi alleget Bar. in. d. l. si librarij. et alleg. Bal. in. suis apostillis: in. d. l. imperator. vbi dicit qd si cōstat qd est erratū et in quo: tunc pōt corrīgere: qd: nom b3 qd iusta cām p̄dicenda: aut est erratū qd discordat indicatio ad annis et tunc aut vult corrīgere illū errorē ante redditū instrumētu prib; et pōt qd lex ad plenū cōdīt de tabellione. l. si qd decurio. de fal. aut pōt: et tūc secus: qd notarij ſūt ē officio suo. l. iudex postq; de re iudi. l. si alibi bal. dixit aut substātiā vīo est in tpe: vt in hypotēcaria: et tūc non posse corrīgi nisi probato errore. aut non est vīo in tpe nisi quo ad solēnitātē instrumēti: et tūc pōt: qd aptare instrumētu ita qd valeat dī iure pertinet ad officiū tabellionis: vt no. in. c. fraternitatis. de hereti. et si non adaptauit aptare dī. vt no. in. simili in. l. serui elec. de leg. i. nō ob. d. l. iudex postq; qd ibi logtur in fina. vide bal. in. d. c. inter dilectos vbi allegat illud con filium D. y. et glo. ibi qrit qd si notarij ſūt dīxit in instrumēto de idictō et nō scriptis de qua indicione sed dimisit spaciū vacuū cā postea scriben di de qua indicione vīo viciet instrumētu vide ibi et p. doc. in. l. si quis ex argentarij. s. si initū. in. repeti. de eden. et ad pōdicta facit qd voluit Bar. in. l. gallus. s. idē credendū. de libe. et postb. dum tractat de ver tē. an possit aliqd addi et extēdi. vide ibi et ad id qd dicit bar. b. p. illū tex. qd nō psumis qd notarius scripferit falso adde qd dicit bal. in. l. i. C. d. fal. vbi dicit qd si notarius erat psona fide digna qd nō admittit ad dicēdū in strumētu falso. et Lācre. de corneto in sua cōpēdiola in. viii. rub. q. x. dicit qd si notarius obmisit scribere pthocollo in totū vel in partē vel substātiā vel solēniā qd potius psumis qd simplicitā qd p. dolū et malitiā hoc fecerit. c. ad audiēt. de pscrp. vbi habef qd psumis qd notarij fideli ter et diligētē exercuerit officiū: et facit qd voluit Bal. in. l. i. C. cō. de leg. vbi vicit qd si in instrumētu dicit qd oēs p̄filiarij vniuersitatis iterfuerunt in illo actu: et re vera certi cōfiliarij exēpti nō interfuerunt qd nō videf no tarios scripsit falso: nō est mirādū si L. y. dicit in. l. trāfigere. C. d. trā sac. qd p. maculā falso: nō venit ad nibilū inter boies: io falsitas non debet psumi faciliter imo difficulter. et videf pbari in. c. accedens. de ac cusa. satis enī dicit esse pbatū p. instrumētu statim qd pducit: iō dī contrariū pbari. arg. eius qd voluit glo. in. l. si tutor. C. de pericu. tu. et glo. in. l. i. C. de testa. mili. et in. l. sup. C. qd mili. nō po. et in. l. creditorem. C. de pigno. acti. et glo. in. l. in testamēto. C. de testa. mili. et in. l. i. C. d. peti. bedi. et in. l. i. de errore. aduo. et in. c. pposuisti. lxxij. di. et in. c. super eo d̄ testi. cog. et in. c. sic ut el. i. de iure iurā. et in. c. penul. de excep. et in. c. iii. d̄ prescrip. et in. c. i. qd me. cau. et in. c. illud. de psump. et in. c. ad falsoriorū de cri. sal. et glo. in. l. i. C. de fide instru. et iur. bast. fil. l. x. et in. dubio pre valet pbatio que fauet instrumento: vt est casus sing. in. l. iul. de manu. ita etiā pualet psumptio que fauet testamento. argu. illius. l. que ad hoc est elegans. tale enī psumis instrumētu quale appetit: et in pma sui figura. vide qd vīxi post bal. in. l. cu p̄cibus. C. de fide instru. et dicit Bal. in. l. sati aperte. C. de fal. qd quidā notarius fuit cōdēnat. de falso: quia in instrumētu addiderat penas et contra illā op. D. y. facit ratiō: qd poten tiū est delictū in cōmītēdo qd in obmisīdo. vt est glo. si. iuncto tex. et

Ibi dixi in l. aurili. d. mi no. sed video q̄ error si ex primis & cōmittis a nos tario ē tolle rabilior & p̄t corrigi ut h̄ & per bar. in d. l. si librari us. ergo mul to magis si omittas id. etio: q̄ ē er ror cōsistens in omittendo. Et istud di cūm solet al legari q̄ si no tarī in testo vel in instrō aliq̄d obmit tit vel scribit ulter q̄z con trahētes di gerint poti presumis per errore illud facere ut cui tet p̄nā falso ipse notari. H̄ falsum fa dicare. Ad idē facit vēz spec. in ti. de instru. edi. h̄ restat circa fi ne. t. i. h̄ seq. p̄ Joā. an. t Aント. d. bu. in. c. cū q̄. de pigno. facit glo. in. l. eius qui in puici em. in ver. d funeti. t ibi bar. s̄. si cer pe. vbi si no torius dicit i nstrō titi fi lius & heres sempromi. q̄ sempromi sit mortu' ne no tari' videat apposuisse sal lūz in instrō d̄ subaudiri verbū quon dam: hoc est filius quōdā sempromi.

* Cūlib probant. Facit q̄d habet in l. i. j. s. pe. C. de vete. iur. enu. Bal. tñ hic limitauit illū dictū. t i d. auē. q̄d si ne. d. testa. vt pcedat solū i testo in scri ptis: sec' in nūcupatiuo redacto ad scripturaz p̄ notas vñta tak: q̄z ex ta li scripture si assumas pro batio: tñ va let testim ex se sicut valeret si nulla scri ptura est p̄ se cta. t sequit Imo. in hoc

sicut faciūt amātes qui portant quasdam litteras in quibus cōtineat nomē domine que nō possūt legi nisi a scientibus & ille littere nihil probant. vt. l. sed cū patrono: in fine de bo. pos. Quedam sunt littere & note q̄ sunt in cōmuni vñtu vt. v. pro quinqz. t. p̄ decē. & similes. t he littere p̄bat ut hoc. h̄ fallit in casibus in quibz lex specialiter disponit: vt scribas extēse & nō p̄ figurā litteraz vt in legibus. s̄. in cōtrariū allegatis. Notas aut̄ significantes numerū ponit hu. sub littera. d. q̄ busdam ex illis signis non vñtimur.

Ex. h̄. sequenti.

C Quādo destinatum fieri non fit intelligi p̄ errorem omissum ideo vñstat.

Tantundem. Error in conditio nauit inserere institutionem viciat. hoc dicit i v. sed si sub cōditione. si habetis litteraz nollet dicas q̄ mutat casum. nā cōtrarium loquī quando volens addere: cōditionē nō addit: hic quādo volens addere addidit. C Oppo. C. de insti. & substi. l. pe. t. j. de leg. i. j. cū pater. h̄. si glo. dat plures solu. prima q̄ nō habet p̄ instituto h̄ & destinavit Alij dicunt q̄ ibi destinavit tm̄ in animo. hic expresse. D. y. dicit q̄ erit institutus nō pure nec tm̄ q̄ scriptum est: sed h̄ & q̄ testator destinavit. Tu dicas quādo q̄ q̄ destinavit adijs cere cōditionem et hoc expressit. quādo q̄ autē venit ad actū perficiēdi testamentū per errorem illud omisit: tūc institutio viciatur. hoc est casus hic. simile in cōtractibus inter viuos: vt. l. ita stipulatus. in prin. & ibi dixi. j. de ver. ob. quādo q̄ testator nō dixit se expressurū conditionē: sūc cū institutionē faceret licet postea tunc si omittat dispositio nō viciatur: vt. l. pe. C. d. insti. & substi. & l. cū pater. h̄. si j. de leg. i. j. & l. i. s. e. ratio ap paret: quia in primo casu destinavit facere dispo sitionem & institutionē cōditionalē q̄d non fecit postea. t sic errauit in substantia instōnis: vt. l. i. h̄. si quis simpliciter. j. de ver. obli. C In secun do casu non destinavit facere institutionē con ditionalem: t sic in substantia instōnis nō errauit. sed in. v. idem tractat: tenco op̄i. D. y. q̄ itel ligitur substitutio tm̄ & testator dixit nō tm̄ q̄ notari' scriptis. nō enī errauit testator h̄ scribens & error scribētis n̄ viciat testim i aliquo: vt. l. C. d. te sta. l. error. C Ultio nota singulariter q̄ error p̄batu' q̄i in traceatu de faciendo testamētu' vel contractum aliiquid exprimis postea aliud ē factum. nam intelligitur per errore: vt hic d̄ eo qui destinavit conditionem inserere q̄d de neces sitate intelligitur ante cū de testamento faciēdo tractauit. postea sequitur & nō addidit. l. tūc cū testim faciebat. idem probaf. j. prox. h̄. quod in tellige: vt dixi in. l. si quis in fundi vocabulo. j. s le. i. plenius in. l. si ita stipulatus. h̄. grisogonus. j. de verbo. obli.

Sed si cum primuz. Per sona instōni adiecta per errorem heres non erit. b. d.

C No. id quod dixi in precedenti. h̄. q̄ si in tra ctatu vñtu est deliberatum & aliud postea factuz presumis per errorem & nō simulate factum.

Si quis nomen. Sufficit herē demon strari aliter q̄ nomine proprio. b. d.

Si quis ita dixerit. Suffi sonas esse certas licet distributio portionū ex fu turo euentu dependeat. b. d.

Heredes. Hic incipit secunda pars principalis que tractat d̄ institutionis effectu & p̄ instrumentum succedit in ius defuncti & plures in dubio intelliguntur equaliter instituti. b. d.

Ex. h̄. sequenti.

C Institutus in re certa cū hoc q̄ plus petere nō possūt nullo alio herede instituto non habef loco heredis vñiuersalis. Sed si testator vnum instituerit heredem in certa re: & aliū vñiuersale q̄ erat mortuus & testator putabat vivere: vel de cessit anteq̄ adire: tamen institut' in certa re ha bebit totum. Si autem testator adiecerit q̄ amplius petere non posset: an tunc habebit totum vide in fi.

Si duo. Plures instituti in re certa: dividūt sibi hereditatē equa liter: nisi testator manifestissime aliō voluit. b. d.

C Principiuz huius. h̄. declarabo. j. l. prox. si nē vero nota dum dicit si modo voluntas patris fa. manifestissime nō refragatur. Ex quo dico q̄ si testator instituit te heredē in fundo: & adiecit q̄ plus de bonis suis petere non possis: q̄ licet non sit aliū heres institutus in testamento: tñ n̄ eris insolūdū institutus: quia volūtas testatoris tibi manifestissime refragatur vi hic. sed reduc tur res ad cām intestati': quod probo primo p̄ hunc tex. secundo per rationē: quādo ex verbis testatoris colligif perplexitas seu repugnantia institutio viciatur: vt. l. si ticius. de cōdi. insti. sed hic est huiusmodi. voluit enim ipsū esse heredē in fundo: & non habere plus q̄d est impossibile nullo alio existente herede: quia ius nostrum nō patit zc. vt. l. ius nostrū. de re. iur. C Preterea sicut institutio facta in fundo presumitur facta i toto: ita seruo instituto simpliciter presumis in stitutus cū libertate: vt. l. cū quidam. h̄. i. C. d. ne cessa. seruis heredi. institu. sed si testator expre fit contrariū q̄ eū institueret sine libertate non erit liber: vt. j. e. l. nota. h̄. si & insti. de here. insti. in prin. & viciabitur institutio: vt. l. q̄ ratio. j. de condi. insti. ita in p̄posito q̄i adiicit q̄ plus pe terere nō possit: nō videtur institut' in totū & insti tutio viciabitur. probaf etiam p. l. pe. s̄. d. inius. testa. & de libe. & post. l. si posthumus. ver. nam & cum duobus. nam ibi testator dando substitutū in parte videt. p̄hibere ius accrescendi & rupta illa substitutione rumpit testamentum in totum vt dixi in. d. l. pe. pro hoc facit: quia testator po test prohibere ius accrescendi: vt no. in. l. domi nus. h̄. quoties. s̄. de vñfr. coniuncta glo. in vna solutione. C Restat respōdere ad ea que possūt allegari in cōtrariū & hic est finis. Hadamus ad conuētiū domini Baldi. C Et primo cōtra hoc videtur casus. j. e. l. si ita quis heres institut' fue rit excepto fundo: vbi exceptio nil operaf: ita & illa verba: & plus petere non possis: nihil debet operari. C Et ad istum tex. potest respōderi vt sit sensus q̄ duo instituti sint heredes equis paribus: nisi voluntas testatoris manifestissime re fragatur: quia tunc quando voluntas testatoris refragatur essent heredes ex disparibus partibz nō autem q̄ res deducatur ad cām intestati. re spondeo primo iste intellectus nō est bonus. nā in distributione partibz nō est necessaria man ifestissima voluntas defuncti. sufficit enim qualiter cūqz de mente appareat: etiā si in testamento ali ter sit scriptuz. s̄. e. l. h̄. i. sed hic requirif man ifestissima voluntas defuncti ad hoc q̄ res deducatur ad cām intestati. & hoc etiam ē probatus. s̄. elijo rationibus. Ad. l. si ita quis. r̄ideo: ibi dicit

S. facit q̄ vo luit idē bal. in. d. auē. q̄ fine dū dicit satis cē si vñ tato mō scri bat. itē q̄ cō suetudinē est standū. d. l. h̄ si cū patrono. h̄. si ang. h̄. b. C Tantundē error p̄bat vñ. qualiter p̄bat error q̄ si primo tractatum ē vt refic aga tur & polca aliter actū ē presumif er tor. facit. l. si finita. in pn. cū ibi no. ma xime p̄ imo. d̄ dā. insect. & dixi p̄bar. in. l. ita stipu lat'. i. iii. col. de v̄. obli. et scripti. i. l. itē h̄. si. s̄. d. pac. & omio vide glo. no. & ibi Bar. in. l. cū Pponere. leg. iij. quā si legat p̄ no. i. l. h̄ librariis ad. si. de reg. iur. & ad itel lectū el' q̄d h̄. no. Bart. et ibi an sit veg vide Iml. i. d. l. cū ppo. neretur.

C Sig. ita. ADDE q̄ pau. de ca. re fert q̄ bal. h̄ & glo. i. vñ beres. dicit q̄ si acutak vel ingratur alijs & occi derit boiem ignotu' cu' nomē ignoratur & q̄ eē & vnde eset q̄ procedat acutak vel inqūstio du mō de corpo re occisi. sit certū: q̄ sus. cit. ista q̄ ma leficū sit cō misfū & dicit pau. habuf se d̄ facto bo non. & q̄ iu dices p̄tis allegabat vi cū bal. h̄. C Si duo. cām itestati. Et hāc etiā sentēti q̄ il lo cū succel so reducat ad cām int estati firmat p̄ istu' tex. frā ci. nigr. i. cō filio suo icip iaco. allegat

etia. d.l.pe. q
in ius. testa. z
l. posthum.
S alleg. z ba.
betur p bar.
in cod. incip.
mathiol. gra.
tio.
An ille in
stitut. z bac
materia vid
plene p ang.
in confi. suis
videlicet i cō
silio suo. ccc.
ir. z hāc con
elusionē tenz
saly. l.i. quo
tiens. C.e. et
Imo. in. S. si
ex fudo. s.e.
i repe. quam
pōit. j.e. i fi.
ti. z iō dicit
saly. in. l. fan
cum. in. pri.
C.d. iossi. te.
q testator si
poterit phi
bere petiti
nē suplemē
ti legitime. z
d. hoc dico
q exte. i. S.
cetez. i. aue.
vt cum d ap
pel. cogn. z
an possit ius
accrescēdī p
hiberi. vide
aliquid p bal.
l.i. l.i. l. x. col.
C. qā nō pe
tē. par. z ple
ne ibi in. x.
q. z an phibi
tuo a iure ac
crescēdī vid
atur cē phibi
tus a suc
cessionē inte
stati. vid. bal.
post glo. in. l.
l.C. de testa
insti. z ang.
ibi ponit ma
teria d q b. l.
an testator
possit phibē
ius accrescē
di. z p bal. i
l. quotiens.
C.e. circa. i.
col. vbi limi
tat i casu. d.
S. ceterū. no.
per bar. i.d.
consilio inci
pi. mathiol.
z ang. i. 2.
xliii. cū quo
peordat sali.
l.i. quotiens.
C.e. sed imo.
cū rep̄hēdit
l.d. s. i. ex sū
do. z l.c. ray
nut. z vid
bal. l.i. s. q
ita instituaf
6 legitim. j.
eo. z fede. d
ten. in cōsilio
xxxi. z no. p
saly. j. l.i. C.
qā nō peten.
par. in. viij.
q. cēt. p an
ge. in. l.i. C.
de test. mil. z

q sit heres exceptio fundo. q. d. omnia alia tibi
do: excepto fundo que nō do. que verba impor
tant ut expressa concessione defuncti nō habeat
quod aut nō accrescit sibi hoc nō phibuit testa
tor manifeste. vel dic ibi precessit institutio sim
plex z sequis illō excepto fundo qō continet adē
ptionez fundi: sed sibip̄si a se ipso adimi nō po
test: vt. S. e.l. sed si in cōditione. in fi. ergo zc. sed
in questione. pposita nūq̄ dedit: nisi rem certaz
z prohibuit ei plus petere vel habere. **C** Secū
do ob. dicte determinatiōi q̄ nemo potest face
re q̄ leges nō haberent locū in suo testō: vt. l. ne
mo pōt. j. de leg. i. respon. quedā sunt que depē
dent ex volūtate defuncti expressa: vel presūpta
z in his potest facere testator quod vult exprimē
do suam voluntatē. vt. S. probatū est in iure ac
crescēdī: z in libertate que tacite sequitur seruū
institutum. z pbatur. j. de cōdi. z demō. l. in con
ditione. in pn. S. i. vbi leges que dicūt q̄ cōditio
q̄ tacite inest nil operā: procedūt nīsi de volun
tate defuncti aliud appareat. hoc ēt probat in
hoc. S. z ita logrur lex nostra. sed in solēnitatib.
z in alijs que nō dependēt ex volūtate defuncti
nemo pōt facere q̄ leges nō habēt locum in suo
testamēto. **C** Tertio ob. q̄ dicta n̄ba: z plus pe
tere nō possit zc. vidētur adiecta fauore institu
ti. ergo alio instituto nō existēt nil operā: vt. l.
peto in pn. j. de leg. ii. respondeo questio pposi
ta logrur solū q̄n̄ instituit vnū in re certa z alium
vn̄uersalē heredē nō fecit: tūc enim illa n̄ba: pl.
petere nō possit zc. vident adiecta fauore veniē
tis ab intestato: vt. d.l. peto. v. idem dicim^o. sin
autem aliū heredē instituif̄ q̄ defecisset: quid
iuris sit: dicā in sequētibus questionib.
C Que
ro testator instituit quedā in fundo: nec adiecit
q̄ plus petere nō possit: aliū instituit vn̄uersalē
ter qui tpe testamēti erat mortuus: l̄ testator cre
deret eū viuere: vel deceſſit postea anteq̄ adiret
an ille institutus in fundo sit heres insolidum.
Eideſ q̄ nō: quia alio instituto vn̄uersaliter ha
betur loco legataris: vt. l. quotiens. C.e. z no. S. e.
l.i. S. si ex fudo. **C** Preterea l̄ ille sit mortuus
tūc quia testator putabat eū viuere deberet habere
perinde ac si viueret: vt. l. quo loco. j. e. Lōtrari
um credo q̄ ille habeat totū iure accrescēdi. nāz
licet testator dederit aliū heredē vn̄uersalē nō
est manifestissima volūtas eius q̄ pl. petere nō
possit si portio illius deficiat: ergo habebit. arg.
.l. similes. de testa. mili. z l. ex militari. S. fi. cu. l.
sequē. e. ti. Et hoc tenet. Gui. de cu. S. de cōdi.
inde. l. seruo. **C** Sed cōtra predicta facit S. de i
ius. testa. l. penul. vbi nō fuit manifestissima testa
toris voluntas. solū enim phibet accrescere dā
do substitutū sicut hic dādo coheredem: tamen
ibi nō accrescit. sed totū reducitur ad cām inte
stati. respondeo ibi substitutio rūp̄is ex cā prete
ritiōis z voluntas legis est manifestissima: deo
posthumus rūp̄is: vt sibi locū faciat z sibi rem d
ducat ad cām intestati: vt. l. nā z fi. in fi. de in
ius. testa. dixi in. d.l. pe. **C** Sed quero qd si testa
tor adieciſſet q̄ talis institutus ex fudo plus pe
tere vel habere nō possit: an hoc casu herede in
stituto deficiēt sibi accrescit. respondeo dicta n̄
ba q̄ plus petere vel habere nō possit: videntur
referri. l. rebus sic se habentibus prout testator
disposuit. argu. l. q̄ seruus. S. de cōdi. ob cau. z
l. fi. S. itē quesit. S. de condi. inde. vide. l. paulo
calimacho. S. i. j. de leg. iiij. Sed si heredē insti
tutio deficeret: tūc dicta verba nō vident opera
ti: vt. l. paulo calimacho. S. i. Et ideo est aduer
tendum: quia quādoqz in institutiōe ex re certa

p Imo. in. c.
l-in pe. col. d
testa. z p bal.
in repe. l. i su
is. circa vlti
charta. d. lib.
z post. z vi
de bal. in re
pe. c. si pater
de testa. i. vi.
charta. xiiij.
col. z vi no.
p Imol. ple
ne. i. c. raymu
ti. de testa. t
p. saly. in. l.
quotiens. i. iiij.
q. C. eo. per
imol. i repe.
d. S. si ex fun
do. ad si.

ADDE pul
chre ro. pfi.
lxii. z an te
stator possit
phibere ius
accrescendi
vide bal. pfi.
lxiii. v. li.

b Dicta vi
deanf. Imo.
in repe. S. si
ex fudo. quā
pōit. j.e. i fi.
tenet. ḡriuz.
ADDE

Quid si istitu
tus i re certa
q̄ plus te. da
to bēde vn̄
uersali cui he
redi iūctū su
it onus ca
pelle faciē
z si nō face
ret priuetur
hereditate in
illa hereditas
accrescat ipi
instituto i re
certa: an vō
deueniat ad
uenientes ab i
testato. an vō
aplicabitur
capelle bald.
cōs. cccxx
vi. iii. li.

Ex. S. sequenti.
C Dicton postea de necessitate non inducit in
teruallum.

Si quis ita. **D**icton postea nō im
pedit diem heredita
tis z libertatis simul cedere. hoc dicit. **C** Mo. q̄
dicton postea non significat de necessitate inter
uallum temporis. z sic facit ad questionem nota
tam per Hy. S. solu. matri. l. fructus. Et possu
mus dicere q̄ hic non est necesse q̄ detrahatur
dictio postea. nam ē quidam ordo temporis z q̄
dam ordo nature. ordo temporis patet: de ordi
ne nature do exemplum: vt primo est ignis post
ea calor non ordine temporis sed nature. ita in
proposito primo seruus postea liber postea he
res: non ordine temporis sed ordine nature: qā
primo persona debet esse habilis q̄ sit heres: vt
l. si queramus. S. de tes. z de iure codicil. l. quidā
referunt. q̄ ergo iurisconsultus dicit q̄ detraha
tur postea. s. quo ad ordinem temporis: quia si
mul z semel tempore cedit vtrumqz: sed fm or
dinem nature seu intellectus precedit libertas.

Si seruus. **P**rimo ponit questi
onem. se cundo determi
nat duas alias questiones. tertio reassumit pri
mam. secunda ibi: z si quidem. tercia ibi: sed z si
pure. **C** Oppo. C. de neces. ser. l. cu. quidā. So
lu. ibi loquitur quando nullam mētionem fecit d
libertate: hic sic. **C** Ulterius dicitur hic q̄ quā
do est alienatus vel manumissus posset heres.
cōtra. j. de acqui. heredi. l. placet z l. cu. propo
nas. j. eo. Solu. quidam dicunt q̄ eum heredēz
existēt loquitur quando fuit manumissus: vel
dicitur alium esse heredem per ipsum seruum.
dic tertio q̄ heres est nomen z ista vera: z vide
glo. que incipit voluntariam ibi. Vel dic etiam
non manumissis zc. domini doc. dicunt contra
rium in. l. cum proponas. C.e. sed damno eos p
istum tex. vt plene scripsi in. l. cum fili. j. de le. i.
ibi.

Jalterius. **P**lures institu
ti ex diuersis re
bus admittuntur equaliter: vt instituti
hoc dicit. hoc intellige q̄rum ad hereditatem z
in fundo habebunt partes nominatas: vt. l. exfa
cto. la grande. j. e. Et ita oportet intelligi. S. l. p
rima. S. si duo. **C** Oppo. j. l. propi. Solu. vt gl.
ibi.

Titius. Coniuncti ex re certa habentur pro uno quo ad divisionem hereditatis facienda cum alio instituto. b.d. **C**oppo. i.l. prox. So. illud pp coiunctione duorum in eadem re: vt no. s.l. prox. Ulterius scias quod ultram mon. videtur dicere quod testator hic apposuit copulam dicendo titius fundi corneliani heres esto: et duo sunt tunc illius insule heredes sunt quod quilibet h[ab]et tertiam: quia omnes essent coniuncti verbis. Ita dicit L. y. in l. fi. C. de impo. et ali. substi. in prima op. qd non est verum. nam copula quod cadit inter diversas orationes non inducit coniunctionem verbalem: vt. s. qui. mo. ylfruc. ami. l. sicut in annos. s. ii. dicā. j. e. l. itēz qd sabinus. dixi plene. l. l. re coiuncti. j. de lega. iij.

In equalibus. Etias in distributione partium ultimum dictus praevalit. hoc dicit.

Ex. l. sequenti. **C**he dictione eque et equis portionibus. et coiuncti per nomen collectivum sunt plus coiuncti quod illi qui coniunguntur per copulam.

Paterdum. Dictione eque factum ut coniuncti cum disiunctis equaliter admittuntur. b. dicit. **C**ro. diligenter de virtute huius dictiorum eque et equis portionibus. **C**Secundo not. quod coiuncti per nomen collectivum sunt plus coiuncti quod illi qui coniunguntur per copulam in eadem oratione. nam hic primus et fratri filii in eadem oratione per copulam sunt coiuncti tamen illi filii non sunt coiuncti per nomen collectivum h[ab]ent loco unius nisi esset dictione eque.

Ex. s. sequenti. **C**Appellatione duarum partium hereditatis veniunt due partes de xij. ideo liberari debet de duabus patribus ex tribus totius.

Paterfa. **C**ro. quod res est divisibilis s. i. paterfa. i. infinitas ptes. vt ibi quot voluit. Ad idem. l. si cui. de serui. Itēz no. quod res in dubio intelligitur dividiri in duodecim partes. Et per hoc sis cautus in libello et sententijs. si enim petis duas partes dicas de tribus rei totius si enim peteres simpliciter duas partes in dubio intelligitur duas ptes. de. xij. vt hic. nisi aliud appareat. Et si dicis hic loquitur in hereditate certe eo modo quilibet fundus dividitur: vt. l. quanto. s. si duo. s. eo. et. C. de lega. l. cum questio. s. si diceres peto duas tertias: vel duas quartas illud est indubitate: vt. j. e. l. s. fi.

Demiqz. Hic primo loquitur quando testator legavit vni partem et alteri partem. secundo quando legavit vni totum et alteri partem. tertio quando vni totum et alteri totum. quarto quod pluribus totum et alteri parte Secunda ibi. sed si excesserit. tercia ibi: sed duos quartas ibi: in alio ver. sed si duos. **C**oppo. ad ver. sed si excesserit. de. l. cum questio. C. d. leg. multa dicuntur per solutione huius contrarij. veritas est quod hoc debet intelligi quod hic constat quod testator voluit transire ad dipondium quod appareret si testator dixisset ticum instituo in. xij. vinciss in alijs. vi. instituo semproniu. Et hoc quod dixit in alijs appareat quod voluit ad dipondium transire is hic in textu non declareret. distingue ergo quandoquod testator relinquit vni partem et alteri parte infra esse: et loquitur hic. s. in prin. Quandoquod relinquit vni totum et alteri totum: et non est dubium quod cōcurrunt: vt hac. l. s. sed et si duos. quandoquod relinquit vni totum et alteri partem: et tunc aut

constat quod illud quod dabat secundo voluit adime re a primo et stamus certo. aut non constat quod voluit adimere: et ita loquitur ver. sed et si. Aut est dubium. et tunc est distinguendum. aut primo relinquit partem et postea totum. aut primo totum secundo partem: vt no. in l. cum questio. C. de lega. facit quod dicam. j. ad trebel. l. marcellus. et l. qui quadriginta. et vide glo. que incipit: ex ass. constitutos et. dicit glo. no. quantum ad substantiam rei hereditarie: quia in qualibet vincia erit tantum sub substantia hereditatis: quod erat primo licet habeat pauciores vincias.

I quis ita. **C**oppo. s. l. proxima. vbi illa yba tertia quarta et similia significat modum portionum non ordinem. Respondeo hoc propter precedentia verba. s. prima et secunda: que sunt mere significativa ordinis. secus illa verba non essent apposita. sed alia tunc cent modificaria: vt. s. l. proxima in fine.

Ex. l. sequenti. **C**Quando relatiuum quis vel quod faciat verare relationem non simplicem.

Alianus. Relatiuum quis vel qui: in dubio facit veram relationem non simplicem. b. d. **C**ro. quod dixi in summario facit. l. tripli. s. verbo. signi. **C**oppo. quod facit simplicem relationem non veram: vt. l. dominum. C. de iniur. l. iij. de neg. ge. respondeo de sui natura facit veram ut hic. sed vbi resultaret iniurias debet intelligi quod faciat simplicem relationem: vt in contrarijs. et in sacra scriptura mulier damnauit que saluavit. quod no. quia facit id ad saluandum dicta testium. **C**Ultimo no. glo. super verbo partes in s. glo. Tu dic quod cum cuiuslibet ex primis reliquit minus: secundo plus: quod hec lex hodie non est correcta: vt not. per glo. in dicta. l. cum questio. C. de lega.

Te quod sabinus.

Hic incipit tractare aliam materiam quādo aliquis est institutus sine patre.

Unde idem. Iste ver. est fortis. causus est quod quosdam inventit ex. xi. vinciss: et duos sine partibus: illa vincia habebunt illi qui sunt scripti sine partibus: et si unus ex eis repudiat semiunciam omnibus accrescit. hoc dicit. **C**oppo. quod ille solus sine parte scriptus ad illam semiunciam vacante admittatur: vt. l. i. s. si vero quidam ex his. C. d. cadolut. Solu. dicit glo. intelligas quod hi duo instituti sine partibus non erant verbis coiuncti. ponendum est ergo quod quilibet erat institutus in diversis orationibus. Sed contra hoc oppo. s. l. si ita quis heredem. j. e. glo. soluit optime. Sed operat isti non sunt coiuncti verbis ut dictum est: sunt tamen coiuncti re: quia ad unam portionem vocantur glo. dicit fateor quod sunt coiuncti re inter se: et etiam sunt re coiuncti cum aliis institutis in. xi. et sic omnes admittuntur ut hic in s. glo. quam vide. istud quod alijs sunt coiuncti re est manifestissime falsum. nam distinctio partium facit cessare coniunctionem realem: vt. l. re coiuncti j. de leg. iij. sed ibi distinctum assignat. xi. vincias. Alijs instituti sine partibus vocantur ad vinciam vacantem: et sic non sunt coiuncti re: sed omnes verbis. et intelligebat quod inter institutionem factaz de illis qui sunt instituti in. xi. vinciss: et in s. l. factam sine partibus est copula ex qua resultaret coniunctio verbalis: quod est falsum manifestis

b i Alianus
ad saluad
dicit. Et hoc se
quatur vno. l.
l. i. in fn. s.
de ope. no.
num.

s i Tunc q̄ sabinus. s. sed si. No. istum tex. in verbi aliter atq; si ita scripsi in ver. ex reliqua parte: qz cōcordat cū tex. in. l. ij. de heredi. i. s. t. cū. l. si miles. la. ij. ff. de testa. mili. de verbo residuum. aliquid dixi i. d. l. ij. et vidi de hoc verbo residuum alias dubitari sup vno rescripto ipse trato a sumo pōtifice q̄ quēdā forem cuusdā monasterij q̄ possit testari de fructibus tē. cū alias

sime. nam coniunctio que cadit inter orationes non inducit coniunctionem verbalem: vt. s. q. mo. vñfr. amit. l. sicut in annos. s. i. C. de cadu. tol. l. i. S. vbi autē. ibi sermonis vñitas tē. j. de le ga. ij. l. nemo. in pri. et ibi dixi. vnde igitur est hoc q̄ omnibus accrescit. Rū. debemus intelligere q̄ hic nō sunt coniuncti verbis: vt dixi. isti nō sunt coniuncti re cuz primis institutis in. xi. vñcijs: vt dixi. nec inter se: licet enim vocetur ad eandē vñci. am hoc nō sufficit ad inducendā coniunctionem realē. sed ita demun dicuntur re coniucti quādo ad eādem portionē vocantur insolidum ex exp̄sa dispositione defuncti: vt. l. i. in fi. t. l. ij. cuz sua glo. et l. inde neratus. in prin. s. de vñfr. accres. Sed isti nō vocantur ex exp̄ssa voluntate defuncti: quia eos instituit sine partibus: et sic nō sunt re nec verbis cōiuncti quātum ad ius accrescendi. et hoc vult dicere tex. si bene aduertatur: sed quia portio hereditatis deficiēs accrescit institutus ideo accrescit omnibus. hoc vult dicere tex. hic dum dicit quantum ad ius accrescēdi accrescit omnibus.

Sed si. "No. q̄ ille cui reliquuntur reliqua si nihil reperitur nihil habebit. et sic est finis pro hoc mane.

s Abinus. Institut sine parte habebit quod est ad dipondium. b. d.

e Facto. Verba enunciatiua conditionaliter plena non inducunt dispōnem. b. d. Duxi plene in. l. ex hac scriptura. j. de dona. Hic ē duplex littera. vna quē nō instituerat: alia quē instituerat: et sunt verba testatis: et sūm illā posui casū sumariū. Ad quam op. de. l. ex hac scriptura. j. de do. So. ibi verba enunciatiua proferebantur principaliter pp se: hic incidentur pp aliud: q̄ conditionaliter. Secundo debes scire q̄ hec lex legitur duobus modis. qdam formāt questionē an seius q̄ dicebatur institutus admittebat et rū debatur q̄ nō: et sūm istaz posui sumariū. Alij ponunt q̄ fiat q̄stio i substituto: et illā reprobat glo. imo dicit substitutū admitti. ad hoc op. qdīto s̄ preterito falsa viciat instōne: vt. l. ij. s. e. ergo h̄ substitutio nō dñ valere. Solu. dic q̄ hec cōditio

paret ex verbis inferiorib⁹ dū dirit iuxta quātitatē residui. vnde voluit q̄ residuum dictorū bonorū testē erga prioratū: et beneficia. et sic non concessit q̄ possit vni vel pluribus relinquere omnia bona que acquisiuit ex dictio beneficio: vt iā se sit dict⁹ prior instituēdo conuētu in quo erat p̄ or qm̄ residuum debuit disponere et distribuere alijs ecclēsias a quibus

illa bona p̄ce p̄t: ergo nō potuit testa ri dōib⁹ bo nis instituen do dictū mo nasteriū. vñ videt velle q̄ illud ver bum residuum importet lu crū qd̄ vici p̄ior acqui sūit dīctio ecclēsij: vt sic in illis vñ stribuere et re linquere de beat: vel sal tem dimidiā omnium bonorum. et de hoc est tex⁹ Valde solen nis in. l. ij. C. de heredi. in sli. in ver. nā residui. com memoratio etiam totum admittit vñ si testator in sūit inca pa ce in certa portiōe et al terū heredē instituit i re fiduo ille in sūit i re fiduo videt institut⁹ i to tuz patrimoniū desunti qz p̄pria si gnificatio il lius verbi re fiduu: vel v̄bi reliqua: i portat totu z patrimoniu z desunti. sa cit qd̄ habet in. l. quām̄ C. d. testa. mli. et l. amissi. in prin. ff. de fideiuss. et l. ei qui. ff. d dona. causa mor. et l. cete rorū. ff. d v̄.

signi. et tex. hic et que in simili dixi in. d. l. ij. et sic verba ista adaptantur ad totum. si ergo non appetat pro quota parte papa voluerit istum posse testari de bonis ecclēsiarum videtur q̄ totū quod ex dictis ecclēsias fuerit per certum veniat reseruandum ipso ecclēsias: et q̄ remaneamus in dispositione iuris cōsilio. l. i. extraneus. ff. de conditio. ob cau. l. si cū dote. i. p̄n. solu. matr. cū similibus. et illa verba. de quibuscumq̄ bonis non intelliguntur q̄ omnia bona possit relinquere. vnde non intelliguntur de generalibus singulorū: sed de singulis generū. isto modo loquendi vñf glo. i. l. i. in ver. oib⁹. C. cōl. de leg. et in. c. nā cōcupiscētiā. de cōstī. et sic papa voluit q̄ possit testari de bonis cuiuscumq̄ beneficio: sed non de bonis omnibus oīu suorū beneficiorū. vide alias rationes ad hunc casum: licet non ad materiā quas posui in. l. demonstratio. in. vi. col. de cōsilio. et demō. ergo licet dicat de quibuscumq̄ bonis te. tñ restriguntur ad ecclēsias in quibus sūt beneficiatus: et sic nō de omnibus bonis dicti prioratus. et sic dicatur residuum importar medietatē totū: vt voluit glo. cōsilio tex. in. l. si residuum. C. de distra. pigno. vbi dicat residuum debiti si paratus est solvere et glo. in ver. residuum exponit. i. partem: quo casu appellatione partis vñ residuum. i. mediū totū: vt pbatur in. l. nomē filiarū. s. portionis. ff. de verbo. signi. nisi restrigatur p adiūctū: qz dicat pars aliqua. qz tunc importat minus dimidiā: vt est glo. valde sing. in cle. i. de foro compe.

ADDE de hoc verbo residuum q̄ ipse cōsuluit consilio. xxvi. iiii. volu-

b s I quis institut⁹. interim. An heres institut⁹ sub conditione possit

interim pendente conditione petere bonorum possessionem sūm tabulas: et an facit ius. vide L. y. in. l. filijo matrem. C. de inoffi. testa. et ibi

ad eum se remittit Bal.

Uo loco.

Sí iaz mortuo.

testatoris debet intelligi pīnde ac si eēt ill⁹ qd̄ testator putauit. h. d. pulcher casus est. No. p. glo. in. l. seruo. s. de conditio. inde. C. Et no. istud quod dicit glo. q̄ verba obent intelligi prout testator putauit. dixi vobis i. l. quot. s. i. duo. s. e.

Rebatius.

Cōp. hic dicitur q̄ erit liber et heres. cōtra. j. de vul. et pu. l. qui liberis. s. sub conditione Solu. vt glo. vel dic q̄ ista conditio dependet ex facto testatoris. vñd non faciendo videtur penitusse. hanc. l. cū se prosequere vt habes in glo.

I quis institut⁹.

Est difficultis. l. et diuiditur in duas ptes principales. p̄io pōit qd̄ pōit facere heres institut⁹ in diē certū vel incertū. scđo qd̄ pōit facere iudex secūda ibi: sed si bonoꝝ possessio. Absistus i possessonē pēdente qd̄ditione pōit oīa facere q̄ cura tor dat⁹ possit. h. d. sūm verā lecturā. C. Op. bo. pos. q̄ petit pēdēte qd̄ditione nō tribuit ius seu iuris effectū: vt. l. ij. S. si sub qd̄ditione. j. de bo. pos. sūm tabu. si nō tribuit ius vel iuris effectū: ergo interi⁹ non pōit alienare. Glo. dicit q̄ illud q̄ p̄mittit alienare referit ad eum q̄ institutus ē in diē certum: et sic habetur vt pure institutus. sed hoc est contra mentē. l. que de vtroqz pariter loquitur. dic ergo sūm Ja. de are. et melius q̄ bono. pos. interi⁹ nō tribuit ius. l. ius resistēs in persona hereditatis: sed interim pōit alienare vt curator dat⁹ bonis et hoc puto verū per. l. i. j. de iure delibe. Sed cōtra hoc facit tex. qui dicit distrabi tanq̄ heres. So. fateor q̄ et curator distrabit tāq̄ heres: et eodē mō pōit a creditore queniri b̄z eū.

signi. et tex. hic et que in simili dixi in. d. l. ij. et sic verba ista adaptantur ad totum. si ergo non appetat pro quota parte papa voluerit istum posse testari de bonis ecclēsiarum videtur q̄ totū quod ex dictis ecclēsias fuerit per certum veniat reseruandum ipso ecclēsias: et q̄ remaneamus in dispositione iuris cōsilio. l. i. extraneus. ff. de conditio. ob cau. l. si cū dote. i. p̄n. solu. matr. cū similibus. et illa verba. de quibuscumq̄ bonis non intelliguntur q̄ omnia bona possit relinquere. vnde non intelliguntur de generalibus singulorū: sed de singulis generū. isto modo loquendi vñf glo. i. l. i. in ver. oib⁹. C. cōl. de leg. et in. c. nā cōcupiscētiā. de cōstī. et sic papa voluit q̄ possit testari de bonis cuiuscumq̄ beneficio: sed non de bonis omnibus oīu suorū beneficiorū. vide alias rationes ad hunc casum: licet non ad materiā quas posui in. l. demonstratio. in. vi. col. de cōsilio. et demō. ergo licet dicat de quibuscumq̄ bonis te. tñ restriguntur ad ecclēsias in quibus sūt beneficiatus: et sic nō de omnibus bonis dicti prioratus. et sic dicatur residuum importar medietatē totū: vt voluit glo. cōsilio tex. in. l. si residuum. C. de distra. pigno. vbi dicat residuum debiti si paratus est solvere et glo. in ver. residuum exponit. i. partem: quo casu appellatione partis vñ residuum. i. mediū totū: vt pbatur in. l. nomē filiarū. s. portionis. ff. de verbo. signi. nisi restrigatur p adiūctū: qz dicat pars aliqua. qz tunc importat minus dimidiā: vt est glo. valde sing. in cle. i. de foro compe.

ADDE de hoc verbo residuum q̄ ipse cōsuluit consilio. xxvi. iiii. volu-

b s I quis institut⁹. interim. An heres institut⁹ sub conditione possit

interim pendente conditione petere bonorum possessionem sūm tabulas: et an facit ius. vide L. y. in. l. filijo matrem. C. de inoffi. testa. et ibi

ad eum se remittit Bal.

Beber. insti.

¶ Itē si conditioni p. clamatō. Valida ē citatio p. edictū generale in loco publico & post p. bāc citationē fundari iudicium sitū bar. hoc qui sp. allegatur ita ēt dicit bar. i. l. si p. C. d. iure dībē. & i. i. C. d. iure do. impe. & i. l. si eo tē pore. C. d. re mis. pigno. ia co. bu. & bal. in au. si oēs C. de edic. di ui. & bal. in. l. quinquaginta. si de exc. tuto. & in. l. p. scriptōe. C. si s. ius. & i. i. C. de testa. i. nocē. i. c. si. q. ma. acc. pos. & i. c. humil. & in. c. iter. q. tuor. de ma. & obedi. do. abb. in. c. si. b. vi. & bo. cle. do. card. i. c. dilecti. de ex cep. Imo. in. e. alberic. d. testi. Roma. in. filio. qd i. cip. p. plena discussio. do mi. d. sancto. gemi. i. c. si. d. elec. in. vi. Bar. i. extra vag. ad rep. me. i. & bo. p. edictū bal. h. vbi dī se vi disse cassari multos pecs sus. bar. i. l. iiii. si. de bo. au. i. iud. pos. ang. i. tracta tu de inuēta rio. & add. cir ea. q. bar. hic q. dixit In. no. i. c. si. qui ma. acc. pos. q. vbi ē cert? heret ille citā q. ē. idē volu it. Jo. an. i. c. si. d. elect. in. vi. alias autē h. qd etiā dī rit bar. h. nō ēēt satisfactū p. generalem citationē. l. si diu & ibi ange. ss. ex q. cau. in. pos. ea. tñ si sue rūt citati hi quis tāgit h. ma. cā succes sionis. valet iux illud qd decidit tex. i. l. si. dñuca

dē. Ja. de are. ¶ No. ēt diligenter q. bo. pos. q datur pendēte cōditione tribuit administratio nē illā q. cōpet curatori bonoꝝ. ¶ Op. quilibz pōt vēdere rē alienā: vt. l. rē alienā: de cōtriben. emp. So. pōt alienare & dñiūm trāsserre ut hic qd nō est in alio alienante rē alienā. ¶ Ulteri oppo. q. vere vendat rē alienā: vt. l. i. q. si sub cōditione. j. de s̄m tab. So. ibi in omnē euentum habiturus erat filius hic non erat heres habitu rus in omnem euentum.

Sed si bonorum. Hic logē facere iudex aliquo iustituō sub cōditione & subdividit: q. p̄to logtrt dīistituto sub 2diōe potestatiua. secūdo de iustituō sub cōditione ca suali. secunda ibi: itē si conditioni. Si iustitius dīsſert cōditione potestatiua implere ei ad hoc per iudicē terminus statuetur. h. d. ¶ Op. & vi detur q. nō sit necesse q. iudex statuat tempus: quia lex statuit q. ip̄leat p̄imum pōt: vt. l. hec conditio. de condi. & demon. Glo. sol. notabiliter: ibi in legato: hic i. iustituō hereditis. ita tñ q. in iustituō hereditis est maius pīculum. ideo heres non est ita gravādus & hāctz. Be. & L. C. de insti. & substi. l. i. dixi. in. l. si uis quoq. S. i. s. e. ¶ Quero qd vult dicere tex. q. p̄tormutet edīcūm suūm. Glo. dicit q. nō habem' sed credo q. habeamus. nā extraneis ad petendū bo. pos. pretor indulget cētū dies: descendantib. ānum de illo edictio logtrt hic q. p̄tor dīz mutare status endo tātū tēpus q̄tū p̄ illud edictū statuit & nō minus qd no. multū. probaf in. l. i. j. de iure delibe. & l. i. S. largius. de suc. edi. qd ē menti tenēdū quia assessorēs in hoc multū erant statuēdo mīnus tps ad deliberādū an velit adire vel nō. Et sic no. q. si iudex facit aliquē citari vt sciat si vult esse heres vel nō dī dare tantum tps q̄tū dāk ad repe. bo. pos. Et nō pōt minus tps statuere: vt. l. l. prealle. & per hoc mille p̄cessus deuastabū tur. ¶ Quero qd erit elapso termino dato a iudice. Rū. videbitur defectus cōditio. vt hic nec est locus illi distinctioni q. fit in. l. q̄diu. de acq. here. Nō enī pōt hic iudex adire cū nondū erat purificata iustitio. simile in. l. si heres. j. de bo. au. i. iudi. pos. ¶ Ultimo no. q. in iustituō sub cōditione p̄tātiua nō solū pōt statui tps: vt ip̄leat cōditione: sed ēt pōtest statui tēpus infra qd adēatur hereditas: vt hic dicit tex. quod pro tanto ē aduertendum: quia statuitur tēpus eo tempore quo non pōtest facere vt possit implendo cōditionem: & ideo hoc fit.

Ex. S. sequenti.

¶ An sufficiat generalis p̄clamatio q̄ni credito res volūt agere contra bona hereditaria & non reperitur heres.

Item si conditioni. P̄to ponit unū dubium. secūdo unā questionē circa ilud secunda ibi: si sub cōditione. Pendēte cōditōe casuali iudex statuet terminū infra quē si nō peti tur bono. pos. vel hereditas adeatur creditors in possessionē mittenſ & curator bonis 2stitueſ. h. d. ¶ No. qd debent facere creditors pendēte conditione iustituō. ¶ Quero q̄ni creditors volūt agere cōtra bona hereditaria cū nō repia tur heres: an sufficiat generaliter p̄clamatio: si quis velit esse heres cōpareat & c. ſm formā. l. si eo tpe. de remis. pig. Aut est necesse q. citens aliū qui noīatim. Rū. noīatim citari debere illos q. p̄tūm gradū obtinent & ad quos hereditas per tineret: & inuuit hoc tota lex que vult citari sub-

stitutum sub cōditione. pro hoc. j. de suc. edi. l. i. S. i. & S. largius. & expressius in. l. i. S. p̄e. de vē. inspi. ¶ Quero qd vult dicere tex. nīl infra cer tum tēpus hereditas obtigerit aditaqz fuerit. p̄mo quod dicit hereditas obtigerit: intellige p bo. pos. ſm tab. & sic possit heres a creditoribus conueniri tāq̄ curator datus bonis: vt. bac. l. in. prin. ſm Ja. de are. & quod seguit aditaqz fuerit intellige post existētē 2ditionē. ¶ Quero dicit tex. & iteri &c. Quero de quo tēpore intelligitur istud interim. Rū. pōtest intelligi. i. inter prima dilationē datā heredi. vt. l. ait pretor. de iure de libe. vel pōt intelligi interi. i. postq̄ creditores i possessionē fuerint: vel ante q̄ hereditas adef. argu. l. si cui. j. ex qui. cau. in pos. ea.

Ex. S. sequenti.

¶ Quādo per curatorem datū bōis possint vē di res tempore perire.

Si sub cōditione. Biūtūtū dicit i duas partes. primo format unam questionē circa predicta et eam determinat. secūdo circa suā determinationē tollit unam dubitationē. secunda ibi. & ideo. ¶ In prima parte sic pono casū. Dic̄tum est. s. q. per curatorem venduntur que sunt tempore peritura. quero an per curatorem possunt vendi res nō peritura: vt. satissiat creditors. Rūdeo q. sic: si est graue es alienū: ve q. debet sub pēa: vel q. debet reipublice q̄ tota die molestat: sicut dicim' i. curatore datovētri.

Ex. S. sequenti.

¶ An eger & impeditus teneatur mittere per curatorem. Et an cū agit hōa defuncti mō de quo hic p̄ secūdu decrētū dand' fit curator q̄ vēdat.

Et ideo. Iste ver. legitur hic in gl. tri bus modis de primis duob. non euso. assumo tertium ibi. vel melius ſm gl. ſm quam hoc dicit. Eluēsus facta per tales curatorem non restituitur pupillus: sed absens vel aliter impeditus. h. d. ¶ Op. s. de mino. l. i. integrum. So. glo. pupillus non restituitur: vt ibi: sed absentes & impediti sic: vt hic & l. i. in. f. i. ex qui. cau. ma. & l. in possessione. S. cum dicitur ex qui. cau. in pos. ea. & ſm hanc lec. posui summarium. ifsa non placent mibi: quia l. in integrum de qua glo. facit mētionē dum loquitur de pupillo qui non restituitur de eo qd factū est ante adū tam hereditatē cūz interim: tūc non siebat cōtra pupillum: sed cōtra hereditatē: que interim re presentat psonā defuncti maioris: & eadē rōne videt q̄ nō debet subueneri absentibus vel i pedito de eo qd sibi aī aditā hereditatē fieret: & leges hic allegate in glo. loquuntur de eo quod fit in bonis eorū absentiu: vel aliter impeditus. ¶ Secūdo mō legitur alibi in glo. j. ex qui. cau. in pos. ea. l. si diu. ſm quam pone sic casū. Bi citur. s. q. fit venditio: vt. satissiat creditors: sed videret q̄ debeat differri & expectari. Ad h̄ respondet iuris consultus & dicit q̄ illud quod dicitur de dilationē est verum in illis qui sunt absentes ex causa iusta vel iusta causa impediti: sed S. precedens loquitur in presentibus qui dērētant petere bo. pos. hoc dicit. ¶ Tertio modo legit Ja. de are. hoc modo. Dic̄tum est. s. q. bo na venduntur per curatorem datum bonis. Con tra immo videtur q̄ per ipsos creditors debet fieri venditio bonorum: vt. l. fulcinus. S. i. C. ex qui. cau. in pos. ea. Rū. per creditors pōteſ fieri venditio contra debitorem latitantem. sed quando debitor non latitat sed est absens vel le giūme impeditus: tunc fit venditio p̄ pcuratorem

ri. ff. d. ven. & sp. & ibi vide & iō aduoca. tiō dirigū libellū in ge nere & volen tē ēēt heredē alicui' defū. etiā facit si gilatiz regri illos quoꝝ p̄ima cā suc ceſſionis tan git. & cuꝝ cō parent in in dicio facit eos interro gar si volūt esse heredes talis defucti vt hic p̄ an ge. post bal. ADDE an sufficiat ge nerale p̄la ma bal. cō. cēci. il. li. & per abba. cō filio. i. li. li.

causa cognita. b. d. Quero qd vult dicest tex. sine dilatiōe. dic ut in glo. Quero utrū eger & impedit tenet mittere pcuratorez. Glo. uide dicere qd sic: uel patief missione uel uēditione. Quod dicit dmittēdo pcuratorē. dic plene per Ly. C. de tes. mili. l. i. diti in. l. i. de diuer. & temp. pscrip. & qd dicit partitur uēditionē: intellige p curatōe datū bonis: ut. l. in possessione. S. si. j. ex qui. cau. in pos. ea. Pōt quarto modo legi. dīctū ē. s. qd curatōr pōt uēdere. Quero utrum eo tēpore quo curatōr uēdit erit necessariū decreū iudicis uel possit sine decreto uendere: respōdet iurisconsultus i primis dicit. s. ē necesse qd cause cognitio & decreū iudicis ut i pupillō & alijs absentibus. & ista lectura p̄batur l. ait pretor. & l. i. de iure deli. Ultimo tene menti qd quādo contra bona defuncti agitur p secūdū decretū: hoc modo debet interponi qd detur curatōr bonis qui uendat: ut hac. l. patet.

a Et iō. qui uendat. uide bal. idē tēnē tē in. l. si. in prin. C. de ma. test. & vi de qd diti p̄ bar. l. i. si plu res. si. de cu ra. bo. dan. & idē tēnē no bar. l. i. si bo na. C. de bo. auct. iudi. pos. securus in pmo decreto. & addē bal. i. rub. C. de success. edic. in vlti. col. & no. per ang. & imol. l. ad diē ve. vb. obli. & p bal. i. rub. C. d. succel. edi.

b Iticius. Nota qd substitutio vulgaris fit vobis affirmatiuis. & dic ut dixi in. l. i. de vul. & pu. Secūdo nota qd eodē mō sit substitutio i legatis sicut in hereditate: ut hic. & l. ut heredibus. de leg. ii.

c Itē solum. Si prima insti tutione est plena secūda i eodē testamēto facta nūbil ope rat. & idē ubi sub pluribus cōditionibus disiun ctive relinquitur. h. d. Opp. qd ultia iſtitutio dī ualere: ut. l. nā ad ea. j. de cōdi. & demon. Dī cit glo. & no. aliud i instōnibus in quib⁹ preualet institutio plenior: ut hic. aliud i legatis in quib⁹ preualet ultima uolūtas. Opp. j. e. l. si quis ita scripsit. So. dicit glo. ibi habebat coheredē hic nō. Tu dic qd ibi loquī qd pro parte pure & p parte sub 2ditione. hic quādo primo pure: secūdo sub cōditione. Opp. de. l. si heredi plures. de condi. isti. So. glo. intelligit hāc 2ditionē esse posītā separatim nō copulatiue.

d Ita quis. Varietas ordi nstitutione nō vitiat. hoc dicit.

Ex. l. sequenti.

e Si testator legauerit cuilib⁹ sue filie qd vidua fuerit centū: an ad legatū admittetur ille que vi due erant tēpē testamēti: an solū ille qd postea con tigerit uiduari. & de verbis collectiuis & distri butiuius. & an si plures igrediat̄ castru omnes d̄beant h̄c p̄mū statutū p ciuitatem. & an statu statuto qd quicqz cepit uexillū florentinorū ba beat centū si duo accipiāt nec appareat qd p̄io simūl habeat centū.

f **OC articulo.** Nomē qd qd lectiuū: sed fauore institutiōis ut distri butiuū assumif. h. d. Biuidit̄ur i tres ptes. Pri mo ponit vobū p̄priā significationē. secūdo di cit mēte seruandā. tertio ponit qdī mens in du bio p̄sumaf. secūda ibi: in quo puto. tertia ibi. s̄ humani. Et est aduertendū qd qdā habent hic quisqz: & ista est bona littera. Alij habent qd quis: & ista nō est bona: ga dictio qd quis est uere distributiuā: ut. j. dicam. Opp. & uide qd hec institutio nō ualeat: ut. l. i. j. de his qd pro nō scrip. Dicit glo. qd hec vobā scriptū habuit & cōferuntur i p̄terito: ibi i futuro. & iō ibi nō ualeat: ga cōserunt i alienū arbitriū. Cōtra vobū habuerit reperir i p̄terito & in futuro subiunctiuī: s̄ in vtimis uolūtati bus tale vobū qd rep̄if i p̄terito & in futuro: dī intelligi i futuro: ut. l. si ita scriptū

suerit. & l. solem". de cōdi. & demon. So. dī intelligi in futuro nisi dispositio uitiare: ut hic. arg. l. quotēs. de vbo. obli. Dices tu hoc ē cōtra. l. i. si. de his qd pro nō scrip. ha. So. ibi subaudif p glo. scriptū habuerit. l. i tabulis quas fecit: & sic de necessitate ad futuru refertur. Et ista sunt utilia ad questionē testator legauit cuilib⁹ sue filie que vidua fuerit centū: queris an ad legatū admittens ille qd vidue erat tēpore testamēti: an ille quas postea cōtigerit uiduari. Lerte ex p̄dictis p̄z qd in dubio in ultimis uolūtati bus vobū fuerit dī intelligi i futuro subiunctiuī. Opp. dici tur hic qd si vñus scripsit erit heres. contra. C. de simpu. & ali. substi. l. quāvis. So. glo. qd ibi ineq̄li tas tollit cōtrariū. H̄el dic qd ille leges nūl ad p̄positū. nō enī dicif ibi qd in psona unū ueniat & in psona alterius nō substitutus admittas. H̄el dic qd ibi fuit oratio copulatiue cōcepta & sic requiris cōcursus utriusqz. hic fuit dictio quisqz qd assumif distributiuē. Opp. C. de ipu. & ali. substi. l. cū quidā. So. ut i glo. uel dic qd fauor filiorū illā interpretationē admittit. s̄ certe idē eēt i quolibet unde cessat ratio glo. vt. l. heredes mei. S. cū ita. j. ad trebel. & iō solue qa ibi fuit usus te stator uerbo mere collectiuo. hic vbo qd simili tudinē h̄z cū distributiuo. Querit glo. an iste filius habebit totā hereditatem. dic ut in glo.

Preterea querit glo. qd si uterqz scripsit her edē. similiter dic ut in glo. Opp. & uide qd differat quisqz & oīs: ut. l. si pluribus. i prin. j. de leg. ii. So. ibi loquī i distributiuo qlibet qd differt a dictiōe oīs. & differit i hoc. nā qlibz attri buit cuilib⁹ insolidū. oīs attribuit simul & collecti ue: ut. l. si pluribus. in pri. j. de le. i. & p hoc. l. nō distinguem". S. cū plures. s. de arbī. qd intellige uerū si p̄fera i plurali: ut oēs hoīes ferūt lapidē s̄ si i singulari: ut oīs hō fert lapidē: tūc ē distributiuū sicut qlibet: ut no. s. de sta. bo. l. iij. & e ca sus. j. de iure fis. l. mochis. & ibi no. Opp. de. l. si creditores. & qd ibi no. C. de pac. Rū. ibi logf in dictiōne qdī: que ē idē qd qlibet. hic i dictiōne qdī: que ē idē qd oīs. Opp. de. l. qd liberia .S. hec vba. j. de vul. & pupil. So. ibi logturi i dī etiōe quisqz que ē distributiuā: ut ibi & l. si. C. de ipu. & ali. substi. hic logf i dictiōne qdī: que ē col lectiuā: ut hic & l. si necessarias. S. si annua. S. de pi. ac. Et aduerte ne quedā glo. que ē i. d. S. si annua. te decipiat: ga glo. uide ibi dicere i dīctiōne qdī: quod nō ē vex. ga tex. dicit qdī sic in collectiuō qdī. Opp. de. l. si necessarias. S. si annua. ubi stat i p̄pria significatiōe collectiuī. So. hic fauore institutiōis trahit ad p̄pria signifi cationē: secus si tractare: dī odio: ut ibi. Ut iſiſ ista materia liqueat scias qd quedā sunt noīa collectiuā: quedā distributiuā. collectiuā ut oīs qdī: oīs ē collectiuū: ut. d. l. nō distinguem". S. cū plures. & no. in. l. si pluribus. j. de leg. ii. & hec dictio qdī etiā est collectiuā s̄m. p̄priā significa tionē. nā ubi tractaf de fauore institutiōis sumif i proprie ne pereat: ut hic. Sz quare magis su mis i proprie dictio qdī qdī dictio oīs. Rū. hoc ē ppter uicinitatē quā h̄z cū dictiōne qdī & cū dīctiōne quisqz: & cū alijs distributiuis. Distributi uorū uero quedā sunt distributiuā simplicia qdā duplexia. simplicia sunt ut qlibet & quisqz. Quare appellant simplicia. rū. quia unū uerbū tantū requirūt & rem cuilib⁹ attribuūt insolidū. hoc ē uerū nī natura rei repugnaret: ut si dice re qlibet uestrum mibi heres esto: qui nō pos sunt esse insolidū. arg. huius. l. in. si. Itē est natu ra istorum distributiuorum ut requiratur cōcur

b **OC articulo.** an ad legatū uide ēt no. p̄. Imol. m. l. si ita legatū. j. de cōdi. & ibi vī de tenere cōtra bar. b & vide. l. si tā facta. b p̄di. & dīmō. & qd in simili no. bal. i. l. si. i. si. C. de sen. qd cer. quā. & ter. in. l. sole mus cuž ibi nota. de con dī. & demon.

no. et i dicta
l. ex ea pte.
q poterit co-
fusare penas
apponendas
in instrumeto
ita dicunt i. l.
pacto. argu.
illius tex. s.
de tractaci. et
vide qd no.
doc. in phe-
mio. C. i. S.
gbus. ubi ta-
gis an sapiens
mutare pote-
rit substanciam
cōtractus. et
ad ea que di-
gi de pena. vi-
de q scripti i
l. si prius. S.
recte. d aqua
plu. ar. t bal-
in. l. fancim.
C. de vbo.
fig. t qd pos-
sit facere no-
tari qui hz
arbitriu cōfi-
ciendi instru-
mētu ad sen-
sum sapiētis
vide Bal. in
l. impator.
S. d statu ho-
mi. t dicit
bal. l. cōtra-
ctus. de fide
instrumēto. q
talis sapiens
pot supplere
nō i sacri scē-
tia t tale cō-
stiu nō excu-
sat notariuz
nisi in bis q
sunt de apie-
bus iuris nō
in bis q sunt
in facti scien-
tia fm eū. et
hic addit no.
per bal. in. l.
penultia i. v.
col. d excep-
rei iudi. t dū
dicit h bar.
q pot appo-
nere clausu-
los cōsuetas
adde bal. in
rubri. de re-
uo. bis que i
frau. credi. i
viti. col. vbi
dicit q sup-
plere i facto
nō pot secun-
dū idē Bal.
in. l. humani-
tatis. in. iiiij.
col. C. de im-
pube. itē nō
pot aliquid ad-
dere i cōtra-
ctu qui ce-
lebrat vbia
uel requirū
scripturā f3
ang. t imol.
in. l. quicqd
astrigēde. d
vbo. obli. et
Salv. i. d. l.
captatorias.
ADDE ple-
ne Jo. an. in
addi. ad spe.
l. t. de istru.

t fal. S. si uero nulla t sic sapiēs nō addit: sed de-
clarat qd vba cōtinebat. t quod testator volue-
rit appetet: qd de iure ualeret. C Pre-
terea video q. l. quādo qz subitelligit sic institu-
tionē: ut. l. iij. C. de inossi. testa. t. l. f. j. e. ti. si hoc
facit lex. ergo hoc d3 facere hō. C Preterea si
aliud diceret ista vba nil operarent: vt. l. si quā-
do. j. d. l. i. C Itē in dubio debem" interpretari:
ut res magis ualeat qd pereat. C In cōtrariū q
sapiēs nō possit iplere: illa istitutionē nō pōt valere
que nō ē vbis scripta uel a testatore exp̄ssā: ut. l.
iubem". C. de testa. S. t testator nō expressit ista in
stitutionē. ergo nō pōt ualere. C Preterea aut
dicens istā institutionē in testamēto expressaz t di-
cis falsū: quia lecto testamēto ibi nō reperitur:
ut. l. uxorē. j. de manu. test. t. l. fideiussor magi-
strū. j. de fideiussor. t. l. ticie textores. j. de le. i. et
. l. f. C. de iure iurā. C S. dices nō reperis in te-
stamento per se sed p relationē ad aliud: ut. l. as-
se. t. l. si quis. j. e. ti. t. l. institutio talis. j. de cōdi.
insti. sed hoc nō potes dicere: qd uerū ē qd pōt
cōtineri i testamēto p relationē ad aliud. S. expli-
cādū p ipm testatore. C Itē ad explicatus iā: ut
. l. hoc articulo. S. e. sed p relationē siēdā ad alid
de futuro ex uolūtate alteri nō pōt: ut. l. si quis
ita. j. e. t. l. i. j. de his que pro nō scrip. C Itē si
diceret videf cōtineri in testamēto: t si diceret
arbitrio talis intelligi arbitrio boni uiri p. l. i. j.
de leg. ii. nō potes illud dicere: qd sim hoc. l. qd ē
in auē. ut cō de ap. co. S. aliud quoq capituloz.
frustra esset: qd semp intelligere. C Lōcludo er-
go qd sapiēs uigōr talis arbitrii nō possit supple-
re. Rni. ad illud qd cōtineat in testamēto p vbum
relinquo qd est uerū qd referat ad uniuersitatez:
sed quādo ad rē certā referat nūq trabis ad ins-
titutionē: ut. l. nam qd. t. l. cogi. S. t generaliter. j.
ad trebel. t ibi hoc tenet. D. y. t ibi dicam. t. l. oē
vbum. C. cōia de le. C Ex hoc cōcludo qd sapiēs
hoc nō posset facere. quid dicemus. Hico dūm
Ray. dicere ueritatē quādo in testamēto ē aliqs
defectus. ppter quē testamentū est ipso iure nul-
lū: qd non potest testator testamēto mutare nisi
ex integro oīa solēniter fiant: ut. l. heredes. S. t
si notā. S. de testa. Si ergo ipse met testator nō
pot quād possit sapiēs. pdicta sunt uera in institu-
tione heredū. C Quero quid in legatis. Credo
si potest apparere de mēte testatoris qd ex dicto
sapiētis illa vba implicita possent explicari. arg. p
hoc. l. i. j. de le. ii. t eius qd statim dicā in cōtracti-
bus. t arg. huius glo. C Quero quid operētur
dicta vba in cōtractibus. Et glo. in. l. si mādato
ticij. S. man. videf dicere qd possit sapiēs declara-
re ea que sunt iuris: utputa ea que sunt de natu-
ra cōtractus. C Item p hoc: qd istud de iure d3
intelligi: ut no. in. l. inter stipulantē. in prin. j. de
vbo. obli. t. l. empator. in. f. S. de act. emp. t. S. d
usuris. l. si stipulatus. C Itē pot supplef sapiēs
vigore arbitrii ea que sunt de consuetudine po-
nēda: ut. l. ex ea parte. in prin. j. de vbo. obli. vbi
est tex. t glo. fm unā lec. t. l. qd si nolit. S. quia as-
fidua. S. d. edi. edic. t. l. si prius. S. i. j. de aq plu-
ar. t p Spec. in ti. de emp. t uen. S. sciendū. ver.
sed quid si in instrumēto. C S. quero iuxta pre-
missa: notarius hz arbitriu cōficiendi instrumen-
tu secundū arbitriu sapiētis: d3 ne ponere sub eo-
dē die t cōsule sub quo est factū testamēto illud
quod sapiēs dicit uel sub eodē die t cōsule sub
quo dicit sapiēs. C Ego i facto ualde ardu di-
xi si sapiēs vult mutare uerba potest sub eodez
die notarius ponere: ut. l. actorū. S. de re iudi. S.
si sapiēs uellet ambiguū declarare uel aliqd ad-

dere in his qd potest debet notarius scribere sub
die in quo dicit sapiēs: ut. l. heredes palā. S. t
si notā. cū glo. S. de testa. ubi declaratio que fit
debet per duos testes. pbari. sicut dicim" i quo-
libet arbitratore: ut cōtrahimus societatem arbi-
trio verne. nam fit arbitramētu sub illo die: ut. l.
si societē. S. arbitroy. S. p socio. Sed dices tu
oīa ista nō ualent quādo in arbitrii tertij incerti
cōfertur: ut. l. si merces. in prin. S. loca. t glo. tan-
gu in. l. si mandato ticij. S. man. Sol. illud quod
est de substantia cōtractus non pōt conferri i ar-
bitrium tertij incerti: ut. d. l. si merces. sed illō qd
ē de natura t qualitate contractus bene potest
cōmitti etiam in arbitrii contrahentis: ut. l. hec
uenditio. de contrahē. emp. t. l. ex ea parte. in
prin. j. de vbo. obli. C Quero utruz possit in ali-
quos cōpromitti ut ferant tantū sententiam ad
consilium sapientis. t glo. dicit qd sic: ut in spec.
de arb. S. sequitur. ver. sed quid dicatur. decla-
ravi istā. q. in repetitione. l. i. S. si plures. S. d. exer-
ci. C Ultimo quero in testamentis que sunt to-
ta die dicitur institutio pauperes christi quos tra-
lis eligit: nōnē ē contra. l. istam illa istitutionio. Ly.
in. l. captatorias. C. de testa. mili. dicit tunc ualeat
institutio: quia non substantia institutionis con-
fertur in alterius arbitrium: sed persone electio.
allegat ad hoc. l. fideicōmissaria. in. f. j. de fidei-
cō. l. sed hic videf electio psonae collata in perso-
nam tertij sicuti in. q. illa. Credo qd illa istitutionio
ualeat ut ipse dicit: quia cōmittitur electio certi
generis t certum genus instituitur. l. pauperuz.
Et ratio est quia sunt omnes instituti illo non eli-
gente: ut. l. si quis ticio. t. l. cū quidā. j. de le. ii. S.
in casu legis nostre institutio quos ticius uoluerit
ipso non eligente non esset aliquis institutus.
C Quero quid si dicat quis institutio pauperes
christi quos talis elegerit. quero qui conuenian-
tur interim antequā elegerit pauperes. Rni. ille
fideicōmissarius habetur loco heredis per. l. si
quis ad declinandā. coniuncta. l. nulli. C. de
epi. t cle. t hoc tenet. Rof. in titu. de act. ex testa-
mēto. t in Spec. de instru. edi. S. nunc aliqua. di-
xi plene in. q. quam disputau que incipit. filium
instituit. C Quero an illud quod dixit. S. Ja. de
are. S. qd si precessit uoluntas derogatoria qd sa-
piēs poterit addere: non obstante talī testamē-
to: an sit uerum. Rni. non. naz quando precessit
uoluntas derogatoria oportet qd in sequentib.
testatore illius specialiter peniteat: ut. l. si quis
in principio testamenti. j. de leg. iiij. sed dicere qd
testamentum dictetur cū consilio sapientis non
est illius uoluntatis specialiter penitere īmo ge-
neraliter t sub nube tē. pro quo facit quod dī-
ctum est. S. qd institutus debet specialiter exprī-
mi.

Is qui. Captus ab hostibus t seruus
eius potest iustificari propter spem
postliminij. hoc dicit.

C Si institutus habet coheredem institutū sub
conditionem an interim institutus pure sit heres
insolidum.

I quis ita scripserit.

Non expectatur conditio cuius nihil operatur
eventus. hoc dicit. C Opp. j. quando di. le. ce.
l. huiusmodi. uide glo. que incipit: nisi in condi-
tionali. ibi: huiusmodi tē. dic ut ibi per. Ly. C.
de insti. t substi. l. si pater. l. vi. questioe. C Que-
rit glo. quid si haberet coheredem institutū sub
conditione: an interim sit heres insolidū. Glo.

615

a I quis ita scripsit. et vide glo. Adde Bal. in. l. extraneus. C. eo. ti.
b tulo.
b Ereditas. So. ibi fuit. Et ad no. hic per bar. vide bal. et docto. in. l.
b extraneus. C. eo. in. q. de uxore usufructuarie in vita. vide notata per
bal. in. l. id quod pauperibus. in. viii. col. de epis. et cleri.

c Expectat

z iō p hac. l.
z. l. ex facto
z. l. proxi. et
z. l. alias. ll.
z ratiōes. j.
scriptas pōt
decidi dubi-
um tale. pōe
testator reli-
quit uxorem
usufructua-
riā et ticiū ex
traneū insti-
tuit in re cer-
ta et vniuer-
saliter i oib.
alijs bonis i
stituit post
mortē exo-
ris usufru-
ctuarie filios
semprōi na-
scituros si cō-
tigerit e s fi-
lios habere:
scilicet mas-
culos legitimos
et naturales:
utrujus valeat
tale legatum
usufructus
et tū cōfir-
mef ex aditi-
one heredis
istituti in re
certa. s. ticij
et uide q̄ ta
le legatum usu-
fructus non
valeat. pmo
q̄ dies talis
legati nō ce-
dit nisi a die
adite heredi-
tatis. l. i. s. in
nouissimo
. C. de cadu-

remittit ad notata in. l. i. s. si pars here. pe. et uī
de glo. que incipit: qd si alius. et By. hictz opī.
Io. per unā rationē qa si semel est heres nō pōt
desinere esse heres: ut. l. qui soluēdo. i. h. j. e. hec
ratio nō hz locū in legatis. Et iō ille leges que lo
quunt in legatis nō urgēt: et ita tenui uobis i. l.
plane. s. si cōiuncti. j. de le. i. tetigi i. l. marito. s.
si pater. s. solu. matri. Ad illud qd dicit By. si se
mel ē heres zē. Rn. q̄ incōtinēti nō dicis heres
sed pēdet ex euētu cōditiōis: qa si cōditiō dicit
semp dicitur insolidū si extiterit. no. i. l. quedaz
j. de re. du. z. l. si res. j. de solu. interim tñ totaz
hereditatē tenebit: sed an erit heres insolidū pē
debit ex euentu conditionis ut dixi.

Ex. l. sequenti.

C Monasteriū istituti post mortē alicuius nō
erit statim heres. et que sit rō q̄ institutus in diē
certum potest adire: non autē institutus sub die
incerta seu conditione. et an ualeat institutio cū
unus est institutus i uno semisse usq; ad pascha.
alius in alio semisse post pascha. aliis in alio se-
misse simpliciter. et an ualeat institutio facta usq;
ad pascha: ita q̄ nullo modo ulterius sit heres.

b Ereditas ex die.

C Op. de. l. miles ita. z. l. in fraude. j. d.
testa. mili. So. ibi speciale in militē. C Op. de. l.
qui filio. z. l. in tēpus. j. e. z. l. filius a patre. i. pri.
. s. de li. et posthu. ubi expectat dies. So. biclo-
quitur de die certo. sed in diē certū pōt heres in
stitui: ut. l. ab oib. s. cū quidā. j. de leg. i. et no.
in. l. si ita. s. fi. s. de libe. et posthu. sed in contra-
riis loquitur de die incerta. C Op. ad istud. de
. l. ex facto. in prin. j. ad trebel. So. fateor q̄ pōt
institui quis ad diē certū hoc est ut extū inci-

. C. de cadu.

tol. z. l. i. s. i. ff. q̄ di. vsufruc. leg. ce. sed i casu nostro. i institutio vniuersalit
hereditis fuit collata post mortē usufructuarie. et sic tēpore quo ē finit' usu-
fructus qa morte usufructuarie finit. s. finit. insti. de vsufru. z. l. s. C. de
usufru. et sub cōditiōi. si cotingat post mortem usufructuarie sempro-
niū habere filios legitimos et naturales eos istituit. ergo uide q̄ tū lega-
tū debet reddi nullum ut uide voluisse By. in cons. incip. in xp̄i nomie.
qd talis est qdā cōcludit testamētum in quo uxoris suā dñiam et ita ē sen-
tit Io. an. in addi. spec. in ti. de pigno. s. fi. i. addi. incip. s. usufructus zē.
et ang. in. l. q̄ filio. in prin. j. e. per illū tex. ubi si filii exheredo alio herede
istituto pro mediate bonor. si filii exheredo lego seruū q̄ post mor-
te filii istituo heredē pro alia mediate. iō ibi ualeat legatum: qa cōfirmatur
p aditionem cohereditis. si enī iō intelligere q̄ nō sunt datus coheredes
qui adiuisset nō valeret legatum seruū. id uoluit By. de anch. in. c. fi. de pi-
gno. idem Benedic. de plūbi. in. l. qui duo. s. i. ff. de ma. testa. qa legata
nō debētur nisi hereditate adita. l. eam quā. C. de fideicō. l. si nemo. C. de
testa. tu. et certū ē q̄ illi heredē vniuersalit. s. filii sempronii non possunt
adire hereditate nisi post mortē usufructuarie et non ante. l. si quis istitua-
tur heres in diē. z. e. z. l. in tēpus. j. e. ergo cū tale legatum uideat esse colla-
tum i tempus mortis usufructuarie. et sic perinde sit ac si testator dixisset
uxori lego usufruc. oium bonorū cū ipsa moriet uide q̄ e nullū momēti
l. ticio cū moriet. de usufruc. nec hz obstat q̄ fuerit istitutus ticius i re-
certa qa illa habet loco legataritatis hie. et in. l. quotio. C. eo. igitur eius
aditione non potest confirmari legatum usufruc. et hanc op̄i. q̄ non ualeat
legatum usufruc. uideat exp̄esse firmare Imol. in. l. filius a patre. i. prin.
. s. de libe. et post. et in. c. fi. de pig. Alii vō ut Bal. i. d. l. filius a patre. i. pri.
z. Bal. Ang. et Raph. in. l. hereditas ex die. s. co. et Bal. in. l. si seruus. s. i.
de vul. et pupil. tenebat legatum in casu nostro ualere et reici illā dilatio-
nē adiectam in institutione hereditis vniuersalis. s. illorum filiorū sempro-
niū. mouentur per tex. in. d. l. filius a patre. i. prin. et per alia alleg. id per
eos. hoc tamen est aliud maxime per qd dici debet ualere legatum usufruc.
et quia fuit istitutus heres in re certa. l. ticius per id quod dicit bar.
bic. z. j. dicam. et ideo Bal. et Saly. in. l. extraneum. C. de here. insti. dicūt
q̄ heres vniuersalis cū non possit in. q. nostra ante mortem uxoris adire.
et per consequens cuz non sit heres legatum usufructus poterit eius uxoris
accipere cum possilio bonorū uacet. arg. eorū que no. i. l. non dubium
. C. de lega. z. l. ticius cu testamento. s. i. de lega. ii. sicut si esset legatariū ex-
ecutor testamētū. l. fistulas. s. fundum. de contraben. emp. et adueniente po-

stea die bereditas retro singatur adita. l. mulier. s. si quis hereditarium
. s. de condi. insti. uel secūdum eū possit officiū iudicis sup hoc implorare
arg. l. hereditas. in. s. ff. de peti. heredit. z. l. quintus. s. l. ff. de annu. lega. et
idem uidetur tenere Bal. in. l. id quod pauperib. in. xiii. q. C. de episo.
et cleri. et Ang. in. l. miles ita heredē. in. prim. j. de testa. mili. Item per alia
rationem le-

gatum nō ui-
tiatur. s. si in-
term pēden-
te conditio-
ne agnosce-
retur bono-
rum posses-
sio per heres
dem torta. l.
. ii. s. si sub
conditione
z. de secun-
tabu. e. d. l.
si quis ini-
tuatur. s. ibi
hoc ē uide-
tur uelle bal-
et ang. et pau-
in. d. l. silius
a patre. et ple-
nius in con-
filio. eccl. ix.
ix. incip. i. ipi-
nomie. u. s. dubius et i. cō-
silio precedē-
ti tenet uale-
re legatus. et
in. d. consi-
lio cōclūde
hoc ē uide-
rum etiam si
per heredes
illū non a-
deatur her-
editas: quia
de mente te-
statoris vide-
tur fuisse q̄
legatum de-
beat etiā
hereditate
non adita
post qdā
insti-
tuit heredes
post mortes
uxoris. et po-

testator disponere legata ualere etiam hereditate non adita: ut p̄ bar-
in. l. nemo potest. de lega. i. et in. l. i. in. prin. ff. si quis omis. cau. testa. et in-
lam quā. C. de fideicō. cum similibus. per. s. si uero expressim. in. a. de
heredi. et sal. que opinio uidetur equa et consona voluntati testatoris. ta-
men in casu nostro debet valere legatum: quia fuit aliis institutis in re
certa ut fuit de mente Io. an. in addi. s. alleg. si bene inspicatur quia per
aditionem instituti in re certa confirmatur testamētū siue heres vniuersali
postea aeat siue non. cum talis institutus in re certa habeat ius acre-
scendi. l. i. s. si ex fundo. s. c. et ita tenet Bar. hic. et Bar. in. l. querit. C.
. e. et ibi etiam Saly. et Ang. et do. Anto. in. c. raynū. extra de testa. non
enim requiritur q̄ omnes heredes adeant ut testamētū confirmetur. l.
si nemo. de testa. tuto. l. si legato. s. fi. et l. testamētō manumis. de ma. testa.
si ergo institutus in re certa habet ius accrescendi illo vniuersali herede
repudiante quo casu habetur ac si heredem nō habuisset. l. ii. s. sed si fint
. j. ad tereul. l. i. s. pe. C. de cadu. tol. sequitur q̄ testamētū confirmatur
per eius aditionem. Item quia talis institutus in re certa uidetur institu-
tus sub tacita conditione que non suspendit transmissionē. l. condit. que
extrinsecus. z. l. aliquādo. de condi. et demon. et non transmittetur si nō ba-
beret ius accrescēdi. s. ita est q̄ accrescit ut hic. ergo cōfirmat testamētū
in tantū q̄ transmittetur ad suos heredes talis institutus in re certa
decedēt etiam ante qdā sit apta via iuri accrescēdi. l. si ex pluribus de fa. et
legi. et ita sum solitus cōsuliēdo tenere et legēdo. s. q̄ per aditionē factam
ab instituto in re certa dato sibi coherede vniuersali confirmetur testamētū
l. z. nōnulli teneant q̄ non confirmetur. sed ad ea que ipsi dicit p̄ re-
sponsio ex his que proxime dicta sunt. et dicta. l. filius a patre. loqu. fo-
lum quando erat institutus un. post mortē uxoris cui legat. erat usufru-
ctus. dicit in. d. l. filius a patre.

ADD. q̄ quādo uxori legatus ē usufructus et post eius aliquis heres ē
istitutus q̄ tū ei dicit: ut. s. clare ostendit et cōsuluit ro. cōs. lxxi. ubi dicit q̄
si ha. cēt op̄i. Io. an. seq̄retur q̄ elegisset sibi viā ad ipugnādū testamētū.
d. C. M. An. monasterium dicaf posse mori. et add. qd in hoc dubio oēs
doc. tenēt hic cōtra Bar. et uide qd no. Bal. post Bar. i. l. i. v. col. C. de fideicō. et bal. et
ang. hic. et bal. in. d. l. extraneum. C. e. ubi tēz cōtra bar. hic. Imol. tamē hic tēz
cū Bar. per. l. pater. s. tusecula. de leg. iii. ubi legatum factū tēplo nō deve-
tur si erit dissolutū. ergo dō expectari si dissoluitur.

Chy. sic. Id est t3 saly. in. d. l. extraneus. et **B**fid. de plibi. in. l. libertas. de ma. testa. alegat glo. iuncto tex. in. l. miles ita. in. prin. in. vñ. hereditas. j. de testa. mili. **B**al. in. l. extraneus. t3 cõtra Bar. hic. s. q. usq ad pascha vn^o erit heres directo post pascha aliis erit heres per fideicõmis. idem tenet **B**al. in. l. miles ita. in. prin. j. de testa. mili. et bal. et ang. et imol. in. d. l. filius a patre. i. pri ci. et **D**au. f. d. l. certi.

CUtitur doc. oës al. leg. in prece denti apostol la tenet ptra bar. hic ver tas pédet ab illo articulo an testator. p libere posse suo accresc di. de quo in l. quotiens .C. eo. **A**DOE pau de ea. cõfilio eccl. q. èt in facto cõsulu it ptra bar. **X** sc. e. ut. l. q. tiës. et ibi vide de il la materia: ga tota ista l. cù suis q. sionis ex minat ibi. **C**Primo utrū. jstā. q. èt tágit bar. in. l. quotiens : C. e. et no. al legat istaz. l. qñ foror. de qua. q. ba bel ibi p. do cto. et hic per ang. et imol. l. l. s. si ex su do. s. e. et J mol. et ray. nunt. sup. n glo. extra de test. et Saly. in. d. l. quo tio. t3 q. rē illa particula res. nō trâs mutuit intra annū dâtum ad delibera dū p. l. cù an tiquioribus .C. de iure d libe. nisi eset fili' ille istitu tus i. re cer. tu qui ex po têla suortis trâsmittit. et loquif. Saly. postq. repu diauerit vni uersalis heres. l3 imol. bie. et in. d. s. si ex fundo. et in. d. c. ray nutius. inf deliter refe rat ista op. Saly.

alius in eodem semisse est institutus post pascha: alius in alio semisse simpliciter: an ualebit institutio. certe secundum rationē **B**y. sic: q. a non reperit p. parte tpiis testatus et pro parte intestatus. et sic cessat ratio. l. et sic tēpus nō subduceref de medio. quod tenet **G**uil. in. l. extraneū. C. e. sed secundū rationem **J**a. de are. uitii tpiis subduceref de medio. et sic qlibet subducetur de medio: et sic quilibet videtur institutus pure: vt hac l. quod puro uerius. pro hoc. l. filius a patre. i. respōso. cū sua glo. s. de libe. et posthu. **C**Quero qd si testator dixit instituto mibi tictum heredem usq ad pascha: et qd nullo modo possit ul terius heres esse. Tunc dico qd institutio vitia in totū qd cõtinet in se repugnantia sicut i. herede instituto i. re certa cū fuit dictuz qd plus petere nō possit: ut dixi in. l. quotiens. s. si duo. s. e. ar. d. l. miles ita. in. prin. j. de testa. mili.

Ex. l. sequenti.

CInstitutus in re certa uere heres nō est ne cle gatarius sed est una tercia species de p. se parti ci pants de utroqz. et taliter institutus trâsmittit rem in qua est institutus ante agnitionē. sed illud qd si bi obueniret p. ius accrescendi nō trâsmittit ante agnitionē: et eodē mō p. au. ex causa. in qua tū talis institutio sapit naturā institutiōis uitiatur: in quantū p. legati non. cōfirmaturqz testamentū instituto in re certa adeunte duobus institutis si cut si duo essent equaliter instituti et unus adiret. institutus etiā in re certa datur beneficiuz. l. ultie .C. de edi. diui. hadri. Et an confinatus in certo loco fortioratur ibi domicilium. Et an pater filius confinans in certo loco cõmittat privatum car cerem uide in fi.

Ex. **f**acto. Institutio pluriū ex rebus certis ualeat et sunt heredes equaliter et res illas tanq; prelegatas accipiunt. Itē ibi dicitur esse res ubi perperuo debet esse nō ubi ē ad tēpus. b. d. To ta ista lex diuidit in quinqz: qd primo ponit thema et questio usq ibi dicebā. Secundo declarat quasdā dubitationes ptiñetas ad materiā ques tionis pposito usq ibi: cū hec sint. ubi determi nat unā questionē que colligif ex themate usq ibi: rerū aut. ibi ponit quedā cōferentia ad de terminationē alterius questionis que ex themate colligitur et in tex. expressa fuit usq ibi: que res que in pposito. ibi illam questionē determinat usq ad fi. **C**No. qd institutio ualeat ex rebus certis et dicuntur esse equaliter instituti. **C**Itē no. qd ibi res dicis ēē vbi ppetuo d3 eē. **C**Oppo. qd institutus in re certa habef loco legatarij: vt. l. quotiens. C. e. So. glo. ibi erat aliis institutus uniuersaliter hic nō. Tel dic qd heres institutus in re certa uere ē heres: sed habef loco legatarij quo ad hoc ne cōueniatur actionibus hereditatis. hec est secunda so. glo. **C**Et no. qd illam ap propriat sibi ultramon. et tā tener **J**a. de are. et **L**y. in. d. l. quotiens. pbāt sic institutus ex re certa h3 ius accrescēdi: ut. l. i. s. si ex fudo. et l. quotiens. s. si duo. s. e. si nō ē heres nō haberet illō ius: qd inter heredes et legatarios nō est ius accrescēdi: ut. l. si nemo. d. test. tu. et l. si nemo. d. re. iur. et hoc ē qd voluerūt iura noua qd fili' haberet iu re institutionis: qd uere est heres quo ad oia p terq; quo ad actiones. ita dicūt ipsi. sed glo. i. L

CHereditatis. Et in hoc cū bar. tenet **J**o. an. in specu. in ti. de testa. s. in primis. et **L**y. Fran. Tigri. Bar. Gui. Ang. Saly. et **D**au. in. d. l. quotiens **C**Bar. et **A**ng. i. d. s. si ex fundo. et bar. in. l. quotiens. s. si duo. s. co. et **B**al. in. c. si pater. de testa. in. vi. et **J**mol. in. d. c. raynutius. sup secunda glo. sed **P**riūm t3 **N**ico. de matha. **J**a. bu. Ray. bal. et **F**ran. de rápo. in. d. l. quo.

tiens. et bal. in. l. quidam eulogio. i. vt ti. coi. C. de iure delibe. ubi uide fa cere differētiā an fili' sit institutus in re certa: vt tunc trâsmittat illā spēs obuenturas iurio accrescēdi residui hereditatis relicte here di uniuersali qui decepsit ifra annū de liberādi hereditate adhuc p. illū in stitutum vniuersaliter nō adita. aut ex traneus: et tūc sec' ut ibi p. cum. Ad do ēt qd an ge. et **J**mol. in. l. fili' qui parri d. vul. et pupil. tēnēt idem qd ipsi tenēt in d. s. si ex su do. s. idez qd bar. hic.

CPredi ctiis p3. Idez t3 **J**mol. i. d. s. si ex fun do. in repe. i. viii. col. evi de no. p. bal. in. au. ex cā .C. de libe. preteri.

Cum institutus. Et idem tenet Bar. in. d. l. quotiens. aliter tamē loquitur Bar. in. d. l. h. C. de edic. di. sed ang. et Saly. in. d. l. quotiens. transiunt cum glo. hic et Iml. hic in. d. c. raynatus. s. secunda glo. et ang. in. l. h. d. edic. di. C. In textu ibi. rerū aut italicarū. Aduertendū est quia ibi est note. ad unam. q. videlicet pone aliquis habet majorē partē fortunariū suarū et bonorū ciuitū i ciuitate lucana: et ibi habitat et i ciuitate romana habet mercantias pecunias et alias res mobiles. an debent iudicari bona sita i territorio ciuitatis romane adeo. q. statutū ciuitatis lucane disponens circa res in testamento uel alter in contra bendo uel obligādo s. eis sibi locū nō uedictet secūdū doctrinā Barto. in. l. cunctos populos. et ibi scripti p. bal. C. de sumtri. breuiter cocludo per istū tex. et p. l. si ita legatum. de leg. .iii. c. l. debitor. s. de pigno. c. sumi libus: que iura allegat gl. hic in quibus p. q. mobilia q. sunt i loco ad tempū nō cēsent eē res illius loci. s. ea q. ibi sunt ppetuo manuaria ut sunt res imobiles cēsent eē res illius loci vbi sunt et pecuniae et alia bona que essent extra ciuitatem romanā si tñ essent reversure ad ciuitatem romanā: ut ibi st̄t censem̄ esse de bonis ciuitatis romane. ergo si ciuius lucanū p. decēniū et ultra domiciliū um habuerit in ciuitate lucana et ibi haberet matrem p̄t fortunariū suarū psumit habuisse aiūm ibi perpetuo manendi cū eadem parte fortunariū suarū quas ibi habebat. ita no. Saly. in. l. ii. in. f. C. de iuris. om. iudi. p. l. cives. C. de inco. l. x. et l. ii. co. ti. et ad hoc bis facit qd no. p. De. L. y. Bal. Ang. hic ubi dicunt q. res quas q. secūdū ut utaf in certo loco censem̄ esse illius loci. et ideo dicunt q. si scholario forensi firmus existens in ciuitate bonos. relinquat ticio bona q. habet bonos. uidetur reliquissimis libros quos ibi habebat cā studendi in loco illo. arg. d. l. debitor. et facit id qd habet in. l. si inducta. C. in qui. cau-

I testa. l. testamento. et l. ita liberi. in. f. e. ti. En herede instituto ex re certa agnoscēte institutionē te stamentū cōfirmē. Rū. sic: q. uno adeunte confirmatum ē: quia amodo siue alij repudiāt siue agnoscāt testamentū ualitū ē: quia uni adeunte totū accresceret. sed hic eadē ratio ē i instituto ex re certa. ergo et c. nisi eē dictū q. plus petere non possit ut dixi in. l. quotiens. f. si duo. s. e. **Q**uero ēt heredit̄ institutio datur remedium. l. ultime. C. de edi. di. hadri. tol. quero an heredit̄ institutio ex re certa cōpetat illud remedium. Glo. uidetur dicere q. non: quia quantū ē in re haberet loco legatarioz: s. legatario nō datur beneficiū illius. l. ergo et c. contrarium forte ē uerius. nam institutus ex re certa nō expectat aditio nem aliorū de necessitate īmo agnitione sua totum testamentū confirmat: ut. s. dixi. ergo uide tur q. illi cōpetit beneficium illius. l. quia quātū ad hoc loco heredit̄ ē. **C**Op. de. l. heredes. f. s. fami. her. So. ibi in diversis vniuersitatib. q. constituant diuersa patrimonia. **C**Op. de. l. nescnius. j. ad. l. fal. So. ut ibi dicaz. **C**Ultimo p. perinde si seruus: iudicatur ad duas. q. Huius utrum relegatus seu confinatus uideat h̄re domiciliū: ibi ubi cōfinatus ē. Et hic uidetur causa q. nō: de quo dic ut in. l. eius qui. in. f. j. ad municipia. Secundo facit si pater relegat filiū ex certo loco q. ex hoc non incidat in ti. de priuac. p. hunc uer. et per. l. iii. f. de dolo. de libe. ex. h. L. y. in. l. i. C. de priuac. car.

I quis ita. Defectus cōditionis que depēdet ex facto testatoris institutionē non uiciat. b. d. **C**Op. s. de iniul. rup. et irri. testamēto. l. cū in secundo. So. hic in cōditiōne de futuro que depēdet ex facto testatoris. rōnem dixi. s. e. l. i. f. Glo. distinguit hic quā vide p. te. **C**Ultio uide glo. ibi. Itē no. dicit glo. et cōditio nō ē q. habetur p. pura cū testatore penitus videat: ut. s. e. l. ii. et ibi de hoc distinguitur per. h. glo. dicit in. l. qui plures sed ibi scriptura erat imperfecta circa personas que a iure nō supplentur: hic circa portiones que a iure supplentur: ut. s. e. l. itē g. sabinus. fm. h. **U**m testamento. Nō mittitur cōcursus instituti et substituti. b. d. **C**Op. q. non ualeat institutio: quia filiū nō sicut institutus. Glo. sol. intelligo filiū hic institutū qd dic ut dixi in. l. gallus. in. prin. s. de libe. et posth. sed cōtra hoc facit. l. si quis eu. in. f. j. ti. i. fm. unā lec. s. illā nō teneo.

Hec uerba. Copula ultio loco posita etiā inter p̄cedentes solute positos uides apposita. b. d. p̄t ē copula ibi et gaius. quidā habet fine: et tūc hoc dicit soluta resoluīt in cōiunctā. hoc dicit. facit. s.

pig. ta. contrahi. et l; Iml. hic dubitet de hoc quādō cōstatbat q. bona nō debebat bono. manere sed debebat ad allū locū trāsferri ut ibi perpetuo essent: tū dicit q. ibi casus uidetur quē dicit eē singularē ad hoc uidelz q. mobilia cēlentur ēscē de territorio loci ubi reperiuntur: et iō fisico illius loci cōfiscant: et illud videſ uerius qd id qd ponit Bal. in. l. mercatores. C.

de cōmer. et mer. et dato q. ēt tenere. mus decisio. nē Bal. i. d. l. mercatores. tū mibi non ob. quo ad pposituz nostrū: quia Bal. in. d. l. mercatores. vult q. mobi lia plonē cōcernat et nō locū ubi sita sunt. nā sīcē volum' sīcē dere locūbi erat psonate statoris ad. bu habeat? intē. et tūc dico de act. seu nomini. b. d. debitor. q. a. in ciuitate romana celebrati sūt cōtractus et q. bus creati sūt illa noīa debitorū: et tūc dicens ē q. cēsent ēse de bonis illi us loci: ut ē casus in. l. tūc et meius. s. tutores. de adm. tu. qdē si adī celebraz. cēt cōtract. et foliatio cēt collata in ciuitate romana. l. quo. s. f. de foliatio. p. p̄t matice p̄dicator. facit q. ac. dicut coherere plo. ne creditus et illi cōcomitatur. l. q. ergo calus. d. pecu. l. iii. et ibi no. s. p. socio. et i. no. q. declarat bal. in. l. i. f. de fla. hor. et ibi q. duo. b. d. domicilia unū rōne ori. gimus et aliud rōne icolat. q. cōfidera. m. potius lo. cū icolat. in his i. q. plo. na ē in consi. deratione ut p. et gl. val. de no. l. c. ista. tutū. s. cum

q. d. ibi no. doc. de rescrip. i. vi. fortificant p̄dicta q. q. actions dātur ad qd mobile indicat d. eis put de re mobilis: ut no. glo. i. aue. d. nō alie. s. i. in. v. cōnumerāda. et ibi clari declarat Ang. et no. h. y. et Bar. i. l. et p̄t . s. f. d. aue. tu. et glo. i. l. i. et ibi no. Bar. C. si aduer. trāfāc. et Bar. l. l. mouen. tis. de v. sig. Jo. an. i. spe. i. ti. de fruc. et iter. s. i. sup. v. s. qd si d. b. o. et Ang. i. l. i. s. f. qd. qd. ad trebel. ergo s. i. dicit q. res mobilis cēsent ē de territorio illius loci i quo sita sunt. ita ē dicēdū de act. q. dantur ad res mobilis.

les. istud est
firmat lapus
alleg. lxxii.
incip. i noie
dñi amen.ca
sus est talis
videlicet qdaz
nicolaus sc.
in fi. de quo
facit metio
ne Ro. i.l. si
costi. s. fi. so
ma. n. clu
dit lapus q
si i natus lo
cis defunct
bz bona re
ut ibi p eu.
ADDE que
plenus ipse
cōsuluit: ubi
de verbo ad
verbū est
hec apostilla
consilio. vi.
primo libro.
q. Tū filio
q. s. fer
vus. l. i.
. C. de codi
Et ibi dixi.
b. Quod sic
Add qd idē
tz Ang. i. l. i.
. s. de iniust
testa. No. er
go q ad hoc
ut debeatur
legata vel si
deicōmiss
ab intestato
requirif adi
tio heredita
tis p aliquē
q possit esse
heres de iu
re ciuit uel
ptorio: sicut
regritur ad
hoc ut ueni
at ex testo. l.
si nemo. s. d
teha. tu. t. p
dicta sine du
bio pecedit
q nullus ēt
fis. apphen
dere voluit
bona defun
cti s. datus ē
curator bo
nis que oī sa
tissacere cre
ditoris. l.
. i. C. d. cura
bo. dan. qd
aut si fiscus
agnouit bona
illa tanqz va
cātia. t. sarif
facit credito
m. t. supest
tm. q pōt fa
tillieri lega
tariorū vide
q. fisc. tenea
tur ad lega
ta relata ab
testato per
tex. in. d. l. fi
liussa. s. i. de
lega. i. h. p̄t
um credo vi
dei. q. fiscus
nō teneat ad
legata nec ēt
ad libertates
per. l. iii. s. si
bona. d. fidei
cō. liber. z. l.

intestato. t. s. m. hoc nō ob. l. i. C. de codi. "que di
cit q. rupto testamēto rūpuntur codicilli: quia il
lud est uerū nisi codicilli sunt ab intestato cōfir
mati. C. Quero utrū relicta i. codicillis requirūt
cōfirmationē p aditionē hereditatis ab intesta
to. Glo. hic tz q. s. de hoc ē tex. j. de fideicō.
l. i. iiii. t. insti. de eo cui liber. ca. bo. adi. circa me
diū. t. C. de manu. tes. l. fi. circa prin.

Si quis. Iste ē subtūlis. S. t. hoc dicit.
sublata causa uiuo testato p
quā cōditio uni rei adiecta aliter repetita intelli
gatur cessat repetitio conditiōe pendēt: secur
si esset iā defecta. b. d. C. Op. de secūdo rūso ad
primū. Rūdet glo. q. in pmo casu alienād uel
def ei penitus cōditiois. C. Sz cōtra hoc op.
. s. pxi. S. ubi in uolūtate īmpfecta nō uidef te
stator penitere cōditionis tacite adiecte heredi
tati. Rū. hic testator nihil dispositu circa cōdi
tionē Sz solū circa personā serui alienād uel ma
numittēd: sed ipsa. l. dispositu circa cōditionez.
Mā cā quare cōditio inest hereditati eff necessi
tas: q. nō pōt ēē heres sine libertate: ut. l. seru
j. ti. ii. que cā necessitatē deficit uiuo testatore:
z per cōsequēs nō def i. institutio pura. Sed i prece
dēti. S. nō poterat cā deficere uiuo testatore: q. a
libertatē dedit in codicillis. t. p̄dicta sunt multū
notabilia. Scitis enī q. si institutio ē conditiona
lis oia legata tacite habēt illā conditionē: ut. l. si
ticio. S. fi. j. qn. di. le. ce. t. l. si dies. S. fi. e. ti. Po
ne ergo q. institutio heredis ē iuitata pendente
cōditionē uiuo testatore ex cā pteritiōs uel exhe
reditatiōs: ut. l. nā z s. i. s. de iniust. test. nā z legata
debebitur pure p. auē. ex cā. nā iuitata cā quare
itelligebas repetitio cōditionis repetitio uitiaſ.
C. Ad Sz dictū op. hic dicit si ei alienat post cō
ditionis defectū nō restauſ i. institutio. Lōtra si
uiuo testatore cessat defectus ppter quē nō ua
let testim: testamētu recōualeſcit: ut. l. posthum.
in prin. de iniust. testa. So. hic defectus supuenit
uolūtate testatoris. poterit enī i. instituere pure si
uolebat qui defectus si cessat nō recōualeſcit te
stamentū nisi appareat noue uolūtatis iudiciū:
ut. l. qui liberis. S. testamētu. j. de secun. tabu. Sz
hic nullum iudiciū noue uolūtatis appetet. er
go tē.

Lum uenditor. Quicqz post
ditori accrescit mediāte seruo vendito restituīt
empori uel eius heredi. b. d.

I paterfamī. Propter
tiā iuris cōis admittif cōcursus i. instituti
z substituti. b. d. Be hac materia habemus tres
leges. S. istā. t. C. e. l. cū pponas t. insti. de vul. et
pil. sub. in fi. C. Querit glo. quid de alio semisse
z dic ut in glo. C. Opp. s. e. l. cū in testamēto. in
prin. ubi nō admittif i. institutio ppter repugnan
tiā iuriū z rationū. So. ista ē decisiō p. hūc mo
dū magis ex uolūtate principis q. ex subtilitate
rōnum. C. Oppo. C. de le. l. cū pponas. So. ibi
loquif in casu certi: hic in casu dubij. C. Querit
glo. qd ecōtra si i. instituit liberū quē putabā ser
uu. Glo. insti. de vul. t. pu. sub. in fi. dicit q. que
rit sibi. Ja. de are. dicit q. idē ē in casu isto q. in
casu hui". l. q. s. m. h. p̄t. modū: q. eadez
est rō. uoluit enī q. alii faceret heredē nō cōdi
tionē mutaret: sed hic nō ē mutata qditiō. ergo
tē. teneo glo. p. l. liber hō. de acqui. re. do. pro
hoc: q. si sciuisset ei liberū multo magis i. instituit
set ei. ar. l. barbari". de offi. p̄t. que rō cessat in
casu buius. l. C. Quero i. institui quēdā ut patrem

fami. qui sit filius. an sit idē qd in casu buius le
gis. Ja. de are. dicit aliud in filiis aliud in seruo.
rō: q. in filio remanet nomē hereditas: lz heredi
tas trāseat ad patrē: ut. l. cū filio. j. de leg. i. Sz i ca
su nostro secus ē. sed illud rep̄bendi in. d. l. cū fi
lio. Sz habem⁹ glo. que dicit idē in filio qd in ser
uo: ut. l. s. q. filiū. de acqui. here. t. ibi ē tetigī.
C. Ultio no. diligētissime materiā substitutiōis
vulgaris que ē si heres nō erit ul' aliū heredē nō
fecerit. Ex quo in materia substitutiōis vulgaris
elicio multas cōclusiones q. heres i. stitutus ad
quē ius deliberādi transit p̄fertur substituto vul
gari: q. a lz i. stitutus heres nō fuerit tñ aliū here
dē fecit. In cōtrariū tñ facit tex. hic qui dicit mu
tata cōditionē. Sz rūdeo: q. satis mutatur condi
tio per mortē. Uel meli": hic dixit iurisconsultus
exprimēdo illud de quo minus uidebas i. esse q. a
posset dubitari si effici de libero seru": an volue
rit testator excludi substitutū p. dñm. t. dclarat iu
risconsultus q. sic: multomagis si nulla mutatio
conditionis evenit.

E hoc tiberius. Mo.
cā ppria p̄iceps ē iudex. Idē dico in
quolibet qui nō recognoscit supiorē. simile i. l.
pxi. de his q. in testa. delē. t. ibi dixi per doc. i. l.
. i. C. ne quis in sua causa.

Ei soluendo. Defectus
si tēpore apture tabularū cessat testamē
tū recōualeſcit. hoc dicit iste casu mirabilis. Lō
cordat. s. e. l. pignori. t. hoc facit q. si v̄surarius
tēpore testamētu nō prestit cautionē Sz eā p̄stat
postea ante mortē testim recōualeſcit: p. hāc. l. di
xi in. l. filio pterito. in ultima pte. s. de iniust. test.
t. ibi declarauit. C. Opp. q. ispiciaſ tēpus mortis
nō tēpus apture tabularū: ut. C. de cadu. tol. S.
sed cū tripliſ. t. S. in nouissimo. Sol. gl. q. hoc
iō q. s. m. hec iura nō poterat adiri hereditas ni
si apertis tabulis qd nō placet: q. in suo t. nec
sario s. m. hec tēpora ispiciebas tēpus mortis: ut
. l. post mortē. in prin. t. l. q. s. m. in prin. j. de le. i.
voluit ergo dicere hec. l. qd ispiciaſ tēpus quo
ic̄pit agi de viribus i. stitutionis: t. tūc si nō ē nisi
unus buis de necessitate dicis q. ille ē prim. de
uiribus aut i. stitutionis: tunc agitur qn tabule
aperiunt. ergo illud tēpus ispicif. facit qd dicūt
doc. in simili. C. de insti. t. substi. l. fi. in fi. ubi ma
ter excludit tacitā substitutionē si ipsa uiuit eo tē
pore quo d. virib. i. stitutionis ic̄pit agi. C. Opp.
de. l. si fuerit. de re. du. So. hic incertitudo erat
reducta ad certitudinē. C. Opp. de re. cato. So.
glo. dic melius: ut no. in. l. pe. j. de re. cato.

Ex. l. sequenti.

C. Si testator aliquem heredē i. stitutus z sub con
ditione exheredet in eodē testamento: an uale
at exheredatio. z an si testator i. stitutum in alia
uolūtate corā septem testibus exheredet uel in
eadem uolūtate simpliciter: an ualeat. z quid si
dicat priuetur hereditate nec declaret ad quos
uelit deuenire hereditatē: an deueniet ad substi
tutus uel ad personas nominatas in auten. hoc
amplius.

Aterfamī. Ex facto alteri
ri non debet. b. d. Habeo istā pro dif
fici. C. Oppo. q. alter qui adiuit nō tenerit ad
implendum conditionem in totum: ut. l. qui cu
sta legatur in fi. t. l. pe. j. de cōdi. t. demon. Sol.
ibi. in conditione que potest diuidi. hic i ea que
non potest diuidi. C. Opp. q. facto unius alius

qd diuo. j. d
ma. test. nec
ob. d. l. filius.
fami. q. ea
itellige quā
do fuit noia
tim grauat?
fiscus p̄dicta
fallūt in reli
ctis ad pias
cā d quo p
bar. t. doct.
in. l. i. C. d. fa
crosan. eccl
t. ad bar. hic
add. D. Ja
bu. t. bal. i. d
l. nemo. de
test. tu. t. idē
bal. in. l. fi. in
i. col. C. de
peti. heredi
bal. in. l. fi. i
prin. d. teta.
bic alleg. t. i
l. eā quam. i
i. i. col. C. d
fideicō. dixi
aliqd i. l. hec
vba. d. leg. i.
i. i. notabili

C. E hoc
e. tiberi".
supio
rē. Ad qd si
de no. p. bar.
i. i. c. receptū
de iurisdi
om. iudi.

D. Tū sol
q. uedo. si
v̄sura
rius. Ad istā
l. addē qd i
cidēter dixi i
l. iperiu. in
apostilla ma
gna. de iuris
di. om. iudi.
t. d. itellectu
bui". l. aliqua
pōit bal. i. l.
eā quā. l. xliij
col. C. de fi
deicōmu.

E. Aterfa
p. mi. nō
v3. ista
l. c. singu. Sz
Bal. i. l. i. s.
oppo. d. his
que pe. no. t
p. illū tex. in
fert ibi ad
plures no. q.

s. iiii



A In legatis. Ray. hic s. q. nō hz rōnem. et ita ex facto tertij i hereditate sicut in legato pōt quis excludi a iure acquirēdi: ut. l. si q. sempronius .C. co. ii. vii approbavit primā solu. et vide Bal. i. l. i. in. v. oppo. et in. vii. q. C. de his que pe. no. et benedic. de plombi. in dicta. l. si ita.

b An valeat. Et tigit "dau. de hac. q. in. l. hereditas. C. de his qui. ut in dig. et videf tenere cōtra Bar. et in. l. serus et au gerius. ad. l. fal. et ang. et mol. hic.

C Rōnē. ta lio eni iposi tio pene p te statorē fieri pōt. l. i. C. de bis q. pe. no. infi. de le. s. fi. i. s. itē si ita. ad. l. fal. et in pposito ponit Bal. i. d. l. luxorem .S. heres. de leg. iii. et per Bal. in auē. cui relictum .C. de indic. vidui. et i. d. l. i. C. de his que pe. no. et ē bon. ter. cū gl. et ibi bar. l. lucius. S. tres beredet ad trebel. et ibi pbaf. q. statim q. cō trouersiā mo uet dicif mo leflare. vide ibi. sufficit eni sola peti tio ut dicaf molestari. ad hoc allego q. no. glo. i. c. cōstitut. d. religio. do mi. i. v. istau rata. p. quā dicit ibi no. do. Ante. in vi. col. q. vbi in libello ad hoc posse petere rē mi bi restitu re quirif resci si o. ptractus uel q. pars ce cedit a cōtra etu sufficit i libello rē pe tere quasi ta cite videaf peti et resci si o. cōtract. vñ si minor petit rē qua vēdit sibi restitu pcedit libellus: licet nō petatur cōtract. q. petito. cōse. quieti ē pre ambulū ad il lud uidef pe titū. l. illud. b. acqui. her. et si petas he reditae resti tui et postea appearat in iudicio testa mētū quere landū q. sup mo libello

pōt priuari hereditate: vt. l. cancellauerat. s. ti. i. So. fm glo. ibi puenit ad actū facti cācellando testū. hic ad actū verbi. q. diligēter no. Ad q. facit q. notāt doc. in. l. nostrā. C. d. testi. **C** Opp. q. uolūtas testatoris debet seruari: ut. l. in cōdītiōibus. de cōdi. et demon. sed hic p unū uoluit priuari oēs. ergo zē. Sol. hic ē uoluntas illicta. **C** Opp. extra glo. j. d. manu. tes. l. si ita fuerit. vbi pōt unus priuari ppter aliū nō implētē cōdītiōnē. So. dic q. hic hereditas fuit data pure: adē pōt filii fuit facta sub cōdītiōne: q. nō pōt fieri ex facto alterius. ibi ipsa datio fuit facta sub cōdītiōne: unde propter unū non implētē pōt testator alteri nō dare: nō autē pōt data admire. vel dicas q. ibi loquitur in legatiō: hic in institutiōnib. **C** Oppo. q. exheredatio sit res inepita in extraneo: ut. l. qdā cū filiū. de verbo. obl. So. in extraneo nō instituto. pcedit oēta. sed extraneo institutus pōt exheredari: ut hic. et no. p glo. i. l. si certarū. S. si eodē. j. de testi. mili. **C** Quero si te stator aliquē heredē instituit et eū sub cōdītiōne exheredauit in eodē testamēto: utrū exheredatio ualeat. Et uidef q. nō q. exheredatio sumit effectū p additionē hereditatis: ut. l. filiū. S. hz cū exheredatio. j. de cōtra ta. hz p additionē hereditatis nō posset cōfirmari exheredatio sua: q. est repugnatiā et aliū nō est q. adeat. ergo exheredatio est nulla. Lōtrariū puto: nā q. exheredat sub cōdītiōne i cōtrariā cōdītiōne instituere uidef: ut. l. aliquādo. de cōdi. et demō. Ista ergo exheredatio uidef adiūcere cōdītiōne institutō q. pōt fieri eodē testamento. Nec ob. q. exheredatio dīz cōfirmari p additionē: q. illud ē in exheredatio filiū. **C** Quero pone q. ticiū institutū in alia uolūtate facta corā. vii. testibus exheredo: uel i ipsa eadē uolūtate exheredo simpliciter: an voleat talis exheredatio. Dico q. nō si fit a pagano: secus si fit a milite: ut. j. de testa. mili. l. si certarū. S. si eodē. fm cōem litterā. pbo p rōnem heres institutus capit hereditatem a seipso. ergo nō pōt sibi adimi a seipso: ut. l. hz et si sub cōdītiōne. S. si. s. e. secus ergo ēēt si haberet coheredē: ut ibi no. Id idē q. institutus extraneo nō pōt exheredari sine iusta cā: ut hic. sed si exheredat simpliciter nulla adiecta cā nō ualeat: et hoc sub dubio. pdicta uera si exheredatio cōserf ante tē pōt hereditatis q. sit utputa talē instituo et si vro rē meā molestauerit in tali relictō priuaf hereditate. Erte istud priuari hereditate pōt fieri iusta cā nō ex iniusta: ut. l. uxorē. S. heredes. j. de leg. iii. et ibi dixi. hz ista ē iusta cā si eā molestet idebīte. Dico tū q. nō priuaf hereditate directo: q. q. semel ē heres nunq. pōt desinere ēēt heres: ut. l. ei q. soluēdo. j. e. et. l. miles ita. de testa. mili. et. l. nemo pōt. j. de leg. i. et sic ualer i hoc ut teneatur illā hereditatē restituere p fideicōmissum: ut. d. l. uxorē. S. heredes. **C** S; tūc q. si testator dicit q. priuaf hereditate: nec adiecit ad quē pueniat: cui obeat restitu. Rū. p. sonis nominatis i auē. hoc amplius: quia testator nō dicit ad quē dueniat: hz dicit: sit priuaf hereditate mea hz arbitror nō esse bū dicit q. his restituaf: quia ibi loquif quādo q. priuaf a lege ex uolūtate te statoris. hic breuiter uenit ad substitutos si hz alios adueniētes ab itestato. tex. ē no. in auē. de nup. S. p. fate. et ibi p. Ja. de bel. et in corpore un-

pōt fieri sua fm dō. anto. vbi. s. et sic vult q. ēt si nō ēēt i hoc iudicio et presse petitū declarari talē cecidisse a legato uel ab hereditate sufficit li bellus i quo petif cōdēnari ad rei restōnē. bene facit q. nō glo. i. l. qui de inofficio. et ibi doc. s. de inoffi. testa. ubi habef q. sufficit in uno codicē libello filiū exheredatu intētare petitionē hereditatis et q. relaz inofficio.

ad rescindē. dū testim. abs. q. eo q. i alio iudicio p. s. fuerit petitū rescindē testimētū. ad idē facit q. nō bar. i. l. que sub cōdītōde. S. si. de con di. isti. et bal. i. l. quo tēpo re. C. d. refl. mili. cu. familiib. bus.

J mevia. Lōditio q. de pre terito fuit ipossiblē rencif. h. d. videbitis in. l. multa. cu. s. j. de condi. et demon. dixi plene in. l. i. de condi. insti. Ex. l. sequenti.

C Sitestator istituit secularē ut det monacho uel fratri: an cōtra talē istitutū possit agi.

Uidam cū filium.

Hic ē singularis et quotidianus casus". Extēsto nō pōt cōueniri: q. a defuncto grauat" nō pbaf hz cōuenietur ex mādato q. suscepisse pbaf. b. d. Mo. tex. ibi patris offensam ueretur: hoc ē patris turbationē. Offensa. ergo dicif q. quid aliū ad turbationē iniuste ad ducit. q. examina: ut dixi in. l. licitatio. S. q. illicite. j. de pu. Mo. q. nū aliquis istituit aliquē secularē ut det aliū cui monacho uel fratri q. cōtra talē istitutū pōt agi actione mādati: ut hic. q. est vez. si fuit adhibitus ab ipso monacho: secus si fuit adhibitus ab ipso testatore: tūc uidef q. monach" pōt agere actionē neg. ge. q. uidef gessisse negotia sua. posset ēt agere ex testō q. tacitā fidē assumpit de re istituēdo: ut. l. f. i. C. de fideicō. fm unā lectu.

Ex. l. sequenti.

C Qdā dictio immo. s. et correctiū vel copulatiue et si testis dicat fuit sic immo sic stat ultio dicto.

J ita scriptum. Dictio

ponit correctiue. h. d. **C** Oppo. d. pma cōstōne. C. S. qbue. Glo. dīc aliter ponit ibi: aliter ponit h. Tu p b. dclaratiō dic. qnq. dictio immo: ponit cū copula et: uel ēt: et tunc hz vim copulatiue nec ponit correctiue: ut. d. S. qbus. t. l. turegētiū. S. quinimo. S. de pac. fm unā lec. quā doq. dictio immo: ponit simpliciter: et tūc si pserf ab homine ponit correctiue: ut h. t. l. stichus. j. d. ma. tes. qnq. pserf a lege: et tūc si qdē ponit iter cōpassibilita ponit correctiue: ut. l. si uehēda. in pri. et. S. i. S. ad. l. rho. de iac. Et si oib" in qb" repif immo: aut repif iter cōpassibilita: et tūc si qdē pcedēti ē cadē rō uel maior et hz vim alter natuē: ut. l. iubemus. S. econom". C. d. sacrosan. eccl. alias ponit correctiue: ut hic. **C** Opp. j. de cōdi. et demō. l. nā et ea. Glo. nō sol. dic q. ibi nō erāt vba correctiua: hz alterius uolūtatis tm̄ dīspositionē cōtinētia fm. H. Ultio h. l. iducif in ar. ad. q. q. si testis interrogatus dicat sic fuit immo sic: q. stet ultio dicto q. si se correxerit. nō autē hz p. uacillatiō: ut h. t. Spe. ponit i. ti. de teste.

Quidā testamēto. **C** Opp.

.C. de le. l. cū q. hic cōstat q. testōr uoluit trāsire ad dīspositionē. **O** p. isti. e. S. si plures. so. eodē mō. et dīstigue: ut dixi plene. l. iterdū. S. si. S. e. **O** pp. de l. q. nō militab. so. eodē modo.

In testamēto. Qui pīo reliquit vncias postea ptes intelligēt ptes facef dī residuo. h. d. Quero qd mō uel iurisconsultū ad hāc ierptationē cū idē sit dīcer ps qd vncia: vt. S. e. l. iterdū. S. p. fa. et. l. quo niēs. S. si duo. et iō. l. vñ q. p. dēat hēe duas uncias i iustitū ex vna pte una uncia. et sic tota hereditas vñ dividēda ēmōre numerū uncias q. sit

Is vobis vbo relictis. Et illam glo.pro sing.alleg. I mol.m.l.nā qd
b .S. n̄ ois.i.i.vel.ij.col.ad tre.addre tex. et ibi no.bar.i.l.diu".j.de te
sta.mili. et i.l.qm idignū. et ibi saly.C.de testa. et de hoc vide i.d.S. n̄ ois.
b C Nō trahit. An et qm vobis relinq̄ trahat ad insti. addre plene bar.in.l.
cētario.de vul. et pupil.gd aut de vbo assigno.dic idē q de vbo relinq̄
gl. ē sing.in
l.quoties.C.
fami.hereis.
quā ita alle.
gāt Amol.i
i.l.S. si ex su
do in fi.s.
in repe. quā
ponit.e.ti.in
fi.ti. et ponit
bal.i.l.j.C.
cōia delega.
e I mol.i.d.
l.cētario.i
i.j.col. et no.
q vobis relin
quo vel alio
vobis cōe ad
iectū vniuer
fitati relicto
rū nō trahit
ad institutōez
heredit. sed
ad codicilloz
vt act° vale.
at q alias nō
valeret. fin
bal.no.i.l. et
in epistola.i
anpe.q.C. d
fideicomis. d
qua materia
vide q dixi i
l.l. de le.i.i
pn. vbi dixi
qd vbo le
go.qd ēt est
verbū cōe.
C In h.no.
De ista.q.vi
de p moder.
in.l.inter ce
tera de lib. et
postbu. p
bal.in.l quo
tio. de here
di.insti.C.
d C In h.no.
Et h teent q
dā q̄ resert
bi Bal. vt
intelligaf iu
re institutōis
relinq̄; pro
qbd gl.i.l.q
ties.C.fam.
ber. et sentir
bal.i.l.capra
torias.C.de
testa.mili. et
I o. an.i.c.si
pater.de te
sta.i.vj.idez
t3 bal.in.l.si
adulta.C.de
heredi.ac.q
si pat relinq̄
filio et phibz
ne pl. d suis
bonis petat
q videf re
liquere iure
institutōis et
allegat.l. de
bito. j. ad
treb. Itē alibi vle q si pat dīc relinq̄ legitimā videf relinq̄ iure institutōis p.l.būanitatis.C.de ipube. Itē puto q si testator dicit: relinq̄ cētū
filie; et postea dixit: vlo eā eē tacitā et pētam p oī sua falcidia legitimā et
trebellianica; vt cōiter sit i testi et pp hoc videf relinq̄ iure institutōis. et videf casus de hoc. C.de heredi.insti.in.l.quoties.vbi vobis relin
quo de se non significat institutōem. et hoc habuit de facto. Raph. cu.
ADDE. q idē p̄suluit bar. p̄s. l.iii. incipit marfil. et seqnti q ē frā. tigrī.
Sū p̄suluit qdā alter doctor tuc tps p̄s. imediate se qnti iter eadē p̄s.
ha idē voluit q. q nō sufficiat p̄s. lxxviii. incipit pe. de vrbe et ang.
secut̄ alep. clarissime: l3 b p̄s. lxxviii. i.ij.col. et vol. p̄ma opt. vi

def seq pau. de ca. p̄s. lxxviii. et bal. p̄s. x. l.iiii.vol. t pau. de ca. p̄s. cccx.
vij. et addre q si testator dicat relinq̄ oia bona mea faciat tpm heredē bal.
p̄s. cccxvij.i.l. et idē si dicat pono oia bona i manu tua et vide p̄s. xxi.
d. car. vbi ponit an valeat testiñ si dicat lego cētū pro sua benedictione.
e C Tercū addit. Uide melius q̄ alibi de p̄cedēti.q.i.l.s. C.fam.hereis.
bar. in auē.
vñ si parens
.C. de inos.
te.vbi dīc p
gl.ibi positiā
super uerbo
falcidie. q si
testator. di/
xit: relinq̄ ē
tū filii meis
pro falcidia
q ēt si nō di
pisset iure in
stitutōis vñ
testiñ: qd di
ctū Sal. ibi
lumitat mis
secllet aliuz
beredez vñ
uersalem: qz
tū vñbum re
linq̄ si trahit
ad institutō
n. h glo. in
auē. nouissi
ma. de mos
te. dicit q in
testo inter li
beros nō et
necessē q le
gitima relin
quaf iure in
stitutionis:
quā gl.doc
sequunt. sed
bal. i.l.mai
mū vitiū. in
vi.col. de li
be. p̄t. dicit
vnū sing. vñ
q si p statu
tū ē aucta le
gitima suffic
q relinq̄as
q̄ reliq̄ ti
tulos. h bar. i
l.l. s. scidū
j. de suis et
legi. dīc vnū
pulchruz vñ
q si filia ma
ritata q de
iure non suc
cedit nō ē in
stituta si dīc
testiñ nullū.
sacit qd no
Dy. in.l.pla
ne. de leg.i.
et qd habef i
l.l. q repudi
de inossi. te.
C Illa insti
tutio non vi
tiāt. Ad istu
s. vide bar.
in.l. legatus
j. de lega.i.
s. Illa
s. nū. s. i
exneis. adite
hereditatis.
quo tpe ispi
ciaf habili
tas. et ad ista

fuus cū libertatē. s. e. Dicir glo. secus in suo p
rīo q̄ in alieno: qd Dy. exponit postea aliena
to. nā si alienak nibilominus erit h̄s ex testō in
quo erat institutus. nā ab initio institutio valuit:
et si alienef iussu dñi p̄t adire. C Op. de libe. et
postbu.l.filio in fi. vbi vñ institutio exēnei qui po
stea arrogat. Rñ. ibi in exēneo instituto ab initio
valuit: h̄ fuus alienus nō potuit institui cū liber
tate. Istud pn. facit ad qōnē. Aliq̄ institutus mo
nachū h̄dē: ita tñ q̄ nibil iuris acqraf monaste
rio vel abbati. qro an institutio valeat. Hic vñ eē
casus q̄ nō valuit. sicut enim suo alieno nō p̄t
relinq̄ cū libertate: imo si relinq̄ est inutile:
ita nō p̄t relinq̄ monacho q̄ nō acqraf mona
sterio: vt i auē. igs. C. de sacrosan. ec. C Pre
terea ista vñba p̄tinēt in se repugnantā et mona
chus sit b̄s et q̄ monasterio nō qraf: ergo insti
tutio vitiāf: vt. l. si ticius. j. de cōdi.insti. q̄ istud
videref de rigore iuris. Equius tñ eēt q̄ ista p
plexitas dissolueret s̄m voluntatē testatoris sicut
alibi lex disposuit pplexitatē dissolui ex p̄sumpta
mētē defūcti: vt. l. qui q̄dringēta in pn. ad. l. fal.
et sic sensus illoz vñboz q̄ monasterio non qraf
hoc est q̄ patiaf monachū h̄fe qnientibz oculis
sicut patitur dñs fuum: vt. l. iii. de manumis
tes. et q̄ ei abbas. q. non faciat. Hic vt no. in. l. lu
cins. h. tres heredes. j. ad trebel.
Ex. s. sequenti.

C In heredibus institutis quo tempore capa
citos inspiciatur.

In extraneis. In exēneis h̄dibz
requirif capacitas
tpe testi et mortis et adite h̄ditatis: media vñ
tpa nō nocēt. b. d. Lōcordat l. s. et si in q̄ditiōe
h. solemus. s. e. t. j. l. pxi. C Op. q̄ tñ tēpus
mortis ispiciat: vt insti. de here. qua. et dis. h. sui.
Glo. h̄ se inuoluit. finalr p̄cludit aduentendū eē
aut loquis in h̄f de suo aut in exēneis. Itē aut suc
cedit in testō aut ab itestato in h̄f de suo vel suo
et necessario si qdē nītis succedere ex testō inspi
ciunt duo tpa. l. tps testi vt cōstiterit institutio: vt
l. pxi. h. interdū. Itē tēpus mortis. in. d. h. tps
aditiōis nō ispiciat: q̄ tps mortis et aditiōis est
idē in suo vel in suo et necessario. Hoc quod di
cit glo. q̄ tps testamenti inspicitur est verum q̄
tum ad hoc vt sciamus an sit suus vel voluntari? erit
aliud: vt. j. dicam s̄m glo. hoc quod dicit q̄ tem
pus mortis et aditionis est idē probatur in. l. si
post mortē in pn. de le. i. t. l. iulia. noster. j. de cō
di. et demō. et ibi no. C In p̄trariū facit. l. nā nec
emancipatus. j. de leg. i. dixi plene in. l. vlti. j. de
cōdi.insti. post q̄ vero cōstat q̄ potest succedere
si querat an sit suus vel necessarius tps mortis
ispiciat: vt. d. h. sui. insti. de here. qua. et dis. hoc tñ
est veruz in instituto pure: secus in instituto sub

vide no. p bal. l. l. i. C. de his q ad liber. et bal. no. i. l. deo nobis. i. vi. q. C.
de epi. et cle. et et ad itellectū hui. s. vide doc. et maxie Amol. in. l. l. i. pn.
in. l. col. de vul. et pupil. et p illū tex. dicit bar. in. p̄silio incipiē. qdā deceſ
sit intestatus supsite tē. q̄ si statutum dicat q̄ filia dotata nō succedat si
non dicat vltius intelligit de ea que propter votem erat iam facta in
successibilis tēpore mortis defuncti de cuius hereditatis agit. et per con
sequens statutū intelligit de filia dotata tēpore mortis patris vel illius
de eius successione agit. ad idem facit. s. extraneis. insti. de here. qualit
et differen. idem est de mente bal. in. l. si plures. C. de condī. insti. in ante
penulti. col. in versi. iuxta predicta formatur talis questio.

ditione: quia tunc etiā inspicitur tps existentis
editionis: vt. l. si sub 2ditione. s. deli. et postbu.
qd intellige ut ibi dixi. s. qd illud verū in suo tm:
sed in suo et necessario: puta in seruo inspici tps
mortis sive pure sive sub 2ditione sit institutus
nisi libertate accepit a lege vel a pto: vt. j. e. l.
pater filio. et dixi in. d. l. si sub 2ditione. de libe. et
postbu. Contra hoc facit pn. huius. l. So. ibi ab
initio institutio no valuit. Itē aduertendū est qd
hic dicitur tps mortis inspici: ut sciamus an sic
suum dū intelligi qd sufficit tpe mortis esse in po-
testate: qd dico pro tanto: qa posito qd tpe mor-
tis no teneret primū locuz in successione postea
incipit tenere: ut nepos subducto patre de me-
dio cū suus erit: vt. l. si qs exheredato in prin. s.
de iniis. te. Predicta ha qm qd ntit succedere
ex testo: sed si ab intestato succedit inspici tps
mortis. ita dicit glo. Tu dic si testator decepit
nullo cōdito testo tps mortis inspici: als inspi-
citur tps quo testo destituit: vt. l. si qs postbu-
mos. de li. et postbu. et insti. de here. que ab inte.
. s. ita. et insti. de leg. agna. suc. s. pximus. t. d. l.
si qs exheredato in pn. et hoc quo ad institutio-
ne: quo ad legata no. ita dicit glo. vt. l. interue-
nit. j. de leg. p̄stā. bo. po. peti. qd intellige ut dicā
in. l. i. de re. catō. et l. si cognatis. de re. dubijs.
COp. de. l. i. j. et l. nō o. So. vt ibi. COp. j. e.
l. in tps. So. ibi fuit institutio 2ditionalis: b̄ pu-
ra. COp. j. de acq. here. l. si suus. dicit glo. ibi
ex benignitate receptū est. tu dic vt ibi. COp.
. s. de sta. ho. l. et suos. s. ignoui. et. C. de hereti.
anc. idē de nestorianis. glo. dicit specialia sunt.
dic qd in prima est fauor libertatis. in secunda fa-
uor fidei. Item facit contra istaz. l. j. de vſuca. l.
cum vir. So. vt ibi.

Eruum. Nec l. in pn. sui cō-
p̄. prehēdit sub prece-
denti sumario: et dicit media tempora
non nocent. b. d.

Si in no faciēdo. Impossi-
bilibilis cōdi-
tio de institutiōe rei scif. b. d. glo. ponit exēplū:
si dīgito celū no tetigeris. Lerte ista 2ditio non
est possibilis: sed est necessaria. pone ergo insti-
tuto te sub hac conditione si non morieris: vel si
per annum no comederis: et si de hac impossibili-
tate dicam plene in. l. i. j. de condi. insti.

Hereditas. Hic iurisconsultus po-
nit oīa nomīa vñciāz.
Alem. COp. de. l. qa ratio. de
ta libertas. pmo pure. secō sub 2ditōe.
valet ergo prima tanq̄ plenior: vt. l. quod tradi-
tum. de 2di. et demon. fm. By.

Ex. s. sequenti.

C Suus sua suum non solum dominium: s̄ ius
quoddam significat.

Si quis ita. Sunt esse df in quo
qs iuspatronatus re-
tinet. b. d. COp. qd hoc pnomē suus sua suuz:
no significat solū dñnum: sed ius aliquod. simile
in. l. suos. et l. nup. j. de le. iiii. sic in vulgarī ap-
pellamus vasallos hoīes n̄flos: qa ius aliquod
in eis hēmus: l̄ s̄ fint liberi. COp. de 2di. insti. l.
seruus. Glo. dicit sol. vt ibi. nam b̄ fuit data. pri-
mo pure. secō sub 2ditione. COp. de. l. qui
2cubinam. s. si stichus. j. de lega. iiii. So. glo. ibi
no dixit si meus erit: sed si erit in potestate mea:
vel dic. l. illam fm istam intelligi: ut distinguatur
inter manumissionem et alienationem: et hanc
vltimam tene.

Alē. 6.
et si quis
ita retinet.
Et ad istum
ter. vide. l. si
in viem. s. i.
de 2di. et de
mō. Et bar.
post glo. i. l.
stichus qui
meus erit b̄
lega. l.

Eruus. In suo hereditario
inspicitur cōdito de
functi. b. d.

Ucius. Si testator expleto asse
aliis heredes instituit
videtur eos in alio asse reuocare no pri
mis substituere. b. d.

After filio. Ut primū testo
tollat per secundū
sufficit esse possibile vt secundo adeat
hereditas. Itē suus substitutus pupillo ē in ne-
cessarius si suus reperiā tpe mortis patris pupil
li. b. d. COp. qd in suo sufficit qd sit suus tēpore
mortis testatoris: l̄ reperiā alienatus tpe existē
tis 2ditionis. dixi in. l. si alienuz. s. i. s. e. In tex.
iussit iure pupillaris substitutionis. ibi vendidit
postq̄ hereditati patrē se imiscuit. Ibi perue
nit et sic expirauit substitutio pupillaris. By.
COp. ad primū dictū de. l. si filius qui in p̄tā
. s. de libe. et postbu. So. vt no. in. l. cū suo. s. de
iniis. te. COp. ad secundū dcm. j. ti. l. si. in. f.
So. vt in glo. qa no est heres interz necessarius
incōmutabiliter vel voluntarius: sed existēt 2di-
tione poterit esse voluntarius. COp. qd no pos-
sit esse heres pupillo qui no reperiā suus tēpore
mortis pupilli: vt. l. bū meū in pn. et l. tales. s. i.
. s. e. ti. So. sufficit qd sit suus tpe mortis testato-
ris: l̄ non pupilli. dixi in. s. in extraneis.

Ils qui soluendo.

Illiū sui institutio preualet qui frau-
dandorum creditorum causa institutus non re-
peritur. hoc dicit.

Ex. l. sequenti.
Qualiter sit intelligenda regula qd quis non
potest decidere pro pte testatus et pro pte inte-
status. et an valeat testamēti si testator dicat vo-
lo valere si decedat post annum sexagesimū: et
quid si testator instituat heredem si illa infirmi-
tate deceperit et recoualescat an testo irritetur.

Otest quis.

facere testamē-
tum sub cōditione si infra certum tps
decesserit. b. d. COp. qd regula que dicit qd qs
non potest decidere pro pte testatus et pro par-
te intestatus: est vera de tpe quod habet excus-
e post mortē testatoris. nam in tēpore quod
currit in vita potest quod facere: vt si infra certū
tempus decedit testatus: si post illud:
decidat intestatus. et sic vel pro toto tpe quod
excurrit post mortem erit testatus: vel pro toto
intestatus. CQuerit glo. quid econtra si testa-
tor dixit. volo valere si decepero post annum se-
xagesimum: an valet. Et arguit pro et contra. ve-
ritas est qd valet. Nec ob. regu. ca. quia non ha-
bet locum in institutione conditionali: vt. l. pe-
de regu. catō. et addit glo. rationem: quia testa-
tor per suam voluntatem potest derogare regu-
le catō. quod no. tetigī in. l. certa. j. de legatis. i.
CQuero dixit testator institutio talem meum be-
redem et volo testamentū meū valere si de hac
infirmitate decepero. quero an ipso reconuale-
scente testamentū irritetur. Lerte sic. per hanc
l. facit. l. alūne. s. finali. j. de adi. lega. fm. Tac.
de are. et pro hoc optime. j. de dona. cau. mor. l.
. iii. et l. senatus. s. mortis. eo. titu.

Ils qui soluendo.

Substitutus liber prefertur instituto
seruo si per eius libertatem creditores frauden-
tur. hoc dicit.

b. Otest
p. gs. s.
s. j. Et ibi vi
de sū vult
bal. per illuz
tex. l. i. f. C.
d. postbu. be
redi. insti.

Emo. Pronomē hic hec hoc est demonstratiū rei p̄sen tis ad oculū. b. d. De significatiōe hu sius p̄nōis dixi in l. meūius. §. i. j. de leg. ii. Idē babes in l. si stipulatus fuerit de ver. obli. z. l. i. in prin. de ope. no. nun. z ibi dixi.

Ex. §. sequenti.

Probatur q̄ quis sciuēt suum fratrem per publicam vocem.

Qui frater. Cōpp. de l. si p̄. z. l. nec apud. C. de here. v. sti. vbi institutus rāq̄ frater qui nō est nō valet. Sol. distingue notabiliter vt in glo. aut sciebat eū fratrē aut ignorabat: aut dubitabat. z in du bio p̄sumis scire eū fratrē cū sic noīat: qa nō p̄ sumis q̄ dicere q̄ mēte nō cogitauit: vt. l. labeo de supp̄. le. Sed quero quomodo p̄bas q̄ ipse sciuēt eum suū fratrē. Rñi. si publice erat notum vel publica fama erat in vicinia: iuxta ea que dixi in l. ie potest. de acqui. here.

Iber homo. Si liber hō iussu alterius nō valet aditio. b. d. Dic plene in l. liber homo in prin. de acquir. re. do. z. l. qui in aliena in prin. de acqui. here.

Si quis ita. Potest relinquī por tio hereditatis per re spectum ad portionem alterius rei. b. d.

Licius. Duo 2iuncti habēt vnu semis sem: vnu disiūctus h̄z aliū. b. d. Cōp. j. de le. i. l. lucius. §. lucius. vbi q̄libet admittis in virilē. So. glo. no. q̄ geminatio illo rum v̄boz heres esto: tollit 2trariū. videf senti re glo. illud qd̄ alias dixi q̄ copula que cadit in ter duas or̄nes nō inducit 2junctionē v̄balē: s̄ illa que cadit inter p̄sonas in eadem or̄ne posita qd̄ est v̄x. p̄bas in l. i. C. de cadu. tol. z. l. cū in ānos. §. i. qui. mo. v̄sufu. am̄. dixi in l. re 2iuncti. j. de le. iij. Ad 2trariū tñ de. §. lucius. dic et ibi. Cōp. de l. i. r̄iso. C. de ipu. z. ali. sub. dicit glo. intellige illam h̄m istam. tu dic q̄ ibi. p̄pter naturā v̄bi distributius quisquis quilibet vi detur singulariter nominatus: vt ibi no.

Lum quis. Portio deficiēs eius qui nemini erat cōiunctus accrescit omnibus. b. d.

Si heres. Media tpa non nocent. b. d. Hoc intelligo quando passus est medianam capitū diminutionem: se cus si maximaz: qa tunc restitutus videtur alius homo: vt. l. intercidit. j. de 2di. z. demon. que. l. est glo. huius. §. z. l. sed z si in conditione. §. so lem̄. §. codem.

Licius ex semisse. Institut⁹ ex pte pte et ex pte sub 2ditione si h̄z coheredē adeūdo ex pura pro pte 2ditionis institutiōis est h̄s 2ditione p̄dente: sed ea existēt in totū sine no ua aditione z deceđēs interiz nō trāsmittit. b. d. cū. §. se. Cōp. q̄ etiā et medietate q̄drantis si bi relicti sub 2ditione sit heres: vt. j. pxi. So. sa teor q̄ hoc supplef per. §. sequē. Cōp. de l. si solus. j. de acqui. here. vbi qui adit ex institutiōe pura est ex 2ditionali heres. Sol. illud est veruz qñqz q̄: vtraqz pars est sibi delata. Cōp. ad. §. si ita. vbi d̄ q̄ statim est heres pro pte. Lōtra: imo nō est heres: qa nō existit 2ditio z 2ditioe pendente nō p̄t esse heres: vt. d. l. si solus. j. de acqui. here. So. nō h̄ebat ibi coheredez: hic sic. Querit glo. q̄s quencl̄ interim pro illa sextā te que est in p̄denti. Dicit glo. q̄ quilibet acti

nibil effet in p̄denti. tu hoc declara: vt. l. q̄ sun duz. §. si tu ex parte. ad. l. fal. Letera dic vt. i. glo. que sunt clara.

Si atticius. Qui adit hereditatē si suam ppriam institutionē omittit eius portio pro pte sibi accrescit si h̄z coheredē: als insolū dum. b. d. Dicis h̄z q̄ statim ex semisse est heres: q̄ro quo iure. Glo. h̄z sup̄ verbo ex semisse. rñdet vide eas z adde in fine dicit glo. est in suspensō hoc est falsum: qa tex. nō dicit q̄ seius adiret hereditatē atticij: imo repudiauit. Sc̄do qa si adijs set non h̄eret nisi trientē ex p̄sona ticij cū ipse ticius adijsset vt patet in littera: z sic ins accrescē di nō h̄z locum: vt. l. i. §. pe. s̄. de v̄sufu. acce. Ideo dicendū est q̄ h̄z fuit aditio Lernoti. Ita dicebat do. Oldra. vel dic q̄ glo. errauit in noīe p̄sonaz: vt si velit dicere q̄ triētē habet seius ex sua institutione quā de eo fecit ticius: qa adijs hereditatē atticij z medietatē trientis ipsius seij qui repudiauit h̄z iure accrescēdi: aliis mediis triēs est in suspēlo. ita notat glo. Itē vide aliam glo. paruālā que dicit ticio testatore: supplev̄ mo herede atticij testatoris.

Ei soluēdo. Servus pri moloco insti tutus ab eo qui non est soluēdo est heres necessarius. hoc dicit.

Ex. l. sequenti.

C̄lerba ista q̄m te cōtentam ex dote esse volui an inducant dispositionem vt videf exhereda re vel vt illa dote sit contenta: z sic inducant dis positionem quo ad dotem.

Ei uolebat. C̄lerba enun ciatiua q̄ erāt in actu odiosa dispositionez inducunt b. d. Cōp. s̄. e. l. ex facto agitatum. So. ibi fu erunt v̄ba enūciatiua emissa 2ditionaliter pro pter aliud: hic sunt v̄ba enūciatiua emissa prin cipaliter ppter se. dixit enim testator: te filiam ex heredau. ista sunt v̄ba emissa propter se que in dicunt dispositionez z subiunxit hoc ideo feci: qa volo te dote 2tentam esse. Ista enīz sunt ver ba enūciatiua pp aliud emissa per modū cause: an inducūt dispositionē dicaz statim. C̄ Quero an ex istis v̄bis q̄m te cōtentaz ex dote esse volui inducāt dispositio. Rñdeo⁹ aut queris vtruz ex hoc videf filiam exheredare. z glo. innuit q̄ sic: qa dicendo hec v̄ba videf eā facere alienā a sua hereditate qd̄ est exheredare: vt. l. iij. C. de l. i. pre te. quā glo. intellige q̄ ista v̄ba cū alijs p̄cedēti bus inducūt exheredationē: qa etiā sola verba p̄cedentia sufficerēt vt dixi. Ista aut̄ sola exher edationē nō inducerent: qa sunt v̄ba enūciatiua emissa pp aliud: z sic nō sufficerēt ad exheredationē cū nō inducerēt: nec sufficerēt ad institutiōe: vt. d. l. ex facto. C̄ Sc̄do est vidēdū an inducūt dispositionē quo ad dorē. Rñi. ista v̄ba enūciatiua emissa per modū cause nō inducūt dispositionē q̄tū ad ius dominij: vt. l. emptor. §. i. s̄. de rei vendi. sed q̄tū ad actionē p̄sonalē z etiam excepti. inducūt dispositionē: vt. j. de do. excep. l. i. §. i. z. j. de col. do. l. pe. z no. s̄. so. ma. l. si locer. §. lucius. z ibi dixi.

M̄tēpus. Potest quis insti tui in tēpus quo ca pere poterit. b. d. Cōp. de l. si alienū. §. i. s̄. eo. Sol. ibi fuit institutus simpliciter. hic ad incertum diem. Cōp. de l. hereditas. s̄. eo. Sol. ibi fuit dies certus hic incertus. ratio nem dixi ibi. Cōp. j. de re. cato. in. l. i. Sol.

b T̄i v̄ lebat.
q̄ lebat.
respondeo.
Et qd̄ in fla
tuto dicente
q̄ filia sit cō
tēta dote pa
terna an vi
deaf filia ex
heredare. vi
de bal. i. l. fi
in p̄n. iij. col.
. C. de do. p
mis. vbi alle
gat istuz tēp.

c M̄tēpus
i Cōp. li
mita istaz. l.
vt p̄ bar. i. l.
si 2stante. §.
quotiens. z
i. l. alia. §. ele
ganter. solu
ma.

glo. H testator voluit regulā illā hēre locū qd ap
paret: qd instituit in die incerta & testator pōt p/
hibere regulam cato. vt no. s. e. l. pōt qs. & hic.

Quotiens. titudinez persone. b.d.

b Eredes. Portio giūcti de
iunctis: disiuncti in omnibus. b.d.

s Eius. Potest institui suus eius

ris nasce. b.d. C Op. posthumus alie
nus nō potest institui fm ista tpa: vt insti. de bo.
pos. in pn. & qd no. in. l. gallus in pn. & in. s. ille
casus. s. de lib. & posthu. ergo nec suus posthu
mi: vt. s. eo. l. is cuius. So. intellige de suo illius
posthumus q pōt institui ex. pūsione galli: legis
velle. & l. iuli. vel dicas: l. nō possit institui post
humus alienus tū pōt institui seruus eius fm ea
que dixi in simili in. l. seruus eius. de acgr. here.

Ex. l. sequenti.

C An p illa fba cōmitto abbatiali vt det cētū
frīb' minorib' videat institutus abbas. & an p illa
fba iubeo bona mea distribui inter pauperes xpī
per tūcium tūcūs sit institutus.

b Ereditas. Nō vñ qs eu in

gando grauauit. b.d. C Querit Dy.
pone q testator dixit: cōmitto tali abbatiali vt det
cētū frīb' p̄dicatorib' q p hoc abbas nō vñ insti
tutus: vt hac. l. fm Dy. S. pone q testator ius
sit bona sua distribui inter pauperes xpī p tūcūs:
an p hoc tūcūs vñ institutus. Rū. ex istis fbs p
prie loquēdo nō vñ heres institutus ille execu
tor vt l. sed habet loco hereditatis vt agat & vt cō
uenias actionib' hereditariis: vt. l. si qs ad decli
nandā. C. de epis. & de. sed ibi loquī in execute
re legitimo: vt. l. nulli. e. ti. & hoc tener. rō. in. ti.
de ac. ex testo. & Spe. in. ti. de instru. edi. S. nunc
aliqua. Inno. & alij moderni canoniste in. c. cu
tibi. extra de testa. Ego dixi in questione quā di
sputau que incipit filium institui.

s Ita quis. Cōiūctus re tm̄

tm̄ ad portionē vacātē pariter admittū
tur. b.d. C Quero q est rō huius. l. Rū. tūcūs ē
institutus in soliduz in vna ofone vñ aliqz institu
tus est re giūctus: gaius & meius ex egs p̄tib
bus instituti sūt in uicē giūcti fbs tm̄: q positi
in vna ofone giūcti re: nō sūt giūcti in uicem pp
divisionē portionū: qd dixit egs partib': vt. l. re
giūcti. j. de le. iii. sed p̄mo instituti sūt re giūcti.
Restat q quātū ad istā cuius portio deficit sunt
duo quorū vñus est giūctus re tm̄ alter fbs tm̄:
& sic statu q pariter admittunt. & sic est casus
illius qōnis difficilis que ponit in. l. re giūcti. j.
de leg. iii. in glo. C Quero qd vult dicere tex. in
si. nō tā giūxisse q celeriter dixisse videbas. Rū.
deo omisso expositiōib' glo. q vult dicere nō tā
giūxisse. s. vñ eos reali dico scđo iſtitutos: qd nō
sunt re giūcti: q celeriter dixisse. i. in vna ofone
eos posuisse. ppter quod sunt fbs tm̄ cōiuncti.

s Ita scriptū. Institutio

plenor p
ualet. b.d. C Op. j. de cōdi. & demō. l.
nam ad ea. Sol. ibi in legato: hic in hereditate:
vt dicit glo. in. l. si te solum. s. e.

s Ita quis sempronii.

Institutio nō pōt p̄ferri in alterius volū
tarē ex p̄ssaz: sed relatā sic. b.d. Ratio huius est:
qd qd exprimis relatū nō exprimis p cū modū

per quē tacite īest. nā si dicit instituo te si tūcūs
voluerit ascēdere capitolū p̄fer in liberā volū
tate tūcūs: qd forte nō poterat ascēdere. Itē si di
cat si capitolū nō ascēderit: qd forte necesse h̄z
ascendere ppter alia facta sua. Itē in scđo casu
huius legis illa p̄ditio si hereditas adita fuerit
exprimis per alium modum q tacite īst: vt di
xi in. l. si pepercit. S. filius. s. de libe. & posthu.
plenus in. l. hec verba. j. de le. i.

c Cornelius. Expressio eoz

nihil operat si exprimans, put insunt:
secus si alio mō. b.d. C No. ex fine legis q per
ista fba si voler testator facit de necessario volū
tariū. file in. l. iam dubitari. j. e. Facit ad hoc qd
dixi q substitutio vulgaris facit de necessario vo
luntarium: vt no. in. l. pāp. S. de q̄rta. de īossi.
testa. & in. l. si filius heres. de libe. & posthu. t. l.
iulianus. si quis omis. cau. testa.

Ex. l. sequenti.

C An valeat institutio facta de pauperibus eli
gendi per guardianum minorum.

c Captatorias. Lōcordat

l. captato
rie. j. de leg. i. & l. captatorie. C. d. testa.
mili. qd dic vt. j. dicā. C Quero testator instituit
pauperes eligendos p guardianū fratrū minorū:
an valeat. Dy. qd sic in. l. captatorie. j. de le. i. qd
nō p̄fer substatia institutionis in tertiu: sed cer
tarū psonarū electioni cōmittit. Idē tenet Ly.
in. l. captatorie. C. de testa. mili. Et est casus qui
facit istam distinctionē in. l. fideicōmissaria liber
tas in. l. de fideicō. l. hoc est vez preter qd in reli
ctis ad pias causas: quia valet institutio capta
toria & legata captatoria: vt in. c. cum tibi. extra
de testa. & ibi per Inno. Bar.

Ex. l. sequenti.

C Sicut quis nō potest astringi ad instituendū
metu pene. ita nec spe premij.

i Ille aut. Notabilis casus ē: &
est rō casus alteri. l.

ga sicut metu pene qs nō pōt astringi
ad instituēduz aliū: vt. l. stipulatio hoc mō. j. de
ver. ob. ita qs nō pōt astringi ad institutiōez spe
pm̄. Et sic no. qd sicut qs nō vñ astringi ad institu
endū aliū metu pene: ita non pōt astringi spe
luci. C Op. s. e. l. si qs sempronii. vbi nō p̄fer
in alterius volūtate ex p̄sse & valer. So. illa cōdi
tio nō inuitabat quē ad instituendū aliū spe lu
cri: l. secus. C Item op. de. l. tūcū. S. i. de 2di. &
demō. So. ibi in matrimonio: licet sit causa spi
ritualis non p̄hibet simonia: vt ibi dixi. sed bic
loquī in institutiōe in qua est p̄hibitū quē astrin
gi spe pm̄ sicut metu pene. & hoc facit ad qstio
nes quas ibi dixi de monacho.

Ex. l. sequenti.

C An si p̄sone qbus hereditas ē deuoluta per
autenticaz hoc amplius illam nolint reuertatur
ad illum qui fuit priuatus.

s Ita quis solidū. M. ter
tu' ibi: le

ge eniż & c. Et no. qd id quod in lesionē
vnius ē introductū nō d̄z in alterius favorē redū
dere. Et hāc. l. allegavi pro casu ad qōnē quam
facit glo. alibi. nā nos hēm' in auē. hoc apli'. C.
de fideiū. & in corpore vñ sumif. qd qui non im
plet voluntatē defuncti infra annum priuaf be
reditate ipso iure: & vadit ad psonas ibi num
eratas. C Querit glo. qd si ille p̄sone noluerint
hereditatem: an reuertitur ad illum institutum
qui non implet voluntatem defuncti. Et dic

c Cōmoder
ni canonistē
adde bar. in
.l. si go ticio
de lega. j. &
bar. in auē.
l. C de na
tu. lib. & i. d.
.l. si quis ad
declinād. &
in. d. l. centu
rio. & bal. in
.d. l. i. C. ad
.l. fal. & qd si
decidat talis
executor an
distributiōez
an hereditas
efficiā cadu
ca. vide ag.
qd nō. in. d. l.
cēturi. vbi
refert Joan.
an. in. spe. in
ti. de instru
edi. & b. ad
de bal. in. l.
in. l. col. &
de testa.

d Ille at
i ad isti
tuēduz. l. d.
.l. allegat p
no. bal. in. l.
.l. in. l. col. in
.vñ. q. C. de
bis que pe
no. & in auē.
nisi. l. l. col.
ad trebel.
e C Est p̄bi
tus. Addē
bar. in. l. cus
don. C. d. trā
fac. & qd no
bar. i. l. vñ
S. heres. de
le. iii. fac qd
no. bal. i. ru
br. C. d. spō
sali.

f I quis
solidū.
l. l. ter. vi
de ēt de hoc
glo. et doc. i
.l. si fu' plu
riū. l. si be
redis. d. leg.
.l. et p̄ illā. l.
pōt ēt deter
minari qd
glo. in. ver
testo. in. l.
.C. de fecū.
nup.

C Quod nō. Istud dictū limitat p. de anch. in. c. stellermus. de iudi-
ar. illius ter. videlicet qd̄ nō revertit talis hereditas ad institutū fallit vbi ta-
lis hereditatē dānosāz alio ad qd̄ trāfaret repudiatō acceptare. qd̄ no.
et sequuntur moderni ibi in p̄n. aduerte: qd̄ ista. l. loquitur in naturali: qd̄ i
spurio. bal. l.
l. eas quā in
pe. col. C. ve
fideicō. sen/
tit qd̄ sic. et di
cit hāc. l. esse
sing. et ibi vi
de oīno. bal.
b. Tūb cō
s. ditiōe
i substitutiōe
qre3 bāc. l. et
āmū. intellige
vt no. p. bar.
l. legatarij.
de p̄di. et de.
C L. L.
sh bar. l. d. h.
pro bo t̄z so.
ey. et sic bar.
et sibi p̄t.
d. T̄ ita.
o. Et di-
xit in ista. l.
bal. qd̄ seq̄
eg. et mol. h
qd̄ si testator
multa lege-
ta s. fideicō.
missa relinqt
et postea isti-
nit heredez
vniuersalem
dicēdo insti-
tuo p̄ter hāc i
legatis et fi-
deicōmissio
sup̄ relictio
qd̄ nihilomi-
nus dicta le-
gata et fidei-
cōmissa cō-
p̄chedūnk i
institutōe vni-
uersali p̄ istū
ter. addo. qd̄
idē dīc pau-
de ea. i. l. co-
gi. h. ide qd̄
tur. ad treb.
vbi ingt qd̄ si
testator post
facta legata
eticulari di-
cat i. oīb. aut
suis bonis i
stituit ticiu-
z vniuersalem
heredē insti-
tutio vniuer-
lis et vide
scā i. illio re-
b. pticulari
relictio: qd̄
ille nō detra-
hant d̄ iure
i. de vniuer-
sitate heredi-
tatis p̄ illuz
tex. nā cū te-
stator facien-
do institutōe
vniuersalem
cēseaf voluit
se qd̄ p̄ eā cō
firmens legata et p̄ heredē p̄stencē voluisse qd̄ sit heres i. oīb. bōis et
legatis et p̄ p̄dcā decidi p̄t qd̄ dixi i. l. si qd̄ in p̄n. circa si. magnē apostol
le. C. de inos. te. vtrū si data ē lñia patri istitutedi filiū spuriū in rescripto
et p̄ulegio legitimatiōis libere et quo sibi placuerit possit p̄uare filios le-
gitimos et naturales a legitimā quā debet herē a iure: dicebas qd̄ nō p̄ ibi
no. bene faciūt et p̄dē qd̄ hñio pater istitut filiū spuriū legitimū enī
uerale heredē i. oīb. bōis et iurib. suis et filios legitimos et naturales isti-
tut i. tato p̄ eis suffic ad legitimā quā debet herē et nihilomin' nō dicebas
ad huc isto casu filiū spuriū in oībus bonis institutus per predicta.
e. a. T̄ se toto. De materia bui. l. habet late p̄ bal. i. l. petēs. maxie i. vj.

col. C. de pac. et qd̄ agas ex p̄firmato vel p̄firmate. vide bar. l. l. eos in fi-
pn. C. de ap. et allegaf ista. l. qd̄ credif testi deponēti p̄ relationē ad aliud
nā si testis i. hoc iudicio deposituit s̄m qd̄ deposituit i. alio iudicio agitato
et alio et p̄l. nō specificat nisi qd̄ se referat ad aliud iudicium p̄bat p̄cor. tex.
in. l. si ita scripsero. de p̄di. et de. z. l. qd̄ ex liberis. h. testō. de secū. tab. et no.
bar. l. l. eos.
de sal. et bal.
in. l. gesta. C.
de re iudi. et
per eū i. l. iu-
ristarandi. et
in. l. f. C. de
testi. h. de
anch. in. cle.
testib. de te
sti. vo. anto.
in. c. cum in
tua. de testi.
et dicit bar. i
l. d. l. eos. et
testis qd̄ dpo
suit p̄ vtraq
parte i. eadē
cā nō ē inte-
ger testis. de
quo p̄ doc. i
c. cū i. tua. et
in. c. cū cām
que inter ar-
chiep̄z. de te
sti. et h. de
ancha. in. d.
cle. testibus.
de testi.
C Reserv.
Et sic confi-
nes appositi
in p̄mo istru-
mēto intelli-
gunf apposi-
ti in scđo qd̄
s̄m istrumē-
tus se referat
ad p̄mū. ar-
istius tex. ad
idem facit. l.
institutio ta-
lis. de bere.
insti. l. si ita
scripsero. de
condi. et de-
mō. l. ait pre-
tor. h. de re
iudi.
g. T̄ s. ita. Et
est singula.
bec. l. s̄m bal-
dum in. l. f.
. C. de testa-
mentis. qd̄ te-
stator potest
disponere qd̄
tutela legiti-
ma preferat
testamenta-
rie. et ad hāc
l. vide bal-
in dicta. l. an-
teq. C. com-
munia d̄ suc-
ces.
b. T̄ cī.
l. p̄prias
cōcor. Con-
cor. d. l. gene-
raliter. et ibi
bal. C. de in-
sti. et substi. i
prin. z. l. si is
qui ducēta. h. vtrū. et ibi bar. de re. du. ita limitat. l. si heredi plures. d̄ cō-
di. insti. vbi si plures p̄ditiōes alternatiū sunt posite et disiunctiū sufficit
vnā ipler. Fallit i. istis casib. l. qd̄ inter plures p̄ditiōes ēt adiecta vnā
que diceret si deceperit sine liberio. et clari? p̄bat i. d. l. generalis in p̄n.
ADDE Oldra. consilio. clxxxviii. et Oldra. consilio. xxi. in fi.

Filius. No. tex. ibi noīatiz. de materia
bui. h. vidisti in. l. iterdū. h. s̄z
si duos. s̄. e. et no. plene in. l. cum qd̄. C. de lega.

Uod si me. Hēs hūc tex. i
l. i. j. h. eo. titu.

Lemens.

Si ita scripserit C. op. et vide
ta p̄ditiōe valeat i. institutio. ar. s̄. e. l. i. j. So. h. fuit
p̄ditiō de p̄terito. l. si receptassē: et sic p̄cordat
cū. l. p̄traria. Sed si intelligas qd̄ sit de futuro vt
dicit gl. intelligas qd̄ i. institutio est inanis. l. tāq̄ cō-
ditionalis; s̄ valet tāq̄ pura et allegau. l. hāc. in
materia p̄ditiōis: vbi dixi qd̄ relativū qs vel qd̄ in
ducit p̄ditionē. C. Quid in relativis p̄titatis vs
qualitatē. Et dixi qd̄ sic per hanc. l.

I quis ita. Ex voluntate
desiūtū p̄us est
locus successioni ab i. testato qd̄ ex testō
. b. d. By. C. op. et vñ qd̄ nō p̄t p̄mo succedere
veniētes ab i. testato: vt. l. a. n. qd̄. C. cōia de suc. et l.
qd̄ diu. de acq. here. So. dicūt qdā qd̄ venient ex
testō. Tu dīc qd̄ hoc ē vñ pp desiūtū volūtatez.
et p̄ hāc. l. dixi in. l. gall. qd̄ testiū i. quo dico qd̄ si
filius moriet me vnuō nō instituto filio aliter va-
let. C. Itē no. qd̄ substitutio vulgaris nō presup-
ponit de necessitate institutione: licet glo. aliud
videatur velle. j. ti. i. l. i. h. enim substituit vulgaris
ter. legitime tamen non est institutus nec venit
ex testamēto: vt dicam. j. ti. i. in. l. i.

I nō lex. Quando plures le-
ges concurrunt ad
vnū effectū si cessat vna remanet vir-
tus alterius.

I seruo. Seruus cui testator
tatez nō p̄t eius necessarius fieri. b. d.
No. tex. ibi: quid enim z. v. qd̄ ibi: idem erit z. c.
Ex. l. sequenti.

C Quādo disiuncta accipiaſ pro p̄iuncta. et an-
si testator dicat filiū heredē institutio. et si deceperit
sine liberis deueniat in talē filiū superstites vi-
deantur substituti.

Ecius. Si qd̄liber parte alter-
native mēs testatoris
non verificatur disiuncta accipit pro
coniuncta. hoc dicit. et est singularis lex et non
habet nisi vnam propriam concor. No. tex. ibi
filium et senatu. de quo dicas. j. de lega. i. l. si ita
quis testamēto. et ibi per By. hic appetet respō-
sio scđe qd̄nis: igitur hic responderet ad primā. di-
citter. relictis. et sic requirif vtrungq. scilicet effec-
tus p̄ditionis et effectus liberor. et substitutio
vendicet sibi locum. tene menti casum huius
legis. Et sic babes qd̄ disiuncta accipit pro con-

qui ducēta. h. vtrū. et ibi bar. de re. du. ita limitat. l. si heredi plures. d̄ cō-
di. insti. vbi si plures p̄ditiōes alternatiū sunt posite et disiunctiū sufficit
vnā ipler. Fallit i. istis casib. l. qd̄ inter plures p̄ditiōes ēt adiecta vnā
que diceret si deceperit sine liberio. et clari? p̄bat i. d. l. generalis in p̄n.
ADDE Oldra. consilio. clxxxviii. et Oldra. consilio. xxi. in fi.

T Uēdicit sibi locū. vidi tñ dubitari qd̄ ipse frater substitutus deceperit
anq. cueniret casus substitutionis. i. ahq. decederet filiū testatoris heres
institutus vtrū ius substitutiōis trāmittat ad nepotes ipsiū substituti. exē
pli: lucius istitut ticius filiū suū: et si ticius decederet sine filiis legitimis
et naturalib. substitutus se imp̄oniū fratrez testatoris et filios sempronii in

fratri suo vel filiis fratribus. et idem no. C. c. l. generaliter. Quero testator dicit filium heredem instituo: et si decesserit sine liberis deueniat in talam. Quero an filii superstites sint substituti et veniant ex testamento effectus est magnus: quod quando veniunt ex testamento revocarent alienationes factas: alii non. dicit hic glo. quod veniunt ab intestato. quam signa et tene eam meti. Bar.

Ex. l. sequenti.

Non velle est mediuz inter velle et nolle et an implendo conditionem quis videatur adire et an filius institutus si nollet possit repudiare.

A m d u b i t a r i .

Seruus potest i-
stitui sub conditione si voluerit: nec eger
ex heredatione in conditionis defectum: et per
eam efficitur voluntarius. adimplendo condi-
tionem videtur hereditatez adire. hoc dicit. Et
dividitur in duas partes. Primo dicit de ins-
titutionis substantia. secundo de acquisitione he-
reditatis. Secunda ibi. non ab re. No. quod di-
xi in summario. Item no. quod contrarium qua-
tum ad velle est nolle non autem eius contrariu-
est non velle: ut habes hic. nam alibi velle non. i.
nolle: sed non velle est contrarium velle: ga non
velle est medium inter velle et nolle. probatur in
l. filii. §. i. ad tercu. et l. qui se patris. C. vnde li-
beri. et l. finali. C. de iuris et fac. ignorantia. et pro-
batur in simili in. l. i. §. Scientiam. de tributo. et fa-
cit quod no. in. l. aliquando. j. de conditio. et de-
monstratione. et dixi in. l. si ita legatum. §. illi si
volet. j. de lega. i. Oppo. ad banc. l. dicis hic
quod implendo conditionevidetur adire. contra
in. l. i. §. i. s. de condi. ob causam. et l. si quis ita.
de condi. insti. Dicunt quidam ibi in extraneo:
hic in suo. Glo. reprobat per. l. cum bonis. j. de
acquireda hereditate vbi actus qui in extraneo
inducit aditionem in suo inducit immixtionez.
quare glo. solvit. aut implet conditione eo animo
ut sit heres: et tunc est heres: aut eo animo
ut purifiet conditionem ut non sit heres: et tunc
non est heres: ut l. antistius. de acquirenda he-
reditate. aut dubitatur: et tunc dicit Synus aut
conditio existit in voluntatis expressione: et tunc
implendo videtur adire ut hic. aut cōsistit in fa-
cto extrinseco: ut si decem dederit vel capitoliu-
ascenderit: et tunc implere videtur eo animo ut
purifiet aditionem non ut sit heres: ut l. i. §. i.
de conditio ob causam. et l. si quis ita. j. titulo
.ij. et l. in conditionibus. §. i. j. de conditio et
demonstratione. et ibi hoc agit glo. dicit Guil.
in. l. i. §. i. s. de conditio ob cau. quod etiaz quan-
do conditio existit in facto extrinseco debemus
inspicere conjecturas an multo tempore delibe-
ravit: et tunc videtur implere eo animo ut sit he-
res: alias non: et nihil allegat. sed pro ipso facit
l. sed si alio. §. i. j. ad trebellianum. et l. omnem
eodem titulo. Querit glo. an filius potest repu-
diare qui fuit institutus si volet. et videtur quod non:
quia antequam implet conditionem non po-
test repudiare nec post impletam: quia heres est
ut hic. et l. necessarias. de acquirenda heredita-
te. tamen dicit glo. et bene: quia potest repudia-
re ante impletam: ut l. i. qui heres. §. i. j. de ac-
quirenda hereditate.

J qui. Qui semel est heres in p-
petuum non potest desi-
nere esse heres. hoc dicit. Fallit in casibus nota-
tis in. l. in substitutione. j. ti. i.

J socius. Hec l. ponit tres
casus i. qd. seruus

comunis equiparatur seruo proprio. et glo. po-
nit casum.

E stamento.

Lex ista est singul. cum
sua glo. et determinatio plurium le-
gum in hac materia. Non sufficit mortis tempo-
re quem fuisse seruum si ante conditionis even-
tum libertatem a lege coequitur. hoc dicit. Oppo.
de. l. iij. §. qui fideicommissam. §. eodes. et l.
pater filio. §. eodem. vbi sufficit quem esse seruum
tempore testamenti ut sit necessarius. So. illud
verum quando consequitur libertatez ab homi-
ne: securus si a lege ut hic. vide glo. que incipit: be-
ne valet in fi.

O peratorem.

Opp. de. l. ex
hoc edicto. §. si heredem. de alie. iudi.
mutandi causa facta. vbi quis potest instituere
aliquem heredem nec incidit in pena illius edi-
cti. Glo. dicit speciale ibi: quia plus sibi cauere
debet. sic. j. de iure fil. l. res. §. lites. et insti. q. mo.
testa. insir. §. fi.

Ex. l. sequenti.

Quando falsa causa vitiet institutionem. et pre-
fationes probant causam finalem dispositionis
et que sit ratio quod falsa causa vitiet institutionem
non legata. et stante statuto quod accusans de falso
uel proponens falsam accusationem puniatur
de falso an sit remedium si quis accusat et non
probat.

A ctum eiuius.

Hec est singul. l.
nec alibi reperitur. Falsa causa vitiat in
stitutionem: legata tamen firma permanet. hoc
dicit. Nota quod rumor et publica fama que est in
civitate est iusta causa credendi aliquid ut hic:
ibi rumore prolato et dicitur hic quod testamentum
et. Contra falsa causa non vitiat institutionem:
ut l. cum tale. §. falsam. de conditio et demon-
stratione. Sol. verum est nisi probetur testato-
rem alias instituturum non fuisse ut ibi dicitur:
sed ex hac prefatione: quia heredes quos volui
et presumitur testato: rem aliter relicturum non
fuisse. vide glo. que incipit causam ibi probatur
enim hoc et quod tene menti: quia quotidie de
facto contingit. et sic habes quod prefationes p-
bant causam finalem dispositionis: quod tene
meti. Et ista est melior: lex que sit de hoc. Oppo.
de. l. instituta. §. finali. de in officio. testamē.
vbi falsa causa non vitiat. So. falsa causa non fuit
ibi apposita: licet putans falsam causam esse ve-
ram testamentum mutauit. Et sic habes ex hac
l. et l. contraria quod falsa causa inserta et expressa in
testamento vitiat dispositionem ipso iure: sed si
non fuit inserta: sed tacite in corde retenta non
vitiat ipso iure: quod tene menti. Quero que
est ratio quod falsa causa vitiat institutionem et non
legata. Ex una solutione precedenti habes vna
rōnem: quia illa causa non fuit inserta legato: sed
institutioni: ideo institutionez tñ vitiat ut h: ibi
licet modus institutionis et sed si esset adiecta
institutioni et legatis: tunc institution et legata vi-
tiaren: et hoc si legata essent magna que non eet
verisimile testator relictur si ipsum vivere sci-
uisset. et ita dixi dum tractauim material cause in. l. de
mōstratio. §. i. j. de gdi. et demō. Item no. casus
singularis quod legata valent vitiatam institutiōe: ut
hic no. glo. in. l. eas quā. C. de fideicomis. et j. ti.
.i. l. i. Item no. istam l. que facit ad qōnem no-
ta. per quā potes multos amittitria liberare. Po-
ne enim quod statutum dicat quod si aliquis accusat

f C. Pone
enī. et semp
allegat h: do
ctrina bar.
post Ray. h
in ista. l. fi. p
istum tex. ad
hoc v3 q: sa
ma seu ru-
mor inducit
iustiā cāz cre
dulitatis q: z
uis ēt fama
nō ēt vā. sa
ci. l. cū qdā
-§. qd: dicif.
de acqui-he
re. Si enim
rumor indu
cit iustiā cāz
credulitatis
per istu3 tex.
multo magis
hoc erit i sa
ma: quia ru
mor miot ē
est q: z fama:
q: rumor est
particularis
assertio ex i-
certo aucto
re et sola su-
spitione pue
ueniens nec
regrif q: ab
oib: vel ma-
iori pte com
muniter et
publice dica
tur ut not.
spec. in. ti. de
noto. et. §.
num de mi-
nore. et ray.
et Jmo. h in
pn. et bal. in
l. ea. qdē. in
l. col. de ac-
cu. et in rub.
C. de pba. §.
l. col. et Jy.
cal. et ali. p
eum in. c. ve
stra. de coba
bi. cle. et glo.
l. et ibi doc.
in. c. sup. eo-
de eo qui co
gno. cōlan-
vto. sue. et di
xit. ppter hoc
bar. in. l. ve-
rū. ff. de sur.
q: sufficit p-
bar. pdicta
ut q: presu-
ma habuif.
se iustiā cam
accusandivt
eunt penā.
et vide bar. i.
l. cū qdā. §.
qd: dicif. de
acqui. here.

siquem de falso vel falsam accusationem pponit: si non probat puniatur et modo aliquis accusat de falso non tamen probat: queritur nunc quid sit remedium quod de falso non puniatur ut hic. videlicet quod sic debes enim articulare quod de hoc erat rumor et fama: ideo hoc fecisti et sic excusaberis: ut hic excusat enim a presumptione doli: vt. l. miles. §. mulier. de adulterio. babet etiam excusare a pena ut ibi. z. l. iij. quis or. in bo. pos. ser. quaz. l. allegat Ja. de are. Est et alius modus quod quis articulat quod hoc fecit quia audiuit a personis fide dignis: vt. l. qui cum maior. §. si pater. de testa. mili. facit. l. mulier. C. de calum. secus si non a fide dignis: vt. l. attilitius. j. de falsis. Itē habet excusare eū si pater quod de hoc erat publica vox et fama: vt. d. l. miles. Itē habet ipsum excusare si hoc audiuit ab amicis et consanguineis: vt. l. tutorem. de his qui. vt. indig. et facit. j. de bo. li. l. paulus. §. quero. Hic non sunt alia.

De vulgari et pupillari substitutiōe. R̄ica.

Dicitur est. s. de insti. in primo gradu: modo sequitur videre de his qui sunt instituti in secundo gradu. Ux. qd hoc sit per substitutionē vulgarē et pupillarem. ideo post precedentē titulum ponit iste. **O**ppo. ad istā continuationē dixi: se quis videre de institutione in scđo gradu. Contra qd substitutio fit qñiqz in scđo gradu: vt. l. i. i. prin. et in. l. si posthumus. ii. riso. s. de li. et post hu. et sic male dicebam quod hic tractat de scđo gradu tñi. So. intellige oēm institutionē post pmā esse scđm gradū. **P**ro declaratiōe qro quot sunt gradus substitutionū. Glo. dicit qnqz directa: vt vulgaris: et de hac dicemus hodie in. l. i. Itē pupillaris de qua dicemus in. l. iij. Tertia est exēplaria: de qua dicemus. j. e. l. ex facto. Quarta est breviloqua: de qua dicemus. j. e. c. lucius. Quinta est cōpēdiosa. de qua dicemus. j. e. l. cētario. Et est alia substitutio. l. fideicōmissaria: et illa est duplex ut dicit glo. insti. de pupil. substit. §. si. qre glo. dicit quod est duplex: dic qd sit in pte vel in toto. Itē qd qñiqz sit vñbis mere obliquis: qñiqz vñbis directis que obliquant. qñiqz verbis cōibus. et hēs istius substitutionis materiā. j. ad trebel. per totū. tāgā qtenus incidēter occurret in materia cōpēdiosa substitutionis. in. l. cētario.

Ex. l. sequenti.

Quare substitutio dicat vulgaris: ibi. Ad primum. Et quatuor sit substitutio vulgaris: ibi. Scđo. Et quot modis qd dicat expressu et que dicat expressa vulgaris: ibi. Ad qd. Et que tacita vulgaris: ibi. Scđo. Et an substitutio si heres noluerit esse porrigit ad casu: si non potuerit: ibi. Hoc pmissio. Quibus vñbis fiat substitutio. et an sit necesse quod pcedat institutio: ibi. Tertio: Et an vñbis negatiuis vel affirmatiuis fiat substitutio vulgaris: ibi. Ulterius. Et qd sit effectus vulgaris substitutionis: ibi. Quarto. Et an cum subest spes quod repudiās veniat per restitutionē in integrū: interim cessabit substitutio vulgaris. Et an si institutus decessit ante aditā bēditate et trāmisit ius deliberaōi debeat pferri substitutio vel heres hereditis: ibi. Sed circa. Et an monacho instituto qui nō vult adire admittat substitutio vel abbas. Et qd si filii repudiat an pater vel substitutio pferat: ibi. Quero quid. Et an si monachus vel filius decedat ante aditam sit locus substitutioni: ibi. Quero qd. Et qd si ille qui repudiauit hñ substitutū vulgarē et aliud fideicōmissarium et fideicōmissarius petit repu-

diantez cogi adire qd preferri vel substitutus vel fideicōmissarius: ibi. Itē. Quid etiā sit si institutus est indignus an veniet fiscus vel substitutus vide: ibi. Itē qro. Et an aliquo casu substitutus et institutus simul admittantur: ibi. Item qro. An autez testm possit vires assumere a scđo gradu: ibi. Sumus. Et si institutus in pmo gradu pōt esse heres: sed non eodē modo quo defunctus voluit an admittat substitutus: ibi. Ulterius quero. lo primo. Et an testm possit vires assumere a tacita vulgari: ibi. Ulterius. lo scđo. Et an si pupillus cui facta est substitutio pupillaris decedat viuo pfe substitutus admittat ex tacita vulgari: ibi. Ulterius. lo terzo. Et quid si substitutio est facta ventri et venter nō nascit an substitutus admittat: ibi. Ulterius. lo qro. Et an cū vulgaris fuit facta in vñū casum: ita qd tñneat tacitā vulgarē in alio casu an tñc tñneat tacitā pupillarē: ibi. Itē qro in. viij. col. Et an in vulgari expressa que tñneat tacitā pupillarē succedat pupillo: ibi. Juxta. Et an vulgaris tacita cōtentā in expressa pupillari trabat ad bona pupilli: ibi. Itē. Et an tacita vulgaris bēat locū cū mater est in medio: ibi. Ulterius in. viij. col. Et an vulgaris p̄tm tacita p̄tm expressa admittat cōtra matrē in casum tacitū: ibi. Quarto. Et an preallegata veniat in vulgari substitutione: ibi. Quero an. Que hō extinguant affectum vulgaris substitutionis: ibi. Expediti. Et an aditione vñius ex heredibus extinguat substitutio facta oībus: ibi. Item. Et an cū institutus adiuit: sed fuit restitutus admittat substitutus: ibi. Itē dubitat. Et an existentia sui hereditis impeditat substitutū vulgare: ibi. Dubitat. Et an in casibus in qbus filius nō potest adire de iure ciuilis: sed iure pretorio: vt. l. fi. C. vnde leg. vel filius a primo gradu preteritus a secundo exheredatus approbavit primū gradū: ita quod potest petere fīta. an substitutus admittat: ibi. Ulterius. Et si ille qui potest venire de iure ciuili vult petere fīta. an repellat substitutus. Et quid si institutus noluit parere cōditioni sub qua fuit institutus: ibi. Quero qd. Et an si pater emancipauit filiū et ei facit substitutionē pupillarē an tacita vulgaris in ea cōtentā extinguat: ibi. Ulterius. Et an si ille cui est facta substitutio pupillaris efficiat pubes an tacita vulgaris extinguat: ibi. Quod. Et an si fiat pupillaris maiori vel eñeo an continet tacitam vulgarē vide in fi.

Eredes.

Ista lex dividitur p̄ncipaliter in tres ptes.

Primo ponit divisionē vñā inter institutos et substitutos vñqz ibi. et hereditis substitutio. ibi secunduz membruz substitutionis diuidit. Ex qua sub divisione apparet differētia inter substitutionem vulgare et pupillarem vñqz ibi: substituere. Ibi tertio incipit tractare materiā substitutionis pupillaris: ideo vñqz ad. §. substituere: legem "hoc mane et tractabimus materiā vulgaris. **O**p. qd instituti in primo gradu nō sunt heredes: vt insti. de bo. pos. §. quos autem. So. intellige de institutis in testō valido de iure ciuili: vel dico quod appellatione hereditis large sumendo continetur bo. pos. vt. l. hereditatis appellatio. de vñborum significa. z. l. i. §. bonorum. j. ad trebell.

Secundo op. qd instituti in secundo gradu sunt instituti non substituti: vt. j. l. pxi. §. sed et si quis ita. So. intellige h̄ de scđo gradu considerato ordine itellectu nō ordine scripture: vt. s. ti. i. l. si